

CARTEA
PSALMIOR

SAU
PSALTIREA REGELUI DAVID

EDIȚIE A SFÂNTULUI SINOD

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI
1988

PSALMII

CARTEA ÎNTÂIA

PSALMUL 1.

Al lui David.

1. Perice de omul, care nu se ia după sfatul necredincioșilor și pe calea păcătoșilor n'a umblat și în adunarea halitorilor n'a șezut.

2. Ci legea Domnului e dorirea lui și la legea lui eugotă ziua și noaptea.

3. Acela în toate câte face are spor și e ca un pom sădit pe malul unor ape, care-și dă rodul la vreme și ale cărui frunze nu se vestejesc.

4. Iar necredincioșii nu sunt așa, ei sunt ca pâlăvace o spulberă vântul de pe fața pământului.

5. Pentru aceasta nu vor putea sta necredincioșii la judecată, nici păcătoșii în adunarea dreptilor.

6. Că știe Domnul calea dreptilor, iar calea necredincioșilor va pieri.

PSALMUL 2.

Al lui David.

2. 1. Pentru ce se întă-
rătă popoarele și nea-
murile eugotă deșertăciunii?

Pentru ce se adună împă-
rații pământului și căpe-
teniile se sfătuesc împreună
asupra Domnului și asupra
Unului lui, zicând:

2. «Să rupem legăturile
lor și să lepădăm de pe noi
jugul lor?»

3. Cel ce locuiește în ce-
ruri însă râde de dânsii și
Domnul își bate joc de ei.

4. Odată însă le va grăi
cu iușime și cu mânia sa
și va turbura.

5. Iar eu sunt pus de
dânsul împărat peste Sion,
muntele cel sfânt al lui.

6. Vestir-voiu hotărîrea
Domnului, căci Domnul a
zis către mine: «Pînă la
cînd ești tu, eu astăzi te-am nă-
scut.

7. «Cere dela mine și-ți
voiu da neamurile de mo-
ștenire și marginile pămân-
tului în stăpînirea ta.

8. «Cu toaș de fier lo-
vei păste, ca pe niște vase
de lut le vei zdrobi».

9. Înțelepțiți-vă dar, îm-
păraților! Luați învățătu-
ră, judecătorii pământului!

10. Sluiți Domnului cu
frică și vă bucurați înain-
tea lui cu smerenie!

11. Luați învățătură, ca

nu curva să se mânia Domnul și să răstăci de la calea cea dreaptă, căci curând se va aprinde mânia lui: Forice de toți cei ce nădăjduesc întru însul!

PSALMUL 3.

Al lui David.

3. 1. Doamne, cât s'au înmulțit vrăjmașii mei! Mulți se seacă asupra mea!

2. Mulți zic despre sufletul meu: «Nu este pentru el mântuire la Dumnezeu!»

3. Iar tu, Doamne, ești sprijinitorul meu, alava mea și cea ce-mi înalți capul.

4. Cu glasul meu am strigat către Domnul și m'a auzit din muntele cel sfânt al lui.

5. De aceea m'am culcat și am dormit, sculat-am, că Domnul este apărătorul meu.

6. Nu mă voi teme de miile de popoare care de pretutindenea mă împresoară!

7. Seacă, Doamne, mântuește-mă, Dumnezeu meu! Că tu bați peste obraz pe vrăjmașii mei și zdrobești dinții celor răi.

8. Dela Domnul este mântuirea și peste poporul tău fie binecuvântarea ta!

PSALMUL 4.

Al lui David.

4. 1. Când strig anzi-mă, Dumnezeu dreptății mele, cel ce m'ai scos din strâmtoare la loc larg, mi-
lostivește-te spre mine și ascultă rugăciunea mea!

2. Fiii oamenilor, până când se va defăima slava mea? Până când veți iubi desertăciunea și veți căuta minciuna?

3. Să știți că Domnul și-a cunoscut pe sluga credincioasă și mă aude Domnul când strig către dânsul.

4. Să nu greșiți mândru-vă! Cugetați în inimile voastre, în așternuturile voastre și vă potoliți!

5. Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți în Domnul!

6. Mulți ziceau: «Cine ne va da nouă cele de trebuință?» Dar s'a revărsat peste noi lumina feței tale, Doamne,

7. Și ai umplut de veselie inima mea, când ace-lora li s'a înmulțit grăul și vinul și untdelemnul.

8. De aceea mă voi culca și mă voi odihni în pace, că însuși tu, Doamne, m'ai întărit în nădejde.

PSALMUL 5.

Al lui David.

5. 1. Graiurile mele ascultă-le, Doamne! Înțelege strigarea mea!

2. Ia aminte la glasul rugăciunii mele, împăratul meu și Dumnezeu meu, căci către tine îmi îndrept rugăciunea mea!

3. Doamne, dimineața vei auzi glasul meu, dimineața voi sta înaintea ta și voi aștepta,

4. Căci tu ești Dumnezeu, care nu voiește fără-de-legea, lângă tine nu se va adăposti viclanul,

5. Nici călătorii de lege nu se vor sălăși în preajma ochilor tăi, căci tu urăști pe toți făcătorii de rele.

6. Pierde-vei pe toți cei ce spun minciună. Pe omul ucigaș și pe cel vânzător îl urăște Domnul,

7. Iar eu, după marea mila ta, voi intra în casa ta și în frica ta mă voi închina în sfântă biserică ta.

8. Povățuește-mă, Doamne, la dreptatea ta! Netezește calca ta înaintea mea, în necazul vrăjmașilor mei!

9. Că nu este adevăr în gura lor, limbile lor sunt lingușitoare, inima lor e capcană și gâtul lor mort-mânt deschis.

10. Osândește-i, Dumnezeu, și răstăraă gândurile lor! Pentru mulțimea răutăților leapădă-i, că s'au răzvrătit împotriva ta!

11. Atunci se vor veseli toți cei ce nădăjduesc în tine și în veac se vor bu-

cura, lăuda-se vor cu tina cel ce iubesc numele tău și te vei sălăși întru dânsii,

12. Că tu binecuvintezi pe cel drept, Doamne, și în loc de coif îl încununezi cu bunăvoința ta.

PSALMUL 6.

Al lui David.

6. 1. Doamne, nu mă muștra în mânia ta, și în urgia ta nu mă certa!

2. Milcește-mă, Doamne, că sunt neputincios! Doamne, vindecă-mă, că s'au adrunecat oasele mele!

3. Sufletul mi-e turburat foarte, și tu, Doamne, până când vei zăbovi?

4. Intoarce-te, Doamne! Izbăvește sufletul meu și mă mântuește pentru mila ta!

5. Că în locașurile morții nimeni nu te pomenește și în iad cine te va lăuda?

6. Ostenit-am suspinând! În toate nopțile-mi spal patul și ud așternutul meu cu lacrimi.

7. Păienjenitu-mi s'a ochiul de intristare și prigonitorii mei m'au îmbătrănit.

8. Depărtați-vă dela mine, toți făcătorii de rele, că a auzit Domnul glasul plângerii mele!

9. Auzit-a Domnul ce-

rearea mea, Domnul rugăciunea mea a primit.

10. Să se rușineze și să tremure toți vrăjmașii mei! Întorcă-se îndată și într-o clipă rușinați să fie!

PSALMUL 7.

Al lui David.

1. Doamne, Dumnezeuul meu, la tine mi-e nădejdea, mântuiește-mă de toți prigonitorii mei și mă izbăvește.

2. Ca nu cumva ca un leu să răpească sufletul meu, năvălind cîine să mă izbăvească, nici cîine să mă mîntuiască!

3. Doamne, Dumnezeul meu, de-am făcut vrou rău, de este vreo nedreptate în mâinile mele,

4. De am plătit cu rău celui ce mi-a dorit pacea și de am jertfit pe cel ce în zadar m'a pînuit:

5. Să prigonească vrăjmașul sufletul meu și să-l prindă, să calce în picior viața mea și slava mea în pulbere să o arunce.

6. Scoală Doamne, întru mânia ta! Ournă năvala vrăjmașilor mei!

7. Scoală, Doamne, la judecata ce ai poruncit și pentru aceasta adunare de popoare te va înconjuura și în slavă te va înălța.

8. Domnul are să judece popoarele. Judecă-mă, Doamne, după dreptatea

mea și după nevinovăția mea!

9. Sfârșescă-se răutatea păcătoșilor și întărește pe cel credincios, Dumnezeule prea drept, cel ce cerci minile și răunchii!

10. Ajutorul meu este Dumnezeu cel ce mîntuiește pe cei cu inimă drcap-tă.

11. Dumnezeu este judecator drept și tare și îndelung răbdător. Dumnezeu în toate zilele chiamă la îndreptare.

12. Dacă cineva nu se întoarce, el își ascute sabia sa, și gătește arcu și-l încordează.

13. Pune într'însul unelte morții și repede în-tr'însii săgeți ucigătoare.

14. Iată, necredinciosul ră-mislește nedreptatea, poartă în sân răutatea și naște nelegiuirea.

15. Sapă groapă și o a-dăncește și va cădea în groapa pe care o face.

16. Întoarce-se va rău-tatea lui la capul lui și pe creștetul lui se va cobori nedreptatea lui.

17. Iar eu voi lauda pe Domnul pentru dreptatea lui și voi cânta numele Domnului Cel Preainalt.

PSALMUL 8.

Al lui David.

1. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat

este numele tău în tot pământul!

2. Și strălucirea slavei tale se înalță mai presus de ceruri.

3. Din gura copiilor și a pruncilor ce sug își se aduce laudă pentru înfruntarea vrăjmașilor tăi, ca să amuțească protivnicul și cel răzbuător.

4. Când privesc cerurile — lucrul degetelor tale — și luna și stelele, pe care le-ai întemeiat tu,

5. Atunci îmi zic: Ce este omul, ca să-ți aduci aminte de el și fiul omului, ca să-l cercetezi!

6. Mieșoratu-l-ai numai cu puțin față de îngeri, cu slavă și cu cinste l-ai înnumat.

7. Și l-ai pus stăpân peste lucrurile mâinilor tale. Toate le-ai supus sub picioarele lui:

8. Oile și boii, precum și toate fiarele câmpului, pasările cerului, peștii adâncului și cele ce străbat cărările mărilor...

9. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele tău în tot pământul!

PSALMUL 9.

Al lui David.

1. Slăvi-te-vou, Doamne, din toată inima mea, și voi povesti toate faptele tale celor minunate!

2. Veseli-mă-vou și mă voi bucura de tine, cănta-vou numele tău, Preainalt!

3. Oă vrăjmașii mei au fost înfrânți, căzut-au și au pierit înaintea feței tale!

4. Oăci ai ezut pe scaunul tău, dreptule Judecator, m-ai judecat și mi-ai făcut dreptate.

5. Certat-ai neamurile și cel necredincios a pierit, numele lui l-ai stins pe veci și pe vecii vecilor.

6. Vrăjmașului i-ai lipsit de istov armele și cetățile i le-ai sfărâmat. Piorit-a pomenirea lui odată cu ele,

7. Iar Domnul rămâne în veac, gătit-a scaunul său de judecată.

8. Căci el va judeca lumea cu dreptate, el judecă popoarele fără strâmbătate.

9. Domnul este limanul celui apăsat și cetatea lui cea tare la vreme de ne-caz.

10. În tine nădăjdimesc cei ce cunosc numele tău, că tu, Doamne, nu părăsești pe cei ce te caută pe tine.

11. Cântași Domnului celui ce locuiește în Sion! Vestii printre popoare isprăvile lui!

12. Că cel ce răzbuță sângele vărsat își aduce a-

mintă, nu uită strigarea celor necăjiți.

13. Miluiește-mă, Doamne! Vezi umilința ce-mi face vrăjmașii mei și mă izbăvește din porțile morții!

14. Ca să vestesc toate laudele tale în porțile filiei Sionului și să mă bucur de ajutorul tău.

15. Prăbușitu-s'au neamurile în groapa pe care au făcut-o și în fațul pus de ele s'a prins piciorul lor.

16. Căci Domnul s'arată și face dreptate și pe necredincios îl învece în lucrul mâinilor lui.

17. Întoarce-se păcătoșii la iad și toate neamurile cele ce au uitat pe Dumnezeu.

18. Că cel necăjit nu va fi uitat pentru totdeauna, nici nădejdea celor amărâți nu va rămâne mercu deșertă.

19. Scoală, Doamne, să nu se mândrească omul, ci neamurile să se judece înaintea feței tale!

20. Trinite, Doamne, frică peste neamuri, ca să cunoască ele că sunt pieritoare!

21. Pentru ce, Doamne, stai departe, pentru ce stai departe la vreme de necaz?

22. Necredinciosul cu trufie urâștește pe cei necăjiți și acestia se prind în mrețele urzite de el.

23. Căci păcătoșii se fă-

lește cu poftă sufletului său și jefuitorul se forțează pe sine și hulește pe Dumnezeu.

24. Păcătoșii în trufia lui nu țin seamă de nimica, nu este Dumnezeu înaintea lui.

25. Căile lui sunt pururea spurcate, judecățile tale sunt departe de el și la toți vrăjmașii săi se uită cu dispreț.

26. Căci zice în inima sa: «Nu mă voi călîi! Din neam în neam niciun rău nu mi se va întâmpla!»

27. Gura lui e plină de blestem, de viclenie și de minciună. Răutate și pierzanie e sub limba lui.

28. Stă ascuns după gard și sugrumă pe cel nevinovat la loc domnic. Ochii lui pândesc pe cel fără de ajutor.

29. Pândește din loc ascuns, ca leul din culcușul său, pândeste ca să apuce pe cel sărac, să-l apuce și să-l înureze în lațul său.

30. Se pleacă, se încovoaie și cel slab cad în ghiarele lui tari.

31. Apoi zice în inima sa: «Uitat-a Dumnezeu! Intorsu-si-a fața și în veac nu va vedea».

32. Scoală, Doamne, Dumnezeul meu! Înaltă mâna ta! Nu uita mereu pe săracii tăi!

33. Pentru ce să hulească necredinciosul pe Dum-

nezeu? Pentru ce să zică el în inima sa, că tu nu vei răzbuna?

34. Tu însă vezi, căci privești la necaz și la durere, ca să răsplătești cu mâna ta.

35. Pe tine se bizue săracul și orfanului tu-i ești sprijinitor.

36. Sdrobește brațul celui necredincios și răul Stârpește-i nelegiuirea, ca să nu i se mai găsească nici urma.

37. Domnul este împărat în vecii vecilor! Să piară păgânii din pământul lui!

38. Auzi, Doamne, dorința smeriților și întărește inima lor! Pleacă urechea ta și fă dreptate orfanului și celui necăjit, ca omul cel de lut să nu mai împărtășe groază pe pământ!

PSALMUL 10.

Al lui David.

10. 1. La Domnul mi-e nădejdea! Cum de ziceți sufletului meu: «Sbora ca o pasăre, la muniți»?

2. Drept e, că necredinciosii și-au încordat areul, pus-au săgeata pe coardă, ca să tragă din întunec în cei nevinovați!

3. Dar când rănduielele sunt răsturnate, ce poate ore să facă dreptul?

4. Este însă Domnul în biserică sa cea sfântă, este un Dumnezeu pe scaun în

cer, ochii lui spre cel obijduit privese, genelu lui cercetează pe fiii oamenilor.

5. Domnul cercetează pe cel bun și pe cel rău, dar pe cel rău îl urăște sufletul său.

6. Arunca-va peste cei răi fulgere, pucioasă și foc, și vânt dogoritor va fi cupa soartei lor.

7. Căci Domnul este drept și iubeste dreptatea și fața lui spre cel drept privește!

PSALMUL 11.

Al lui David.

11. 1. Mântuiește-mă, Doamne, că s'au dus cei caviști, că s'a împuținat adevărul printre fiii omeneștil!

2. Fiecare spune minciuni aproapelui său, fiecare cu buze viclene grăiește din inimă prefăcută.

3. Stârpi-va Domnul buzele mincinoase, limba viclenă, cea trufașă.

4. Și pe cei ce zic: «Cu limba noastră vom birui! Buzelo noastre sunt la noi. Cine poate să ne stăpânească?»

5. «Pentru lacrimile săracilor și suspinul celor necăjiți, acum mă voi scula, zice Domnul, pune-voi la adăpost pe cel obijduit».

6. Și cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, ca ar-

gintul curățit de pământ, de șapte ori prin foc lămurit.

7. Și tu, Doamne, ți le vei ține și nu vei scăpa de neamul acesta, în veac.

8. Căci, când se ridică sus oamenii de nimica, ne-trebnicii mișună pretutindenea.

PSALMUL 12.

Al lui David.

12. 1. Până când, Doamne, mă vei tot uita? Până când vei întoarce de la mine fața ta?

2. Până când voiu gră-nădi gânduri în sufletul meu și dureri în inima mea ziua și noaptea?

3. Până când se va ridica vrăjmașul asupra mea?

4. Cântă și mă auzi, Doamne, Dumnezeu meu! Luminează-mi ochii, ca să nu adorm somnul morții!

5. Ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: «Bruitul-am!» Ca nu cumva căstina-mă, să se bucură prigonitorii mei!

6. Că în mila ta am nădăjdut și inima mea se bucură de ajutorul tău. Cânta-voiu Domnului, celui ce mi-a făcut bine! Cânta-voiu numele Domnului Celui Preaînalt!

PSALMUL 13.

Al lui David.

13. 1. Zis-a cel nebun în inima sa: «Nu este

Dumnezeu!» Stricatu-s'au oamenii și uriciuni au făcut; nu este între ei cine să facă bine, nu este nici-unul!

2. Domnul din cer prirește peste fiii oamenilor, ca să vadă de este vreunul care înțelege, care caută pe Dumnezeu.

3. Dar iată toți s'au abătut, cu toții netrebnici s'au făcut, nu este cine să facă bine, nu este nici-unul.

4. Nu se vor înțelepti oare cei nelegiuți, cei ce ca pe pâine mănâncă poporul meu și nu chiană numele Domnului?

5. Atunci se vor umplea de groază, unde nu e groază, când se va arăta Domnul în neamul dreptilor.

6. Săracul nădăjduiește în Domnul și voi ați răs de nădejdea lui, zicând: Cine va da din Sion mântuire lui Israel?

7. Dar când va întorce Domnul pe prilegiu poporului său, atunci se va bucura Iacov și se va veseli Israel.

PSALMUL 14.

Al lui David.

14. 1. Doamne, cine va locui în locașul tău, sau cine se va sălășlui în muntele cel sfânt al tău?

2. Cel ce umblă fără prihană, face dreptate și gră-

iește adevărul în inima sa.

3. Cel ce n'a clevețit cu limba sa, rău aproapelui său n'a făcut și nu suferă să fie defăimat vecinul său.

4. Cel ce disprețuiește pe hulitori și cinstește pe cel ce se tem de Domnul, iar când se jură vecinului său, chiar în pagubă să-i fie, nu-i pare rău.

5. Cel ce argintul său în damă n'a dat și daruri ca să apese pe cel nevinovat n'a luat.

6. Cel ce se poartă așa în vezi nu se va clăti!

PSALMUL 15.

Al lui David.

15. 1. Păzește-mă, Doamne, că la tine mi-e nădejdea.

2. Zis-am Domnului: Tu ești Dumnezeu meu, și bunătățile mele ție nu-ți trebuie.

3. Spre sfinții din pământul tău și spre cei cu-voioși ai tăi sboară dorirea mea.

4. Iată idoli s'au înmulțit și oamenii aleargă la alți dumnezei. Eu însă nu le voi aduce jertfă de sânge, nici nu voi pune ni-mele lor cu buzele mele.

5. Domnul este partea mea de moștenire și paha-rul meu. Tu, Doamne, păzești moștenirea mea.

6. Moștenirea mi-a căzut

la loc frumos, și moșteni-rea mea mi-e dragă.

7. De aceea voi binecuvânta pe Domnul, povătuitorul meu! La acesta și noaptea mă îndeamnă inima mea.

8. Pururea pun pe Domnul înaintea mea, că de este la dreapta mea, nu mă voi clătina.

9. Pentru aceasta s'a bucurat inima mea și limba mea s'a veselit. Ba încă și trupul meu odihnește în nădejdea.

10. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici voi da celui cuvios al tău să vadă putrezieținea.

11. Ci-mi vei arăta căile victii, umplea-mă-vei de vo-selie cu fața ta și la dreapta ta de frumuseți veșnice mă vei satura.

PSALMUL 16.

O rugăciune a lui David

16. 1. Auzi, Doamne, dreptatea mea! Ia a-minte la strigarea mea! Aseculă rugăciunea mea din buze nevinovate!

2. Să-mi iasă dreptatea dela fața ta! Ochiu tău să vadă nevinovăția mea!

3. Do vei cerca inima mea, de o vei cerceta noaptea, cu foc de mă vei lămuri, nimic rău nu vei găsi, că ce euget, aceea spun buzele mele.

4. În lucrurile omenești,

după cuvântul gurii tale, m'am ferit de cărările împietorilor.

5. Indreptat-am pașii mei pe cărările tale și picioarele mele nu au șovăit.

6. Strigat-am către tine, Dumnezeu, și m'ai auzit. Pleacă și acum urechea spre mine și ascultă cuvintele mele!

7. Arată mila ta cea minunată, cel ce mântuiești pe cei ce nădăjduiesc în tine de cei ce stau împotriva dreptei tale!

8. Păzește-mă, Doamne, ca lumina ochiului și mă ascunde în umbra aripilor tale,

9. De necredințioșii care tabără asupra mea și de vrăjmașii sufletului meu care mă împresoară.

10. Învălitu-s-au ei în grăsimi și gura lor grăiește semeție.

11. La tot pasul mă împresoară, pusu-și-au ochii asupra mea, ca să mă doboare la pământ.

12. Gata sunt ca un leu ce umblă după pradă, ca un pui de leu ce pândeste din culcușul său.

13. Scală, Doamne, de fi întâmpină și-i doboară! Izbăvește-mă de cel rău eu sabia ta!

14. Mântuiește-mă cu brațul tău de oameni, de oamenii lumii ce își iau partea în viață, căci s'au îmbulbat din vistierile tale.

Copiii lor se îndospă și lasă prisosul fiilor lor.

15. Iar eu întru dreptate voi vedea fața ta, sătura-mă-voiu de slava ta, când mă voiu deștepta.

PSALMUL 17.

O cântare a lui David.

1. Iubite-voiu, Doamne, țaria mea! Domnul este întărirea mea și scăparea mea și izbăvitorul meu.

2. El e Dumnezeuul meu, stânca mea de scăpare și nădejdea mea,

3. El e scutul meu, puterea care mă mântuiește și adăpostitorul meu.

4. Căci când am strigat — fie Domnul lăudat! — izbăvitu-m'a de vrăjmașii mei.

5. Legăturile morții mă înfășuraseră și eram potopit de gura aiele răutății.

6. Lanțurile iadului mă încătușaseră și eram prins în lanțurile morții,

7. Dar în necazul meu am chemat pe Domnul, strigat am înălțat către Dumnezeuul meu.

8. Și el mi-a auzit glasul din biserică sa cea sfântă și strigarea mea a străbătut până la urechile lui.

9. Atunci s'a clătit și s'a cutremurat pământul și temelile munților s'au sdruncinat și s'au mișcat, că se mâniase Dumnezeu.

10. Fum ieșea din nările

lui, din gura lui ieșea foc mistuitor și cărbuni aprinși tăneau.

11. Plecat-a cerurile și s'a coborât și sub picioarele lui era negură deasă.

12. Șezut-a pe heruvimi și a sburât, sburât-a pe aripile vântului.

13. Din întunec și-a făcut cort și adăpost împrejur, cu ape întunecoase și cu nori negri s'a înfășurat.

14. De strălucirea ce mergea înaintea lui, se desfăceau norii, aruncând grindină și cărbuni de foc.

15. Tunat-a Domnul în ceruri, Cel Preaînalt făcu să răsună glasul său.

16. Slobozită săgețile sale și s'apropiat pe vrăjmași, înmulțit-a fulgerele și i-a pus pe fugă.

17. De certarea ta, Doamne, de suflarea nărilor tale s'au arătat fundurile apelor și temelile lumii s'au desvoltit.

18. De sus întinzându-și mâna, m'a apucat și m'a scos din apele cele adânci.

19. Izbăvitu-m'a de vrăjmașul meu cel tare, de dușmanii care erau mai tari decât mine.

20. Aceștia mă împresuraseră în ziua necazului meu, dar Domnul mi-a venit în ajutor.

21. Și m'a scos la loc larg, mântuitu-m'a că m'a iubit.

22. Datu-mi-a Domnul după inima mea și după curăția mâinilor mele mi-a răsplătit,

23. Pentrucă am urmat căile Domnului și n'am fost necredincios înaintea Dumnezeului meu.

24. Toate poruncile lui le-am avut înaintea mea și dela legea lui nu m'am abătut.

25. Fără prihană am fost înaintea lui și m'am ferit de a păcătui.

26. De aceea plătitu-mi-a Domnul după nevinovăția mea și după curăția mâinilor mele pe care a văzut-o.

27. Căci tu, Doamne, cu omul credincios ești milostiv și cu cel drept te porți după dreptatea lui.

28. Cu cel cuvios ești cuvios și cu cel îndărătnic te porți după îndărătnicia lui.

29. Tu mântuiești pe poporul cel smerit și ochii cei mândri smerești.

30. Tu, Doamne, aprinzi făclia mea, Dumnezeuul meu, tu luminează întinerul meu!

31. Cu tine voiu birui ostiri, cu Dumnezeuul meu voiu doborî ziduri.

32. Căile lui Dumnezeu sunt neprihănite, curat e cuvântul Domnului.

33. Scut este el pentru toți cei ce nădăjduiesc întru el.

34. Că cine este Dum-

nezeu afară de Domnul? Și cine este apărător afară de Dumnezeu nostru?

35. El este Dumnezeu cel ce mă învinge cu putere și face calea mea desăvârșită.

36. El dă picioarelor mele sprinteneala cerbului și pe înălțimi mă așează.

37. El deprinde mâinile mele la războiu și brațele mele să întindă areul de armă.

38. Tu mă umbrești cu scutul tău, cu dreapta tu mă sprijinești și mă înalți cu bunătatea ta.

39. Tu lărgesci sub mine pașii mei și faci să nu șovăiască picioarele mele.

40. Urmări-voiu pe vrăjmașii mei și-i voi pierde, și, până nu-i stărpesc, nu mă voiu întoarce.

41. Lovi-i-voiu și nu se vor putea înine, ci vor cădea sub picioarele mele.

42. Tu mă învingi cu putere pentru războiu și cad cei ce se sculasă asupra mea.

43. Pe protivnicii mei tu îi pui pe fugă, tu stărpesci pe cei ce mă urăsc.

44. Accia strigă, dar nu-și găsește mântuitor, pe Domnul îl roagă, dar nu-l aude.

45. Spulbera-i-voiu ca praful în fața vântului! Ca tina de pe uliți fi voi călca!

46. Tu m'ai izbăvit de răzvrătirea poporului și în

fruntea națiunilor m'ai pus.

47. Popor necunoscut îmi slujește și numai cât aude mi se supune.

48. Fiii celor de alt neam se plină înaintea mea, fiii celor de alt neam tremură între zidurile lor.

49. Vin este Domnul și binecuvântat este apărătorul meu! Lăudat fie Dumnezeu, mântuitorul meu.

50. Dumnezeu este cel ce mă răzună, care supune popoarele sub mine și mă izbăvește de vrăjmașii mei.

51. Doamne, tu m'ai înălțat peste vrăjmașii mei și de omul nedrept tu m'ai izbăvit.

52. De aceea te voi lauda printre neamuri și voi da slavă numelui tău, Doamne.

53. Cel ce măntuiești în chip minnat pe rege și faci milă cu David, unsul tău și cu urmașii lui până în veci.

PSALMUL 18.

Al lui David.

18. 1. Cerurile spun slava lui Dumnezeu și lucrarea mâinilor lui o vestește țara.

2. Zina spune slava lui altei zile și noaptea o vestește nopții următoare.

3. Nu este neam, nici nație, care să nu audă glasul lor.

4. În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii răsună cuvintele lor.

5. Acolo a făcut Dumnezeu sălaş soarelui. Acesta iese ca un mire din cămara sa și ca un uriaș vesel cutreieră cerul.

6. De la o margine a cerului pornește și intră la cealaltă margine a cerului și nimeni nu se poate ascunde de căldura lui.

7. Legea Domnului e desăvârșită, ea întărește sufletele, învățătura Domnului e adevărată, ea înțelepțește pe cei neștiutori.

8. Măndruiele Domnului sunt drepte, ele veselose inima, poruncile Domnului sunt strălucite, ele luminează ochii.

9. Temerea de Domnul e sfântă, ea rămâne în veacul veacului, judecățile Domnului sunt adevărate, toate sunt deopotrivă drepte.

10. Mai dorite sunt decât aurul și pietrele scumpe și mai dulci decât mierea și fagurul.

11. De aceea le păzește robul tău, că în paza lor este multă răsplătire.

12. Greșalele cine și le cunoaște care? Căruțestomă, Doamne, de greșalele din neștiință.

13. Și de cugete urite păzește pe robul tău, ca să nu mă stăpânească.

14. Atunci fără prihană voi fi și voi scăpa de păcat mare.

15. Doamne, scăparea mea și izbăvitorul meu, primește să fie înaintea ta cuvintele gurii mele și cugetele inimii mele plăcute să fie înaintea ta!

PSALMUL 19.

Al lui David.

19. 1. Să te audă Domnul la vreme de neceaz și numele Dumnezeului lui Iacov să te aperi!

2. Să-ți trimită ajutor din locașul său cel sfânt și din Sion să te sprijinească!

3. Să-și aducă aminte de toate jertfele tale și arderea de tot a ta să-ți fie bine primită!

4. Să-ți dea Domnul după dorirea inimii tale și toate dorințele tale să le împlinească!

5. Bucura-te-vom de mântuirea ta și în numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom ridica steagul, când va împlini Domnul toate cererile tale.

6. Acum am cunoscut că va mântui Domnul pe anul său și din cerul cel sfânt al său îi va veni în ajutor cu puterea cea veștită a dreptei sale.

7. Unii se laudă cu căruțele, alții cu caii lor, iar noi ne laudăm cu numele

Domnului Dumnezeuului nostru.

8. Aceia s'au împiedecat și au căzut, iar noi stăm și ne ținem pe picioarele noastre.

9. Doamne, mântuiește pe regele și ne auzi pe noi ori în ce zi te vom chema.

PSALMUL 20.

Al lui David.

20 1. De puterea ta, Doamne, se bucură regele și ajutorul tău îl umple de veselie.

2. Că i-ai împlinit dorința inimii lui și de cererea buzelor lui nu l-ai lipsit.

3. Întâmpinatu-l-ai cu binecuvântări de bunătați și cunună de pietre scumpe ai pus pe capul lui.

4. Vieață a cerut dela tine și i-ai dat, datu-i-ai zile multe până în vechiul vecului.

5. Mulțumită ajutorului tău, slava lui e mare, că l-ai acoperit cu cinste și cu strălucire.

6. Încărcatu-l-ai cu binecuvântări pentru totdeauna și cu zămbetul feței tale l-ai umplut de bucurie.

7. De aceea regele nădăjduiește în Domnul și din mila Celui Preaînalt nu se va clăti.

8. Mâna ta va găsi pe toți vrăjmașii tăi și drea-

pta ta va ajunge pe toți cei ce te urăsc.

9. În ziua arătării tale, vei fi pentru ei ca un cup-tor de foc.

10. Pierde-i-vei, Doamne, în mânia ta și focul îi va mistui.

11. Stărpi-voi sămânța lor de pe pământ și neamul lor dintre fiii oamenilor.

12. Că planuri rele au uneltit asupra ta, urzit-au sfaturi violente și nu vor izbui.

13. Că-i vei face țintă pentru săgețile tale și cu arcu-l tău vei trage în fața lor.

14. Înaltă-te, Doamne, cu puterea ta. Cânta-vom și vom lauda țaria ta!

PSALMUL 21.

Al lui David.

21 1. Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu! Pentru ce m'ai părăsit, pentru ce te-ai depărtat fără să-mi așeuți grajurile și fără să-mi ajuți?

2. Dumnezeuul meu, ziua am strigat și nu m'ai auzit, strigat-am și noaptea și nu m'am liniștit!

3. Dar tu sfânt ești și locuiești în lauda lui Israel.

4. În tine au nădăjduit părinții noștri, nădăjduit-au și i-ai izbăvit.

5. Către tine au strigat și s'au mântuit, nă-

dăjduit-au în tine și n'au fost rușinați.

6. Eu însă nu sunt om, ci viornie, ocara oamenilor și batjocura poporului.

7. Toți câți mă văd, mă batjocoresc, strâmbă din buze și dau din cap, zicând:

8. «Acesta nădăjduia în Domnul; să-l izbăvească și să-l mântuiască, de este plăcutul lui!»

9. Dar tu m'ai scos din pântecul maicii mele, dela sânul maicii mele tu mi-ai sădit nădejdea în inimă.

10. Dela naștere sunt pus sub paza ta, tu ești Dumnezeuul meu dela sânul maicii mele.

11. De aceea nu te depărta de mine, că neceazul este aproape și n'are cine să-mi ajute!

12. Tauri mulți m'au împresurat, împresuratu-m'au grașii Vasanului.

13. Deschisu-și-au asupra mea gura lor, ca leul ce umblă după pradă și muște

14. Și eu m'am vărsat ca apă și toate oasele mele mi s'au desființat.

15. Inima mea s'a făcut ca ceara și se topește în mine măruntăiele mele.

16. Uscatu-mi-s'a vlagă ca un ciob de lut și limba mi s'a lipit de cerul gurii, coboritu-m'ai în pulberea morții.

17. Căci m'au înconjurat

căini mulți, o haită de nelegiuți m'a împresurat

18. Și au strâpus mâinile și picioarele mele.

19. Tante oasele mi se puteau număra, iar ei se uitau și făceau din mine priveghiște.

20. Împărțit-au hainele mele între ei și pentru că-măsa mea au aruncat sorți,

21. Dar tu, Doamne, nu te depărta! Țaria mea, vino în ajutorul meu.

22. Izbăvește de sabie viciața mea! Scapa bietul meu suflet din ghiața căinilor!

23. Scoate-mă din gura leului și din coarnele taurilor izbăvește-mă!

24. Și voi vesti numele tău fraților mei, în adunarea lor te voi lauda, zicând:

25. Cei ce vă temeți de Domnul, cântați laudele lui, vestiți slava lui, toți cei din neamul lui Iacov!

26. Temeți-vă de dânaul, toată seminția lui Israel!

27. Căci n'a nescocit, nici n'a trecut cu vederea ruga săracului, nu și-a în-tors dela el fața, ci l-a auzit când l-a chemat.

28. Tu ești lauda mea. În adunarea mare te voi lauda, făgăduințele mele voi împlini înaintea celor ce se tem de tine.

29. Mânca-vor săracii și se vor sătura și vor lauda

19. Păzește sufletul meu și mă mântuește, ca să nu fiu rușinat, că am nădăjdut în tine!

20. Să mă păzească nevinovăția și dreptatea, căci întru tine am nădăjdut pururea!

21. Izbăvește, Dumnezeu, pe Israel din toate necazurile lui!

PSALMUL 25.

Al lui David.

25 1. Judecă-mă, Doamne, că în nevinovăția mea am umblat! În Domnul am nădăjdut și nu mă voiu clăti!

2. Cercetează-mă, Doamne, și mă cearcă! Inflăcărează inima mea și toate cele dinăuntrul meu!

3. Că mila ta e înaintea ochilor mei și adevărul tău mă povățuește.

4. Cu oamenii mincinoși n'am șezut și cu cei violenți nu mă voiu întovărăși.

5. Adunarea celor violenți am urit-o și cu cei necredincioși nu mă voiu uni.

6. Spăla-voiu în nevinovățiile mănușile mele și mă voiu apropia de jertfelnicul tău, Doamne.

7. Ca să trâmbițez laudele tale și să vestesc toate minunile tale.

8. Doamne, iubit-am casa unde locuiești tu și locul unde sălășluiește slava ta.

9. Să nu pierzi sufletul meu cu al necredincioșilor, nici viața mea cu a celor dornici de sânge.

10. În ale căror mâini sunt nelegiuiri și dreapta cărora e plină de mită!

11. Eu însă în nevinovăția mea am umblat. Ai milă de mine și mă miluește!

12. Că piciorul meu pășește pe calea dreaptă și în adunări te voiu binecuvânta, Doamne!

PSALMUL 26.

Al lui David.

26 1. Domnul este luminares mea și mântuitorul meu, de cine mă voiu teme?

2. Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voiu înfricoșa?

3. De vor veni asupra mea făcătorii de rele, protivnicii și dușmanii mei, să mănânce cărnurile mele, singuri se vor împiedeca și vor cădea!

4. Oștire de se va ridica asupra mea, inima mea nu se va înfricoșa.

5. Chiar războiu de se va stârni, eu tot voi nădăjdui.

6. Una am cerut dela Domnul, aceea o nădăjduesc: ca să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele.

7. Ca să văd slava Dom-

nului și să cercetez biserică lui cea sfântă;

8. Căci la vreme de necaz mă va adăposti în cortul său, în locul cel tainic al locașului său mă va dosi și pe stâncă mă va înălța.

9. Înălța-mi-voiu atunci capul peste vrăjmașii dimprejur și în glas de trâmbiță voi jertfi în locașul lui. Cânta-voiu atunci și voi slăvi pe Domnul.

10. Auzi-mi, Doamne, glasul cu care strig către tine, ai milă de mine și mă asență!

11. Inima mea tui zice din partea ta: «Cântă fața mea!» Fața ta, Doamne, voi căuta.

12. Să nu-ți întoreci fața dela mine, nici să nu lepezi în mânie pe robul tău!

13. Ajutorul meu ești, nu mă părăsi! Nu mă lăsa, Dumnezeule, mântuitorul meu!

14. Când tatăl meu și maica mea m'au părăsit, atunci Domnul m'a primit.

15. Învață-mă, Doamne, căile tale și mă povățuește pe cărările dreptății, pentru rușinarea vrăjmașilor mei.

16. Nu mă lăsa în voia celor răi, că s'au sculat martori mincinoși, care suflă asupra mea răutate.

17. Cred că voi vedea bunătățile Domnului în pământul celor răi și-mi zic:

18. Așteaptă ajutor dela

Domnul și fii tarei! Îmbărbăteze-se inima ta și nădăjduiește în Domnul.

PSALMUL 27.

Al lui David.

27 1. Către tine, Doamne, am strigat: Tăria mea, nu mă lăsa fără răspuns! Ca nu cumva tăcând tu, să mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.

2. Ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele, când strig către tine și când ridic mâinile mele către biserică ta cea sfântă!

3. Cu cei necredincioși să nu mă socotești, nici să nu mă pierzi cu cei ce fac strâmbătate.

4. Care cu gura grăiesc pace aproapești lor, iar în inima lor au răutate.

5. Dă-le lor, Doamne, după faptele lor și după izvoarele lor cele violente!

6. După lucrul mâinilor lor, dă-le plata ce li se cuvine!

7. Pentrucă n'au luat aminte la lucrările Domnului, nici la faptele cele minunate ale mâinilor lui.

8. De aceea și ei li va doborî la pământ și niciodată nu-i va mai scula.

9. Binecuvântat să fie Domnul, că a ascultat glasul rugăciunii mele!

10. Domnul este tăria și secul meu, în el a nădăj-

duit inima mea și m'a ajutat. Săltăta inima mea și cu cântări de laudă îl preamăresc.

11. Domnul este tăria poporului său și cetate de scăpare pentru unsul său.

12. Mântuiește, Doamne, poporul tău și binecuvintează moștenirea ta! Paște-o și o sprijinește în veac și în veacul veacului!

PSALMUL 28.

Al lui David.

28 1. Dați Domnului, fiii lui Dumnezeu, dați Domnului slavă și cinste! 2. Dați slavă numelui său! Închinati-vă înaintea Domnului, în biserica cea sfântă a lui!

3. Glasul Domnului răsună peste ape, Dumnezeu slavei țană, tună Domnul peste ape multe.

4. Glasul Domnului e puternic! Glasul Domnului e plin de măreție!

5. Glasul Domnului sfărâmă cedrii. Sfărâmă Domnul cedrii Libanului!

6. Și-i face să sară ca vițelii. Libanul și Ermonul sar ca pui de gazelă.

7. Glasul Domnului aruncă pară de foc.

8. Glasul Domnului, sgu-due pustiu! Domnul sgu-due pustiu! Cădeș.

9. Glasul Domnului desleagă pânțele cerboacelor, glasul Domnului des-

poaie cedrii și în biserica lui toate strigă: Slavă!

10. Domnul a împărțit peste potop. Împărțiți-vă Domnul în veac pe tronul său.

11. Domnul dă tărie poporului său. Domnul va binecuvânta pe poporul său cu pace.

PSALMUL 29.

Al lui David.

29 1. Înălța-te, voiu, Doamne, că m'ai ridicat dela pământ și n'ai lăsat pe vrăjmașii mei să se bucore de mine.

2. Doamne, Dumnezeul meu, strigat-am către tine și m'ai vindecat.

3. Scos-ai din iad sufletul meu, Doamne și mi-ai dat să trăiesc departe de cei ce se coboară în groapă.

4. Lăudați pe Domnul toți curioșii lui! Slăviți cu laude sfîntenia lui!

5. Căci de o clipă e mânia lui, iar bunăvoința lui e pe vicață, seara vine cu lacrimi, iar dimineața o bucurie.

6. În fericirea mea ziceam: «În veac nu mă voiu clăti, că prin bunăvoința ta ai întărit muntele meu».

7. Dar ții-ai ascuns fața ta și m'am turburat.

8. Atunci am strigat că-

tre tine, Doamne și m'am rugat Domnului meu:

9. «Ce folos ai să versî sângele meu, sau să mă cobori în mormânt! Tărâna, poate ea oare să te laude, sau poate să vestească adevărul tău?

10. Auzi-mă, Doamne, și mă miluiește! Doamne vino în ajutorul meu!»

11. Atunci ai prefăcut plînsul meu în bucurie, luat-ai sacul de pe mine și m'ai înscut cu veselie.

12. De aceea te va lauda, sufletul meu și nu va tăcea pururea. Pururea te voi lauda, Doamne, Dumnezeul meu!

PSALMUL 30.

Al lui David.

30 1. La tine, Doamne, mi-e nădejde, să nu fiu rușinat în veac! Izbăvește-mă după dreptatea ta!

2. Plîncă urechea ta spre mine și vino de grab în ajutorul meu! Fi pentru mine stăpîn de apărare și cetate de scăpare, ca să mă mîntuiesc!

3. Că tu ești puterea mea și scăparca mea, povățuiește-mă și mă îndreaptă, pentru numele tău cel sfînt.

4. Scoate-mă din cursa ce pe ascuns mi s'a întins, că tu ești tăria mea.

5. În mâinile tale încre-

dințez duhul meu, tu mă vei izbăvi, Doamne, Dumnezeul adevărului!

6. Urit-am pe cei ce se lipesc de idoli! Cei deșerti, iar eu în Domnul Dumnezeu-zul meu am nădăduit.

7. Bucuratu-m'am și m'am veselit de mila ta, că ai căntat la înfrîstarea mea și necenzul sufletului meu l'ai cunoscut.

8. Și nu m'ai lăsat pe mîna vrjmașilor mei, ci ai scos picioarele mele la loc larg.

9. Miluiește-mă, Doamne, că sunt strătorat! Înfrîstarea mi-a secătuit ochii, ba încă și sufletul și inima.

10. Vieșta mi se stinge în durci și anii mei în suspinuri se scurg, slăbit-a de sărăcie puterea mea și casele mi s'au uscat.

11. Din pricina vrăjmașilor mei, ajuns-am oară pentru toți vecinii și groază pentru enoscușii mei.

12. Cei ce mă văd pe uliță fug, uitat sunt ca un mort de orice inimă, că am ajuns ca un ciob lepădat.

13. Auzit-am oărele multora și groaza mă cuprinde, cînd se adună accia laolaltă și se sfătuesc să-mi răpească sufletul.

14. Dar în tine, Doamne, mă încred și zic: Tu ești Dumnezeul meu.

15. În mîinile tale sunt sortii mei, izbăvește-mă de

vrăjmașii mei și de toți cei ce mă prigonesc!

16. Arată robului tău fața ta și mă mântuiește cu mila ta!

17. Doamne, să nu fim rușinat eu, cel ce te chem pe tine, ci necredincioșii să fie rușinați și să amuțescă în locașurile morților!

18. Mute să fie buzele cele violente, care grăiesc împotriva dreptului rele și sunt pline de trufie și dispreț.

19. Cât de mare e mulțimea bunătăților tale, Doamne, pe care le păstrezi celor ce se tem de tine și le-ai gătit celor ce nădăjduiesc în tine, înaintea feței fiilor omenești.

20. Că-i ocrotiești, sub adăpostul feții tale, de neclirile celor necredincioși și-i păzești în cortul tău de limbile clovetoare.

21. Binecuvântat fie Domnul, că mi-a arătat mila sa, ca o cetate minunat întărită.

22. Zis-am în vremea neezului meu: «Lepădat sunt, Doamne, dela ochii tăi».

23. Dar tu ai ascultat glasul rugăciunii mele, când am strigat către tine.

24. Îubiți pe Domnul, toți cei curioși ai lui, că Domnul păzește pe toți cei credincioși și celor mândri le plătește cu vârf.

25. Fiți tari, cei ce nă-

dăjdăniți în Domnul și să se îmbărbăteze inimile voastre!

PSALMUL 31.

Al lui David.

31 1. Ferice de acela, căruia i s'au lăsat fără-de-legile și ale căruia păcate i s'au acoperit!

2. Ferice de omul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul și în sufletul căruia nu se află viclesug!

3. Cât am păstrat tăcerea, mi se mistau oasele și suspinele nu-mi mai conțineau.

4. Căci ziua și noaptea mă apăsa mâna ta și seca vîlaga mea ca de arșița verii.

5. Mi-am mărturisit însă păcatul și greșeala mea n'am ascuns-o.

6. Zis-am: «Mărturisii-voi Domnului fără-de-legea mea!» Și îndată ai ridicat pedepșa păcatului meu.

7. De aceea toată sluga credincioasă să se roage fie la vreme cuvenită și chiar potop de s'ar stărni, pe acela nu l-ar potopi.

8. Tu ești limanul meu și tu mă izbăvești la vreme de neaz, tu faci să-mi răsună împrejur cântări de mântuire și-mi zici:

9. «Înțelepți-te-voi și-ți voi arăta calea pe care trebuie să mergi, sfătuito-

rul tău voi fi și ochiul meu va fi asupra ta».

10. Nu fiți fără de min-te, cum e calul și cântarul, pe care-l silești la supunere cu frâu și cu zăbale.

11. Multe sunt bătăile, care ajung pe păcătos, iar pe cel ce se teme de Domnul, mila îl va întămpina.

12. Bucurați-vă în Domnul și vă veseliți, dreptilor! Scoteți strigăte de bucurie toți cei drepti la inimă!

PSALMUL 32.

Al lui David. La Ezechi fără titlu.

32 1. Bucurați-vă, dreptilor, de Domnul! Celor drepti se cuvine să laude.

2. Lăudați pe Domnul cu alăută! Lăudați-l în psaltire cu zec strune!

3. Cântați-i cântare nouă! Cântați-i frumos cu strigăte de bucurie!

4. Că drept este cuvântul Domnului și toate lucrurile lui vrednice de credință!

5. Domnul iubeste judecata și dreptatea și de mila Domnului e plin pământul.

6. Cu cuvântul Domnului s'au întemeiat cerurile, și cu duhul gării lui toate ostirile lor.

7. Strâns-a grămadă napele mării și adăncurile le-a pus în vistierile sale.

8. Să se teamă de Dom-

nul tot pământul! Toți locuitorii lumii să tremure înaintea lui!

9. Căci el a zis și s'au făcut, el a poruncit și s'au zidit.

10. Domnul schimbă gândurile neamurilor, el risipește sfaturile popoarelor și planurile boierilor le răstoarnă.

11. Iar planurile Domnului rămân în veac și gândurile inimii lui dănuiesc din neam în neam.

12. Ferice de neamul care are Dumnezeu pe Domnul și de poporul pe care l-a ales el de moștenire!

13. Din ceruri privește Domnul și vede pe toți fiii oamenilor.

14. Din locașul său privește Domnul peste toți locuitorii pământului.

15. El a făcut inimile tuturor și pătrunde toate faptele lor.

16. Nu se mântuiește un rege prin ostirea lui cea multă, nici viteazul prin mulțimea puterii lui.

17. Înceală-se cel ce se bazează în puterea calului, căci multa lui putere nu-l poate mântui.

18. Iată ochii Domnului sunt spre cei ce se tem de dânsul și spre cei ce nădăjduesc în bunătatea lui.

19. Ca să le mântuiască sufletele de moarte și să-i hrănească la vreme de foamete.

20. Sufletul nostru nădăduștea în Domnul, el este scutul și ajutorul nostru.

21. Veseli-se-va inima noastră de dănsul și în numele cel sfânt al lui vom nădăjdui.

22. Fie, Doamne, mila ta spre noi, cum am nădăjduit și noi întru tine!

PSALMUL 33.

Al lui David.

33 1. Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, lauda lui va fi pururea în gura mea.

2. Cu Domnul se va lăuda sufletul meu, audă cei blânzi și să se veselească!

3. Slăviți pe Domnul cu mine și să înălțăm numele lui împreună.

4. Căutat-am pe Domnul și m'a auzit și din toate necazurile m'a izbăvit.

5. Apropiati-vă de el și vă veți lumina și fetele voastre nu se vor rușina.

6. Vreun necăjit de-l strigă, îl aude Domnul și-l mântuiește din toate necazurile lui.

7. Ingerul Domnului străjuiește împrejurul celor ce se tem de dănsul și din toate necazurile lor îi scapă.

8. Gustati și vedeți că bun este Domnul! Ferice de omul care nădăjduiește întru însul!

9. Temeți-vă de Domnul toți sfinții lui, că nimic nu lipsește celor ce se tem de dănsul.

10. Bogații au sărăcit și au flămânzit, iar cei ce caută pe Domnul nu se vor lipsi de niciun bine.

11. Veniți, filor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța.

12. De vrea omul să trăiască și să vadă zile bune, să-și oprească limba dela rău și buzele sale dela minăună.

14. Să se ferească de rău și să facă bine, să cante pacea și s'o urmeze.

15. Ochii Domnului cantă spre cei drepti și urechile lui iau aminte la ruga lor.

16. Iar fața Domnului e împotriva celor răi, ca să șteargă pomenirea lor de pe pământ.

17. Când strigă dreptii, Domnul îi aude și-i izbăvește din toate necazurile lor.

18. Aproape este Domnul de cei cu inima smerită și celor cu duhul umilit le ajută.

19. Multe sunt necazurile dreptilor și din toate îi va izbăvi Domnul.

20. Păzește Domnul toate casele lor, niciunul dintr'însele nu se va zdrobi.

21. Pe cel rău răutatea-l ucidă și cei ce urăsc pe dreptul vor greși.

22. Mântui-vă Domnul

sufletele robilor săi și nimica din cei ce nădăjduiesc în el nu va pieri.

PSALMUL 34.

Al lui David.

34 1. Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac strămutate și dă războiu celor ce se războiesc cu mine!

2. Apucă sabia și scutul și te scoală în apărarea mea!

3. Intinde-ți sabia și taie calea celor ce mă prigonesc! Zi sufletului meu: «Eu sunt mântuirea ta!»

4. Rușinați și înfrânți să fie cei ce urmăresc sufletul meu! Cei ce-mi voiesc mie răul, rușinați să fie și puși pe fugă!

5. Să fie ca pleava luată de vânt și ingerul Domnului să-i vâneze!

6. Intonează și lăunează să fie calea lor și ingerul Domnului să-i urmărească!

7. Că fără pricină mi-au întins mie cursă și groapă au săpat, ca să mă piardă.

8. Fără de veste să vie pieirea peste dănsii! Lațul ce mi-au întins, să-i prindă! În acela să cadă și să piară!

9. Bucura-se-va atunci sufletul meu de Domnul și se va veseli de mântuirea lui.

10. Toate oasele mele vor zice: Doamne, cine este ca tine, cel ce izbăvești pe

cel slab din mâna celui mai tare decât el și pe cel sărac și necăjit de cel ce îl jefuiește!

11. Sculatu-s'au asupra mea mărturii nedrepte și de cele ce nu știu mă învinuiesc.

12. Imi plătesc eu rău pentru bine, eu pribegie plătesc sufletului meu.

13. Iară eu, când zăceau ei, eu sac m'am îmbrăcat, mi-am smerit sufletul eu post și m'am rugat în inima mea.

14. Ca unui prieten, ca unui frate, așa le-am făcut eu bine. Ca și cum aș fi jelit pe mama, așa umblam ca capul plecat.

15. Iară când m'am poticnit, ei s'au bucurat și s'au adunat, adunatu-s'au să mă lulească și nu știu pentru ce mă clevetesc mereu.

16. Cu păcătoșii și cu trântorii scrișnesc din dinți asupra mea.

17. Fără când, Doamne, îi vei răbda? Doamne, păzește sufletul meu de răutatea lor! Păzește de lei viața mea!

18. Și te voi slăvi în adunare mare, în popor mult te voi lăuda.

19. Să nu izbutească asupra mea vrăjmașii mei cei răi, cei ce mă urăsc pe nedrept să nu facă semne cu ochii.

20. Căci ei nu grăiesc de

pace, ei răutăți plânuesc în inima lor.

21. Larg își deschid gura asupra mea și zic: Bine, lasă că vom vedea!

22. Vezi-i și tu, Doamne, și nu-i răbdă! Doamne, nu te depărta de mine!

23. Scoală, Doamne, în apărarea mea! Ridică-te, Dumnezeul meu, în sprijinul dreptății mele!

24. Judecă-mă, Doamne, după dreptatea ta! Dumnezeul meu, să nu izbutescă vrăjmașii mei asupra mea.

25. Nici să zică în inima lor: «Înghițitu-l-am! S'a făcut după dorința noastră!»

26. De rușine și de ocară să fie acoperiți toți cei ce se bucură de necazul meu! Toți, cei ce se ridică împotriva mea, să se înbrace cu rușine și cu ocară!

27. Iar cei ce-mi voiesc binele, să se bucure și să se vescească și necontenit să zică: Slavă lui Dumnezeu, celui ce dăruiește pace robului său.

28. Atunci limba mea va vesti dreptatea ta și toată ziua va cânta lauda ta.

PSALMUL 35.

Al lui David.

35 1. Necredința necredinciosului spune inimii mele, că nu este în-

trînsul frica de Dumnezeu.

2. El singur se amăgește în ochii săi, când zice că ar fi urmărind fără-de-legea și ar fi urînd-o.

3. Cuvintele gurii lui sunt neadăvăr și vicleșug, căci nu mai înțelege să facă bine.

4. În patul său se gîndește la rele, umblă numai pe căi strâmbe și de rău nu se desgustază.

5. Doamne, adevărul tău e până la nori și mila ta până la ceruri este.

6. Dreptatea ta e ca munții cei mai înalți și judecățile tale sunt ca adăncul cel mai mare. Pe oameni și pe animale tu îi ții, Doamne!

7. O, Dumnezeule, cât de mare e bunătatea ta! În umbra aripilor tale se adăpostesc fiii oamenilor.

8. Din belșugul casei tale se hrănesc și îi adăpi din râurile bunătăților tale.

9. Că la tine este izvorul vieții, intru lumina ta vom vedea lumină.

10. Tînde mila ta celor ce te cunosc pe tine și dreptatea ta dă-o celor drepti la inimă!

11. Să nu mă lovească piciorul celui mândru, nici mîna păcătoșului să nu mă atingă!

12. Ci să cadă cei ce fac fără-de-lege, prăbușească-se și să nu se mai scoale.

PSALMUL 36.

Al lui David.

36 1. Nu răvni la cei ce fac rău și nu urma celor nelegiuți!

2. Căci curînd se vor coaci iarba și ca o buruiănă se vor vesteji.

3. Nădăjduiește în Domnul și fă bine! Păzește adevărul cât trăiești pe pămînt!

4. Caută fericirea ta la Domnul și el va împlini dorințele inimii tale.

5. Încredințează Domnului căile tale! Nădăjduiește în el și el te va călăuzi.

6. Face-va să lucească dreptatea ta ca lumina și dreptul tău ca soarele la amiază.

7. Supune-te Domnului și nădăjduiește în el! Nu răvni la cei ce izbutesc în toate, la omul plin de vicleșug.

8. Părăsește mânia și lasă iușimea! Nu răvni să faci rău!

9. Căci păcătoșii vor fi stărpiți de tot, iar cei ce nădăjduiesc în Domnul vor moșteni pămîntul.

10. Încă puțin și necredinciosul nu va mai fi, căuta-vei locul lui și nu-l vei găsi.

11. Iar cei blânzi vor moșteni pămîntul și se vor desfăta de binefacerile păcii.

12. Necredinciosul unel-

tește rele asupra dreptului și scrișnește cu dinții împotriva lui.

13. Dar Domnul își rade de dănsul, căci vede că-i vine vromea.

14. Scoasă-și-au necredincioșii sabia și și-au încordat arcul, ca să doboare pe cei sărac și umiliți și să junghe pe cei drepti la inimă.

15. Dar sabia lor va intra în inima lor și arcul lor se va sfărâma.

16. Mai bun e puținul celui drept, decât bogăția multă a păcătoșilor.

17. Căci brațul păcătoșilor se va adrobi, iar pe drepti îi întărește Domnul.

18. Cunoaște Domnul zilele celor fără prihană și moștenirea lor va fi veșnică.

19. La vreme de necaz nu vor fi rușinați și sătui vor fi la vreme de foamete.

20. Iar nelegiuții vor pieri, vrăjmașii Domnului se vor topi ca grăsimen miilor, ca fumul vor pieri.

21. Cel rău ia împrumut și nu mai întoarce, iar dreptul se îndură și dă în dar.

22. Căci cei binecuvîntați de Domnul vor moșteni pămîntul, iar cei blestemați de el vor pieri.

23. Domnul îndreptează pașii omului drept și ca-

lea aceluia e plăcută înaintea lui.

24. De se va potieni, nu va cădea, căci Domnul va sprijini brațul lui.

25. Tânăr am fost și iată am îmbătrânit, dar n'am văzut pe cel drept părăsit, nici urmașii lui corșind pâine.

26. Dreptul toată ziua miluește și dă și urmașii lui sunt în binecuvântare. 27. Forește-te de rău și fă bine și vei trăi în veacul veacului.

28. Că Domnul iubeste dreptatea și nu părăsește pe cei ce sunt credincioși. Aceștia în veac vor fi păziți, iar sămânța necredincioșiei va pieri.

29. Dreptii vor moșteni pământul și-l vor locui în veacul veacului.

30. Gura dreptului grăiește înțelepciune și limba lui rostește dreptate.

31. Legea Dumnezeului său e în inima lui și pașii lui nu vor șovăi.

32. Nelegiuitul pândeste pe cel drept și caută ca să-l omoreze.

33. Dar Domnul nu-l va lăsa în mâinile lui, nici nu va îngădui osândirea lui la judecată.

34. Nădăjduiește în Domnul și păzește căile lui, că el te va înălța să moștenești pământul și pieirea păcătoșilor vei vedea.

35. Văzut-am pe cel ne-

credincios în toată puterea lui, întinzându-se ca un arbore falos.

36. Dar când am trecut, iată nu mai era. Căutat-am și n'am mai găsit nici locul lui.

37. Caută la omul fără prihană și în seama la cel drept, că viitorul lor e pacea.

38. Iar cei răi toți se vor stărpi, pieirea este viitorul nelegiuților.

39. Mântuirea dreptilor vine dela Domnul, el e scăparea lor la vreme de necaz.

40. Domnul le ajută și-i izbăvește, el îi scapă de cei răi și-i mântuiește, pentru că au nădăjduit într'însul.

PSALMUL 37.

Al lui David.

37 1. Doamne, nu mă muștra în mânia ta și în urgia ta nu mă certa!

2. Că săgețile tale s'au infipt în mine și mâna ta apasă asupra mea.

3. Din pricina mâniei tale nu e sănătate în trupul meu, nu e pace în căselo mele din pricina păcatelor mele.

4. Căci răntățiile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea apasă asupra mea.

5. Puroiu ce miroase greu curge din rănilor tru-

pului meu, din pricina ne-
bunii mele.

6. Gârbovit-m'am și m'am istovit peste măsură, toată ziua umblu apăsător de întristare.

7. Că șalele mele sunt pline de arsuri și nimica sănătos nu e în trupul meu.

8. Slăbit sunt și istovit peste măsură și răcnesc de durerea inimii mele.

9. Înaintea ta sunt, Doamne, toate dorințele mele și suspinole mele nu sunt ascunse de tine.

10. Inimă-mi se sbate tare și m'am părăsit puterile mele și lumina ochilor mei — nici aceasta n'o mai am.

11. Prietenii și cunoștinții mei s'au depărtat din pricina ranelor mele și cei mai de aproape ai mei de parte au stătut.

12. Iar cei ce caută sufletul meu întind curse, cei ce-mi doresc răul mă clovetesc și toată ziua u-neltesc răntăți.

13. Eu însă nu aud ca un surd și sunt ca un mut ce nu-și deschide gura sa.

14. Ajuns-am ca un om ce nu aude și n'are răspuns pe bazele săle.

15. Dar la tine, Doamne, mi-e nădejdea și tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu.

16. Zis-am: «Să nu izbutească asupra mea vrăjmașii mei, căci, când alu-

neacă piciorul meu, ei se fălesc înaintea mea».

17. Aproape sunt de cădere și durerea mea e pururea înaintea mea.

18. Căci înimă cunosce fără-de-lega mea și de păcatul meu îmi pare rău.

19. Văjmașii mei însă trăiesc și sunt mai tari decât mine și cel ce mă urăsc pe nedrept se înmulțesc.

20. Cei ce-mi plătesc cu rău pentru bine mă clevestesc, pentru că urmez binele.

21. Doamne, nu mă părăsi, Dumnezeul meu, nu te depărta de mine.

22. Dumnezeule, mântuitorul meu, grăbește de vino în ajutorul meu!

PSALMUL 38.

Al lui David.

38 1. Zis-am: «Voiu priveghia asupra căilor mele, ca să nu greșesc cu limba mea».

2. Punc-voiu frâu gurii mele, cât va fi cel rău înaintea mea».

3. Mut am rămas și am tăcut și nici de bine n'am grăit, dar durerea mea a sporit.

4. Inima mea s'a înflăcărat înăuntrul meu și foc s'a apris în cugetul meu și am început să grăiesc cu limba mea:

5. «Spune-mi, Doamne, sfârșitul meu și numărul

zilelor mele, ca să știu care este veacul meu!

6. Iată, tu ai dat zilelor mele lungimea unei palme și veacul meu e ca o nimica înaintea ta.

7. Cu adevărat desertațiune e tot omul ce trăiește.

8. Omul trece ca umbra și în zadar se turbură.

9. Grămădește comori și nu știe cui le adună.

10. Și acum, ce am eu de așteptat, Doamne? la tine mi-e nădejdea.

11. Izăvește-mă de fără-de-legile mele și nu mă da să fiu batjocura nebului!

12. Mut sunt și nu-mi deschid gura, că tu ești cel ce lucrezi.

13. Abate dela mine băcăile tale, că pier sub loviturile mâinii tale.

14. De pedepsești pe om cu mustrări pentru păcate, pierie frumusețea lui ca mâncată de molii.

15. Cu adevărat desertațiune e tot omul!

16. Doamne, ascultă cererea mea, pleacă urechea ta la rugăciunea mea și nu trece cu vederea lacrimile mele.

17. Că străin sunt înaintea ta și nomernic ca toți părinții mei.

18. întoarce-ți ochii dela mine, ca să mă odihnesc, înainte de a mă duce ca să nu mai fiu.

PSALMUL 39.

Al lui David.

39 1. Așteptat-am cu nerăbdare pe Domnul și a căutat spre mine.

2. Auzit-a rugăciunea mea și m'a scos din groapa pietrii și din noroiul mocirlei.

3. Picioarele mele le-a pus pe stâncă și a întărit pașii mei.

4. Pus-a pe buzele mele cântare nouă, laudă Dumnezeului meu.

5. Vedea-vor mulți și se vor teme și vor nădăjdi în Domnul.

6. Ferice de omul, care își pune nădejdea în Domnul și nu aleargă la trufași și la părtașii minciunii!

7. Multe ai făcut tu, Doamne, Dumnezeul meu! Cine se va asemăna ție în minuni și în purtarea de grijă pentru noi?

8. Aș vrea să spun și să vestesc acestea, dar ele sunt mai presus de orice număr.

9. Jertfe și prinoase n'ai voit, n'ai voit arderi de tot și jertfe pentru păcat, dar mi-ai deschis urechile.

10. Atunci am zis: «Iată vin!» Căci despre mine e scris pe foaia cărții: Voiesc să fac voia ta, Dumnezeule! Legea ta e în inima mea.

11. Vestit-am dreptatea

ta în adunare mare, buzele mele nu le-am oprit și tu, Doamne, știi asculta.

12. Dreptatea ta n'am ascuns-o în inima mea, ci am vestit adevărul tău și mântuirea ta.

13. N'am doăit de mulțime adevărul tău și mila ta.

14. Să nu depărtezi, Doamne, mila ta dela mine, bunătatea și adevărul tău să mă păzească pururea.

15. Că necazuri multe m'au împresurat și m'au ajuns fără-de-legile mele, înecat nici de văzut nu mai pot vedea.

16. Păcatele mele sunt mai multe decât perii capului și țaria inimii mele m'a părăsit.

17. Binevoiește, Doamne, de mă izbăvește! Doamne, vino de grabă în ajutorul meu!

18. Umiliți și rușinați să fie cei ce caută să ia sufletul meu!

19. Cei ce-mi volesc răul, înfrânți și de ocară să fie.

20. Imbrace-te îndată cu rușinea cea ce zic împotriva mea: Lasă! Lasă!

21. Iar cei ce te caută pe tine, Doamne, să se bucure și să se veselească! Și cei ce iubesc mântuirea ta pururea să zică: Slavă lui Dumnezeu!

22. Sărac și necăjit sunt

eu, Dumnezeule, ai grijă de mine!

23. Tu ești ajutorul și mântuitorul meu, nu zăbovi, Doamne Dumnezeul meu.

PSALMUL 40.

Al lui David.

40 1. Ferice de cel ce poartă grijă de cei săraci, că la vreme de necaz îl va izbăvi Domnul.

2. Păzi-l va Domnul și va cruța viața lui. Fericit va fi pe pământ și nu-l va lăsa Domnul pe mâna vrăjmașilor lui.

3. Domnul îi va da ajutor pe patul lui de durere, și în boala lui va primeni tot asterismul lui.

4. Zis-am: «Doamne, ai milă de mine și vindecă sufletul meu, că am greșit înaintea ta.

5. Vrăjmașii mei mă grăiesc de rău și zic: «Când o să moară oare și când o să piară numele lui?»

6. De vine vremea să mă vadă, grăiește fătărniciei, adună în inima lui minciuni și când iese, răstălmăcește.

7. Cei ce mă urăsc șoptesc împotriva mea și moltesc împotriva mea planurile, zicând:

8. «Vânt rău să vină asupra lui, să cadă și să nu se mai scoale!»

9. Până și omul meu cel mai de pace, în care m'

bizuiam, care mânca pâinea mea, a ridicat călcâiul asupra mea.

10. Însă tu, Doamne, înleste-mă și mă scoală și le voi răsplăti cum li se cuvine.

11. Din aceea voi cunoaște că mă iubești, de nu va izbiți vrăjmașul meu asupra mea.

12. De mă vei păzi în toată întreginea și de mă vei întări pe veci înaintea ta.

13. Binecuvântat fie Dumnezeu lui Israel din veac și până în veac! Amin. Amin.

PSALMUL 41.

Al fiilor lui Core.

41 1. Cum dorește cerbul izvoarele de apă, așa te dorește sufletul meu pe tine, Dumnezeule!

2. Insetat este sufletul meu de Dumnezeu cel tare și viu. Când oare voi merge să mă arăt dumnezeiștii lui feci?

3. Lăcrimile sunt hrana mea ziua și noaptea, când toți mă întrebă mereu: Unde este Dumnezeul tău?

4. Sufletul mi se istovește când mi-aduc aminte, cum mergeam altădată, înconjurat de popor, la casa Dumnezeului meu.

5. În cântările și strigătele de bucurie ale mulțimilor ce prăznuiau luminat.

6. Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu, și pentru ce te turburi? Nădăjduște în Dumnezeu, că iară îl voi slăvi pe el, mântuitorul și Dumnezeul meu!

7. Sufletul meu tânjește când îmi aduc aminte de tine, Doamne, din pământul Iordanului și al Eriemului și din muntele Mișar.

8. Adânc pe adânc chemă prin glasul cascadei tale, toate talazurile și valurile tale au trecut peste mine.

9. Zisus îmi va arăta Domnul mila sa, și cântarea lui va fi și noaptea în gura mea și voi înălța rugăciune Dumnezeului vieții mele.

10. Zice-voi către Dumnezeu, sprijinitorul meu: «Pentru ce m'ai uitat, de umblu mâhnit, sub ocările vrăjmașilor mei?»

11. Parcă mi se frâng oasele când mă ocărăsc vrăjmașii și când mi se zice mereu: «Unde este Dumnezeul tău?»

12. Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu și pentru ce te turburi? Nădăjduște în Dumnezeu, că iară îl voi slăvi pe el, mântuitorul și Dumnezeul meu!

CARTEA A DOUA

PSALMUL 42.

Al fiilor lui Core.

42 1. Judecă-mă, Dumnezeule, și apără dreptatea mea de neamul necredincios! De omul viclean și nedrept izbăvește-mă!

2. Că tu ești tărâra mea, Dumnezeule! Pentru ce m'ai lăsat și pentru ce să umblu mâhnit sub ocara vrăjmașului meu?

3. Trimite lumina și adevărul tău să mă povățuiască și să mă ducă la muntele tău cel sfânt și la locașul tău!

4. Ca să intru la jertfelnicul lui Dumnezeu, care este bucuria bucuriei mele. Cu alăută te voi lauda, Doamne, Dumnezeul meu!

5. Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu, și pentru ce te turburi? Nădăjduște în Dumnezeu, că iară îl voi slăvi pe el, mântuitorul și Dumnezeul meu!

PSALMUL 43.

Al fiilor lui Core.

43 1. Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, căci părinții noștri ne-au povestit

2. Lucrurile pe care le-ai făcut tu, în zilele lor, în vremurile cele de demult:

3. Că mâna ta a pierdut neamuri și i-ai sădit pe ei, popoare ai bătut și le-ai izgonit.

4. Că ei n'au dobândit țara aceasta cu sabia lor și nici nu i-a mântuit brațul lor.

5. Ci dreapta ta și brațul tău și lumina feței tale, pentru că ai avut bunăvoință către ei.

6. Dumnezeule și împăratul meu, tu același ești, poruncește să se izbăvească Iacov.

7. Căci eu tine vom doborî pe vrăjmașii noștri și cu numele tău vom câlca în picioare pe cei ce se scoală asupra noastră.

8. Pentru că nu nădăjduesc în areul meu și nu sabia mea mă va mântui.

9. Ci tu ne izbăvești de vrăjmașii noștri și faci doocară pe cei ce ne urăsc pe noi.

10. Noi cu Dumnezeu ne lăudăm pururea și pururea vom slăvi numele tău.

11. Dar acum ne-ai lepădat și ne-ai smerit și nu mai ieși cu ostirile noastre.

12. Lăsatu-ne-ai să fim fugăriți de vrăjmașii noștri și jefuiți de cei ce ne urăsc pe noi.

13. Datu-ne-ai să le fim mănecare, ca niște oi, și

ne-ai împărățiat printre popoare.

14. Ai vândut pe poporul tău fără câștig și n'ai mărjit prețul lui.

15. Făcându-ne-ai să fim de ocară vecinilor noștri, de răsă și de batjocură la cei disprețuiți.

16. De pomină ne-ai făcut printre popoare și neamurile dau din cap când ne văd.

17. În toate zilele întâlnesc numai ocară din gura batjocoritorului și clevețitorului.

18. Și rușinea acoperă obrazul meu la vederea vrăjmașului și a prigonitorului.

19. Toate acestea au venit asupra noastră și noi tot nu te-am uitat, nici n'am călcat legea ta.

20. Inima noastră nu s'a fatorea înapoi și pașii noștri nu s'au abătut de la calea ta.

21. Când ne-ai zdrobit în țara șcalilor și ne-ai acoperit cu umbra morții.

22. Do-am fi uitat numele Dumnezeului nostru și ne-am fi întins mâinile la dumnezeu străin.

23. Oare n'ar fi văzut aceasta Dumnezeu cel ce cunoaște tainele inimii?

24. Dar pentru tine suferința junghiere în toate zilele și suntem socotiți ca niște oi de tăiat.

25. Scoală, Doamne! Pentru ce dormi? Scoală și

nu ne lepăda pentru totdeauna!

26. Pentru ce îți ascunzi fața ta? Și pentru ce uzi necazurile și înipilarea noastră?

27. Căci sufletul ne este aruncat în plumb și trupul nostru e una cu pământul.

28. Scoală, Doamne, și vino în ajutorul nostru! Izbăvește-ne pentru numele tău!

PSALMUL 44.

Al fiilor lui Cori.

1. Inima mea va să se scutură curânt bun, că lucrarea mea e pentru împăratul.

2. Flo dar limba mea pară de scriitor ce scrie cu scusă, și cu dulceață voiu zice către împăratul:

3. «Impodobit ești cu frumusețe mai mult decât filii oamenilor și har se varsă de pe buzele tale. Do aceea te-a binecuvântat Dumnezeu pe vecie.

4. Încinge peste coapsa ta, Puternice, sabia ta, aceea-i slava ta și frumusețea ta.

5. Înmintează și sporește în măreția ta pentru adevăr și blândețe și dreptate și la lucruri minunate te va povăui dreptăta.

6. Săgețile tale sunt ascuțite, puternice, cădea vor popoarele sub tine și vei străpunge în inimă pe vrăjmași împăratului.

7. Scannul tău, Dumnezeu, este veșnic și scottul împărăției tale e scottul dreptății.

8. Iubit-ai dreptatea și ai urit fără-de-legea, pentru aceasta Dumnezeuul tău, Dumnezeu, a turnat peste tine din untdelemnul bucuriei mai mult decât peste părtășii tăi.

9. Mirul, alocă și casia îmbălsămează toate hainele tale.

10. În palatele tale de fildeș răsună sunete de muzică veselă.

11. Fiicele regilor sunt între prietenile tale și împărăteasa stă la dreapta ta îmbrăcată și împodobită cu aur de otir.

12. Ascultă fiică și vezi și plenească urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău.

13. Că a pofțit împăratul frumusețea ta, ele Domnul tău, închină-te înaintea lui!

14. Fata Tirului îți va aduce daruri și bogații poporului se vor pieca înaintea ta.

15. Toată slava fiicei împăratului este înăuntrul palatului, veșmântul său este țesut cu aur.

16. În haină pestriță se va duce la împăratul, aduce-se-vor în urma ei fecioarele, cele din aproape ale ei.

17. Aduce-se-vor cu veselie și bucurie și vor intra în palatul împăratului.

18. Copiii tăi vor lua locul părinților tăi, pune-i-vei domni peste tot pământul.

19. Preamări-voiu numele tău din neam în neam și popoarele te vor lăuda în veacul veacului.

PSALMUL 45.

Al fiilor lui Cori.

1. Dumnezeu este scottul, parca și puterea noastră și ajutor grabnic la vreme de necaz.

2. De aceea nu ne vom teme, măcar de s'ar răsturna pământul și munții s'ar muta în sămii mărilor.

3. Măcar de-ar mugi și ar spuma aplele și munții s'ar rostogoli sub puterea valurilor!

4. Cursuri de apă veselească cetatea lui Dumnezeu, locuința cea sfântă a Celui Preaînalt.

5. Dumnezeu e în mijlocul ei și de aceea este neclătită, veni-i-va Dumnezeu în ajutor discedim-nească.

6. Tremură neamurile și împărățiile se cutremură, că a răsunat glasul lui, pământul s'a înfiorat.

7. Dumnezeuul ostitorilor este cu noi, sprijinitorul nostru e Dumnezeuul lui Iacov.

8. Veniți de vedeți lucrurile Domnului, pustiirile ce-a făcut el pe pământ.

9. El a curmat războaiele până la marginile pământului, sfărâmat-a arcul, rupt-a lanca și carele de războiu le-a ars cu foc, zicând:

10. «Opriti-vă și aflați, că eu sunt Dumnezeu, pe care-l înalță popoarele și tot pământul.»

11. Dumnezeu ostirilor este cu noi, sprijinitorul nostru e Dumnezeu lui Iacov.

PSALMUL 46.
Al fiilor lui Core.

46 1. Toate popoarele, bătoși din palme! Înălțați la Dumnezeu strigăte de bucurie!

2. Că înfricoșat este Domnul cel preînalt și împărat mare peste tot pământul.

3. Supușii ne-a popoare și neamuri a pus sub picioarele noastre.

4. El ne-a ales nouă moștenire, podoaba lui Iacov, pe care l-a iubit.

5. Suiți-s'a Domnul întru strigare, Domnul s'a suit în sunete de trâmbițe.

6. Cântați lui Dumnezeu, cântați! Cântați împăratului nostru, cântați!

7. Că Dumnezeu este împăratul a tot pământul, cântați-i toți cu pricepere!

8. Dumnezeu împărățește peste popoare, suiți-s'a Dumnezeu pe sfânt tronul său.

9. Boierii popoarelor s'au adunat împreună la poporul Dumnezeului lui Avraam, că ai lui Dumnezeu sunt puternicii pământului și el domnește peste dâșii.

PSALMUL 47.
Al fiilor lui Core.

47 1. Mare este Domnul și mult lădat, în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele lui cel sfânt!

2. Muntele Sionului e înălțimea minunată, podoaba și bucuria a tot pământul.

3. Căci pe coasta lui din miazănoapte este cetatea împăratului celui mare.

4. Și în palatele ei Dumnezeu e cunoscut ca mare apărător.

5. Că iată s'au adunat împărații, adunați-s'au cu toții împreună.

6. Când îl văzură însă se îngroziră și cuprinși de frică o luară la fugă.

7. Acolo l-a cuprins pe ei frică și dureri ca ale femeii ce naște.

8. Și au pierit ca lăuți de vântul cel mare, care așărâmă corăbiile Tarsului.

9. Ce amiser vorbindu-se am și văzut, în cetatea Domnului Savaot, în cetatea Dumnezeului nostru, Dumnezeu s'o întărească în veacul veacului!

10. Dumnezeule, la mila ta ne gândim, în mijlocul bisericii tale.

11. Precum numele tău, Dumnezeule, așa și lauda ta, răsună până la marginile pământului, că dreapta ta e plină de dreptate.

12. Să se bucură muntele Sionului și filade lui Iuda să se veselască de judecățile tale, Doamne!

13. Străbateți Sionul și înconjurați zidurile lui, numărați toate turnurile lui, cercetați-i întăririle lui și priviți mulțimea palate-lor lui.

14. Ca să povestiți neamului ce vine, că Dumnezeu acesta este Dumnezeu nostru în veac și în veacul veacului și el ne va povă-tui până la moarte.

PSALMUL 48.
Al fiilor lui Core.

48 1. Ascultați acestea, toate popoarele! Lu-ați aminte toți cei ce trăiți în lume!

2. Cei de rând și fruntașii, cei bogați și săracii, luați aminte!

3. Gura mea va rosti înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

4. Pleca-voiu urochea mea la pildă și prin cântare voi arăta gândul meu.

5. Pentru ce să mă tem în zile de nece, când mă impresoră răutatea vrăjmașilor mei?

6. Acestia se biznose pe puterea lor și cu mulțimea

bogăției lor se fălesc,

7. Nimeni însă nu poate să se răscumpere dela moarte, nici să plătească lui Dumnezeu prețul de răscumpărare.

8. Că răscumpărarea sufletului e prea scumpă și niciodată nu se va putea face.

9. Ca să rămână cineva pe totdeauna viu și să nu vadă niciodată mormântul.

10. Fiecare vede că înțelepții mor, cum mor cei neînțelepți și nebunii și lasă altora bogăția lor.

11. Oamenii socot că locuințele lor sunt veșnice și casele lor vor dăinuî din neam în neam.

12. Ba încă și țarinilor lor le dau numele lor.

13. Dar omul, în cinste fiind și nepricepând, se aseamănă dobitoacelor pieritoare.

14. Așa e calea lor! Așa e nebunia lor! Și așa e soarta celor ce urmează cuvintele lor!

15. Ca niște oi se vor închide în iad și moartea va fi păstorul lor.

16. A doua zi droștii vor călca peste dâșii, că a pierit puterea lor și locuința lor va fi iadul.

17. Dar Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din stăpânirea iadului și mă va lua sub ocrotirea sa.

18. Nu to toame dar când se îmbogățește omul și

când se înmulțește slava
casci lui.

19. Căci când va muri nu
va lua nimic și belsugul
lui nu se va duce cu dău-
sul.

20. Măcar că viața-i
este plină de desfătări și
e laudat în fericirea sa.

21. Tot se va duce după
părintii lui, care în veci
nu vor vedea lumina.

22. Omul, în cinste fiind
și nepricipând, se asemă-
nă dobitoacelor pieritoare.

PSALMUL 49.

Al lui Asaf.

49 1. Dumnezeuul dumno-
zeilor va grăi, Dom-
nul va chema tot pământul,
dela risăritul soarelui
până la apusul lui.

2. Din Sion, frumusețea
cea minunată, se va arăta
Dumnezeu, de acolo va veni
Dumnezeul nostru, dar nu
tăcând.

3. Înaintea lui va fi foc
mistuitor și împrejurul lui
vifor pustitor.

4. Chema-va cerul de sus
și pământul, ca să judece
pe poporul său.

5. Adunați-mi, va zice,
toate slugile mele cele cu-
vioase, care au făcut legă-
tură cu mine prin jertfă!

6. Și vor vesti cerurile
dreptatea lui, că judecă-
torul acesta este Dumno-
zeu.

7. Ascultă, poporul meu,
va zice, că am eu și gră-

iesc! Ia aminte, Israele, că
am să mărturisesc împotri-
va ta!

8. Dumnezeu sunt eu și
sunt Dumnezeuul tău! Nu
pentru jertfele tale te voi
mustra, arderile de tot ale
tale sunt pururea înaintea
mea.

9. Dar nu voi primi
tauri dela casa ta, nici țapi
din stăulele tale.

10. Căci ale mele sunt
toate fiarele pădurilor, pre-
cum și dobitoacele din mla-
de muni.

11. Toate pasările ceru-
lui le cunosc și ale mele
sunt toate cele ce mișună
prin câmpii.

12. De aș flămânzi, nu
ți-aș spune ție, căci lumea
și toate cele din ea sunt ale
mele.

13. Mânca-voiu eu car-
nea de tauri, sau voi
bea sânge de țapi?

14. Adu lui Dumnezeu
jertfă de laudă și împline-
ște-ți făgăduințele date Ce-
lui Prealalt!

15. Chiamă-mă la vreme
de necaz și te voi izbăvi
și mă vei preamări.

16. Iar celui rău îi zice
Dumnezeu: «La ce propove-
ducești poruncile mele și
pentru ce porți legea mea
în gura ta?»

17. Că doar tu urăști în-
vățătura mea și cuvintele
mele le nesocotești.

18. De vezi hoțul, te u-
nești cu dânsul și umbli îm-

preună cu cei desfrânați.

19. Buzele ți le deschizi
ca să elevetești și limba ta
împletește vicleșuguri.

20. Șezi și vorbești îm-
potriva fratelui tău și ele-
vetești pe fiul mamei tale.

21. Toate acestea le-ai
făcut și am tăcut. De aceea
ai socotit că sunt ca tine.

Nu, ci te voi mustra și
păcatele tale le voi pune
înaintea ta.

22. Înțelepțiți-vă dar cei
ce ați uitat pe Dumnezeu,
ca să nu vă afâșiți, neu-
vând cine să vă ajute.

23. Cel ce îmi aduce jert-
fă de laudă, acela mă cin-
stește.

24. Și celui ce ia seama
la calca sa, acelaia îi voi
arăta mântuirea mea.

PSALMUL 50.

Al lui David.

50 1. Miluește-mă, Dum-
nezeule, după mare
mila ta, și după mulțimea
îndurărilor tale șterge fă-
ră-de-lega mea!

2. Spală-mă de tot de
fără-de-lega mea și de pă-
catul meu mă curățește!

3. Că fără-de-lega mea
eu o cunosc și păcatul meu
e pururea înaintea mea.

4. Ție unuia ți-am gre-
git, căci am făcut ceca ce o
rău înaintea ta.

5. Așa că tu ești drept
în hotărârea ta, și în jude-
cata ta cu totul curat.

6. Că iată întru fără-de-

legi m'am zămislit și în
păcate m'a născut maica
mea.

7. Dar tu, carele iubești
adevărul, arată-mi tainele
înțelepciunii tale!

8. Stropește-mă cu isop
și mă voi curăți, spală-
mă și mai alb decât zăpa-
da voi fi!

9. Dă-mi să aud cuvânt
de bucurie și de veselie și
se vor bucura oasele mele
cele zdrobite!

10. întoarce fața ta dela
păcatele mele și toate fă-
ră-de-legile mele șterge-le!

11. Inimă curată zidește
întru mine, Dumnezeule, și
duh drept înnoește înăcu-
trul meu!

12. Nu mă lepăda pe
mine dela fața ta și Duhul
tău cel sfânt nu-l lua dela
mine!

13. Dă-mi iarăși bucuria
mântuirii tale și cu duh
stăpânitor mă întărește!

14. Lavă-mă-voiu pe cei
fără-de-lega caile tale și cei
necredincioși se vor întoar-
ce la tine.

15. Izbăvește-mă de văr-
sări de sânge, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele,
bucura-se-va limba mea de
dreptatea ta.

16. Doamne, buzele mele
vei deschide și gura mea
va vesti lauda ta.

17. Că, de ai fi voit jert-
fă, ți-aș fi dat! Tu însă
ai voiești arderile de tot.

18. Că jertfă plăcută lui

Dumnezeu e dăbul umilit. Inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgi. 19. Fă bine, Doamne, după bunătatea ta, Sionului, și zidește iarăși zidurile Ierusalimului!

20. Atunci bine plăcută îți va fi jertfa dreptății, primul și arderile de tot, atunci vor pune pe altarul tău viței.

PSALMUL 51.
Al lui David.

51 1. Ce te fălești cu răutatea ta, puternice? Că mila lui Dumnezeu e pururea cu mine.

2. Limba ta urzește răutăți și este ca un briciu ascuțit, violențele!

3. Iubit-ai răutatea mai mult decât bunătatea și minciuna mai mult decât adevărul.

4. O, limbă violență! Iubit-ai toate cuvintele pierzătoare.

5. De aceea Dumnezeu te va stărpi pentru totdeauna. Apuca-te-va și te va smulge din sălașul tău și-ți va stărpi rădăcina din pământul celor vii.

6. Vedeau dreptii și se vor teme și, râzând, vor zice de dănsul:

7. «Iată omul care nu-și punea în Dumnezeu nădejdea, ci nădăjduia în mulțimea bogăției sale și pe răutățile lui se bazea».

8. Iar eu sunt ca un

măslin verde în casa lui Dumnezeu și voi nădăjdui mereu în mila lui Dumnezeu.

9. Binecuvânta-l voi pururea pentru cele ce a făcut și voi nădăjdui în numele lui, că e bun pentru sfinții lui.

PSALMUL 52.
Al lui David.

52 1. Zis-a cel nebun în inima sa: Nu este Dumnezeu!

2. Stricatu-s-au camenii și uriciunii au făcut, nu este printre ei cine să facă bine.

3. Dumnezeu privește din cer peste fiul oamenilor, ca să vadă de este vreun înțelept, care să caute pe Dumnezeu.

4. Și iată toți s-au abătut, toți necreștinii s-au făcut, nu este cine să facă bine, nu este niciunul.

5. Nu se vor înțelepti oare cei nelegiuți, cei ce mândăne pe poporul meu ca niște pâine și nu chiamă pe Domnul?

6. Acolo se vor umplea de frică, unde nu este frică, pentru că Dumnezeu va risipi oasele celor ce se ridică asupra ta.

7. Și tu îi vei acoperi de rușine, că i-ai lepădat pe ei, Dumnezeu.

8. Cine va veni din Sion în ajutor lui Israel? Domnul, când va întoarce pe

robii poporului său. Atunci se va bucura Iacov și se va veseli Israel.

PSALMUL 53.
Al lui David.

53 1. Milnește-mă, Dumnezeu, cu numele tău și cu puterea ta fă-mi dreptate!

2. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte la cuvintele gurii mele!

3. Că străinii s-au sculat asupra mea și cei tari caută sufletul meu și n-au pe Dumnezeu înaintea lor.

4. Dar iată Dumnezeu vine în ajutorul sufletului meu.

5. Întoarce răul asupra vrăjmașilor mei și după cuvântul tău pierd-o pe ci!

6. Jertfe din toată inima îți voi aduce și voi da slavă numelui tău, că este bun.

7. Că din tot necazul m'ai izbăvit și ochinul meu fără teamă a privit spre vrăjmașii mei.

PSALMUL 54.
Al lui David.

54 1. Auzi, Dumnezeu, rugăciunea mea și nu trece cu vederea cererea mea!

2. În aminte la mine și ascultă, că grijile m'au turburat.

3. Turburatu-m'am de

larma vrăjmașului și de apăsarea celui păcătos!

4. Că mă învinovătesc de nedreptate și pe nedrept mă umăresc cu mânie.

5. Turburatu-s'a inima mea întru mine și groaza morții a căzut asupra mea și m'au cuprins toate spaimile.

6. Frică și cutremur au venit asupra mea.

7. Zis-am: «Cine-mi va da aripi ca porumbicului, ca să sbor undeva să mă odihnesc?»

8. Căci așa fugi departe și m'as sălășui în pustie.

9. Grăbi-m'as cât de iute și as scăpa de vifor și de furtună.

10. Risipește-i, Doamne, și împarte limbile lor, că nu se vede în cetate decât silivie și desbinare.

11. Acestea ziua și noaptea odănesc zidurile ei, iar în mijlocul ei e răutate și nedreptate.

12. Ticăloșii stau în mijlocul ei și de pe ulițele ei nu lipesc înșelătorii și minciuna.

13. Nu vrăjmașul mă jignește, căci așa răbda, nici cel ce mă urăște mă amenință, căci m'as ascunde de el.

14. Că tu, cel scosotit deopotrivă cu mine, prietenul mon și sfenicul meu,

15. Cu care trăiam în cea mai strânsă legătură și cu care împreună umblam în casa lui Dumnezeu!

16. Să vină dar moartea peste ei și să se coboare la iad de vii, că viclesug e în locașurile lor și în ei.
17. Iar eu voi striga către Dumnezeu și Domnul mă va auzi.

18. Seara și dimineața și la amiază mă voi ruga și voi striga și el va auzi glasul meu.

19. Și va izbăvi sufletul meu de cei ce se scotă asupra mea, că mulți sunt aceștia.

20. Auzi-va Dumnezeu, cel ce este mai înainte de veci și-i va smeri pe ei, că nu le este cu puțință să se schimbe și de Dumnezeu nu se tem.

21. Că își ridică mâinile asupra prietenilor lor și își calcă legătura ce au făcut cu ei.

22. Cuvintele lor sunt mai dulci ca mierea, dar inima le este plină de răutate, buzele lor sunt mai moi ca uleiul, dar taie ca niște săbii ascuțite.

23. Lasă soarta ta în seama Domnului și el te va sprijini, în veac nu va îngădui zdrobirea dreptului.

24. Aruncă-i-vei, Dumnezeule, în prăpastia pietrii oamenii dornici de sânge și vicleșni nu-și vor trăi nici pe jumătate vieată, iară eu, Doamne, voi nădăjdui în tine!

PSALMUL 55.

Al lui David.

55 1. Milnește-mă, Dumnezeule, că omul vrea să mă înghită! Toată ziua tabără asupra mea și mă necăjește.

2. Vrajmașii mei necontenit se luptă cu mine și mulți se ridică asupra mea, Preainalt!

3. În ziua când mă tem, la tine îmi este nădejdea.

4. Cu Dumnezeu mă voi lăuda și cu cuvântul lui. Nădăjdui-voi în Dumnezeu și nu mă voi teme, căci ce pot să-mi facă mie oamenii?

5. Toată ziua răstălmăcesc cuvintele mele și numai cum să-mi facă rău se gândesc.

6. Se adună împreună și spionează, pândesc mereu pașii mei, ca să vâneze sufletul meu.

7. Se poate oare să scape ei de plata nedreptății lor? Doborâ, Doamne, în mânia ta, gloatele acestea!

8. Pribeagile mele sunt numărate de tine, Dumnezeule! Pune lacrimile mele în vasul tău! Ori poate nu sunt ele scrise în cartea ta?

9. Vrajmașii mei sunt biruiți, în orice zi te chem, din aceasta cunosc că Dumnezeu e cu mine.

10. Cu Dumnezeu mă voi lăuda și cu cuvântul lui. Cu

Dumnezeu mă voi lăuda și cu făgăduința lui.

11. Nădăjdui-voi în Dumnezeu și de nimic nu mă voi teme, căci ce pot să-mi facă mie oamenii?

12. Dator sunt, Dumnezeule, să împlinesc făgăduințele mele, jertfă de laudă îți voi aduce.

13. Că tu ai scăpat sufletul meu de moarte, scăpat-ai ochii mei de lacrimi și picioarele mele de alunecare.

14. Ca să umblu înaintea Domnului, în lumina celor vii.

PSALMUL 56.

Al lui David.

56 1. Milnește-mă, Dumnezeule, milnește-mă, că în tine nădăjduiesc sufletul meu!

2. Și în umbra aripilor tale mă voi adăposti, până ce va trece dela mine năpasta.

3. Striga-voi către Dumnezeu cel preainalt, către Dumnezeu cel ce mi-a făcut bine voi striga.

4. Și el va trimite din cer și mă va mântui și va acoperi cu rușine pe cei ce caută să mă înghită.

5. Trimite-va Dumnezeu mila sa și adevărul său și-mi va izbăvi sufletul din mijlocul mîilor do lei.

6. Că zac în mijlocul celor ce varsă foc, în mijlocul fiilor omenești, ai că-

ror dinți sunt săgeți și lănci și limba cărora e sabie ascuțită.

7. Înălță-te mai presus de ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul fie slava ta.

8. Aceia au întins cursă picioarelor mele și sufletul mi l-au împilat.

9. Groapă au săpat înaintea mea, dar au căzut ei în ea.

10. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea, cânta-voi și voi lăuda mărirea ta.

11. Deșteaptă-te, slava mea, deșteaptă-te, alăută și psaltire și voi deștepta zorile.

12. Slăvi-te-voi printre popoare, Dumnezeule, și priare neamuri te voi cânta.

13. Că dreptatea ta s'a înălțat până la nori și mila ta până la ceruri a ajuns.

14. Înălță-te mai presus de ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul fie slava ta!

PSALMUL 57.

Al lui David.

57 1. Oare drept judecați voi, judecătoriilor? Pîi oamenilor, drept judecați voi oare?

2. Nedreptatea din țară se făurește în inimile voastre și mâinile voastre împletesc strămbătatea.

3. Necredincioși dela ne-

ștere sunt abătută, chiar din pântecul mamei lor ră-tăcesc cei ce spun minciu-nă.

4. Veniul lor e ca veni-mul de gerpe, ca de aspidă surdă, ce-și astupă urechile.

5. Ca să nu audă glasul descântătorului, glasul ce-lui iscusit în descân-tece.

6. Dumnezeu, zdrobește-le dinții în gură! Simulge, Doamne, făcele puilor de lei!

7. Să se scurgă ca apa și ca să piară!

8. Când vor întinde ar-cul, să se rupă. Să piară ca melcul ce se topește în mers și ca stărpitura să nu vadă soarele!

9. Ca spinii ce se mistue cum îi atinge focul — verzi sau uscați — să-i spulbere vântul!

10. Atunci dreptul se va bucura văzând izbănda și își va muna făptile în sân-gelul păcătoșilor.

11. Zice-se-va atunci: «Cu adevărat este plată pentru drept! Cu adevărat este un Dumnezeu, care ju-decă pământul».

PSALMUL 58.

Al lui David.

58 1. Scoate-mă dela vrăjmașii mei, Dum-nezeule, și de cei ce se ri-dică împotriva mea apă-ră-mă.

2. Izbăvește-mă de făcă-torii de rele și de camenii

doritori de sânge mă sca-pă!

3. Că iată pândesc sufle-tul meu și cei puternici se ridică asupra mea.

4. Fără să le fi păcătuit, Doamne, și fără să le fi greșit cu ceva, fără să le fiu vinovat, se strâng și se înarmează împotriva mea.

5. Doamne, Dumnezeul Puterilor, Dumnezeul lui Israel, scolk, de-mi vino în ajutor și vezi.

6. Scolk, de cercetează toate neamurile și nu cru-ța pe niciunul din acești nelegiuți!

7. Ei vin în fiecare seară, urlă ca niște câini, dând mereu târcoale ce-tății!

8. Din gurile lor țâșnesc numai lule, buzele lor sunt săbii ascuțite, și zic me-reu: «Cine aude?»

9. Dar tu, Doamne, îți răzi de ei și disprețuiești toate gloatele acestea.

10. Târzi vor fi ei, dar eu nădăjduiesc în tine, că tu, Dumnezeule, ești apă-rătorul meu.

11. Întâmpina-mă-va Dumnezeul meu, cel ce mă miluește, și-mi va da să primesc fără teamă la vrăj-mașii mei.

12. Dar nu-i pierde cu totul, ca să nu te uite po-porul meu, ei risipește-i cu puterea ta și-i doboară, Dumnezeule, apărătorul meu!

13. Tot cuvântul gurii lor e nelegiuire. Să fie dară vânați de mândria lor, că grăiesc numai blestem și minciună.

14. Risipește-i cu mânia ta! Pierde-i, să ru mai fie, ca să se știe până la mar-ginile pământului, că Dum-nezeu domnește peste Ia-cov.

15. Leasă să vină în fie-care seară, să urlă ca niște câini flămânzi și să dea mereu târcoale cetății!

16. Umble să găsească pradă pentru gura lor, în-vârtească-se toată noaptea flămânzi!

17. Eu însă voi lauda puterea ta și disdedini-zează vou preamări îndu-rarea ta.

18. Că ai fost apărătorul meu și scăparea mea la vre-me de necaz.

19. Tăria mea, pe tine te voi lauda, că tu ești, Dum-nezeule, cel ce mă sprij-i-nești, tu ești, Dumnezeule, cel ce mă miluești!

PSALMUL 59.

Al lui David.

59 1. Lepădatu-ne-ai, Dumnezeule, și ne-ai risipit mânia-ta-te-ai pe noi, dar întoarce-te.

2. Clătit-ai pământul și l-ai sguduit, dar vindece-ai sdruncinările lui, că se cla-tină!

3. Tu ai dat poporului tău să guste asprimea și ne-ai adăpat cu vinul ne-bunii.

4. Dăruiește semn celor ce se tem de tine, ca să-l înalțe în apărarea adevă-rului.

5. Pentru ca să se mân-tuiască cei iubiți ai tăi. Auzi-mă, Dumnezeule, și mă mântuiește cu dreapta ta!

6. Zis-a Dumnezeu în lo-cașul cel sfânt al său: «Bi-rui-voin și voi împărți Si-chemul și valea Suhot o voi măsura».

7. Al meu este Galaadul și Manase e al meu, E-fraim este coiful meu și sceptorul meu Iuda.

8. Moab este vasul meu de spălat, spre Idumeia vou arunca încălțăminte-a mea.

9. Strigă-mi «Ura!» țară a Filistinelor!

10. Cine mă va duce la cetatea cea tare? Sau cine mă va povățui până la Idu-meia?

11. Au nu tu, Dum-nezeule, cel ce ne-ai lepădat? Și nu ești tu oare cu oști-rile noastre?

12. Dă-ne, Doamne, aju-tor la vreme de necaz, că ajutorul omenesc e amă-gitor!

13. Cu Dumnezeu vom avea izbănda, că el va do-bori pe vrăjmașii noștri!

PSALMUL 60.

Al lui David.

- 60** 1. Auzi, Dumnezeu, cererea mea! la a-minte la rugăciunea mea!
 2. În neazul inimii mele, dela marginea pământului, au strigat către tine, urcă-mă pe stâncă, pe care nu mă pot sui!
 3. Că tu ești limanul meu și turn tare împotriva vrăjmașului meu.
 4. Fă să locuiesc pururea în locașul tău și să mă nădăpostesc în umbra aripilor tale!
 5. Că tu, Dumnezeu, ai auzit făgăduințele mele și mi-ai dăruit moștenirea celor co se tem de tine.
 6. Adaugă regelui zile peste zile și prelungeste anii lui din neam în neam!
 7. Că să locuiască el mereu înaintea feței lui Dumnezeu, mila și adevărul tău să-l păzească!
 8. Atunci voi lauda mereu numele tău și zi cu zi voi împlini făgăduințele mele.

PSALMUL 61.

Al lui David.

- 61** 1. Numai în Dumnezeu e liniștit sufletul meu, că dela el vine mântuirea mea.
 2. Numai el e cetatea și scăparea mea, el este sprijinitorul meu și nu mă voiu clăti.

3. Până când veți tăbări pe un om, ca să-l doborâți cu toți la pământ,
 4. Ca pe un zid povărnit, ca pe un gard putregăit!
 5. Sfătuitu-s'au să-l doboare dela înălțime și au alergat la minciună, cu buzele binecuvintează și cu inima blestemă.
 6. Suflete al meu, caută-ți pacea în Dumnezeu, căci numai în el nădăjdă-esc eu! El este cetatea mea și mântuirea mea. El e sprijinitorul meu și nu mă voiu clăti.
 7. Dumnezeu e mântuirea și slava mea, Dumnezeu este ajutorul meu. Nădejdea mea e în Dumnezeu.
 8. Nădăjduiți, fii ai poporului meu, mereu în Dumnezeu, descoperi inimile înaintea lui și ziceți: «Dumnezeu este scăparea noastră!»
 9. Deșertăciune sunt fiii oamenilor! Minciună sunt fiii oamenilor! În cumpănă de-i pui pe toți, sunt mai ușori ca nimicul!
 10. Nu vă nădăjduiți în prăzi și pe răpiri nu vă bizuiți! De curge bogăția pârâu, nu vă lipiți inima de ea!
 11. Odată a grăit Dumnezeu și iată două lucruri am auzit: că puterea este a lui Dumnezeu și bună-tatea e a ta, Doamne, că tu dai fiecăruia după faptele sale.

PSALMUL 62.

Al lui David.

- 62** 1. Dumnezeu, tu ești Dumnezeuul meu, la tine alerg disdădimează.
 2. De tine însoțează sufletul meu și trupul meu după tine tăjește, ca un pământ postiu, sec și fără apă.
 3. Ca să văd puterea ta și slava ta, cum te-am văzut în locașul tău cel sfânt.
 4. Că mai bună e mila ta decât vicața, buzele mele te vor lauda.
 5. Așa te voi binecuvânta toată vicața mea, și în numele tău voi ridica mâinile mele.
 6. Că din sen și din grăsimi se va sătura sufletul meu și cu glas de bucurie te va lauda gura mea.
 7. Și în aserental meu mi-aduc aminte de tine și la tine cuget până dimineața.
 8. Că tu ești ajutorul meu și în umbra aripilor tale mă voi bucura.
 9. Lipitu-s'a sufletul meu de tine și dreapta ta mă sprijinește.
 10. Iară ei în zadar caută sufletul meu cobori-se vor în cele mai de jos ale pământului.
 11. Sece-se vor de puterea săbiei și pradă vulturilor vor fi.
 12. Iară regele se va vesele de Dumnezeu și tot

cel ce se jură pe el se va bucura, că se va astupa gura celor ce grăiesc nedreptate.

PSALMUL 63.

Al lui David.

- 63** 1. Auzi, Dumnezeu, glasul meu, când mă rog ție și apără vicața mea de vrăjmașul de care mă tem.
 2. Adăpostește-mă de mulțimile celor violeni și de turma răvrătită a făcătorilor de rele.
 3. Care și-au ascuțit limbile ca niște săbii și ca niște săgeți aruncă vorbele lor veninoase.
 4. Ca să lovească pe ascuns în cet nevinovat. Fără de veste și fără teamă trag asupra lui.
 5. Iușritu-s'au în gândurile lor cele rele.
 6. Pus-au la cale fără-de-lege și iscodiri peste iscodiri au făcut.
 7. Ca să pătrundă înăuntrul omului și în ascunzișurile inimii lui;
 8. Dar Dumnezeu îi va lovi cu săgeată, și fără de veste îi va răni.
 9. Că ei singuri se vor răni cu limbile lor și toți cei ce vor vedea, se vor de-părta de ei.
 10. Tem-e-se vor toți oamenii și vor vesti lucrurile lui Dumnezeu, începând că el a făcut aceasta,

11. Iar dreptii se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul. Lăuda-se vor toți cei drepti la inimă.

PSALMUL 64.

Al lui David.

64 1. Tie se cuvine lauda, Dumnezeu, în Sion și în Ierusalim și se vor împlini juruințele.

2. La tine va alerga tot trupul, că tu ascuți rugăciunea.

3. Faptele nelegiuite ne doboară, dar tu ne vei curăți de nelegiurile noastre.

4. Ferice de cel ce l-a ales și l-a primit să locuiască în curțile tale.

5. Sătura-ne vom de bunătațile casei tale și de sfînșenia bisericii tale.

6. Infrișoșatele judecător, cel ce ești încins cu putere și cu tăria ai așezat munții.

7. Cel ce liniștești mugurii mării și potolești furia valurilor și răzvrătirile popoarelor.

8. Auzi-ne, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe!

9. Teme-se vor de semnele tale cei ce locuiesc la marginile lumii, destep-ta-i vei dimineța și seara, ca să te slăvească pe tine.

10. Când corectezi tu pământul, potolești setea lui

și verși peste el belșug de bogăție.

11. Adâncurile tale, Doamne, sunt pline de apă, eu care faci roditor pământul și pregătești hrana vietăților.

12. Pentru această însă pregătești ogorul și notezești bulgării lui, apoi îi dai cu picăturile de ploaie și binecuvintezi roadele lui.

13. Așa încununezi anul cu bunătațile tale, câmpurile izvorăsc belșug și pe urmele tale curge grășime.

14. Dealurile se încing cu bucurie, pășunile se îmbracă cu turme de oi și văile se acoper cu holde de grâu. Toate se bucură și cântă.

PSALMUL 65.

Al lui David.

65 1. Strigați către Dumnezeu, toți locuitorii pământului. Cântați slava numelui său! Aduceți-i slavă și lauda!

2. Ziceți lui Dumnezeu: «Cât de infrișoșate sunt lucrurile tale! Pentru puterea ta cea multă și se supun și vrăjmașii tăi.

3. Tot pământul să se închine și să-ți cânte țiel! Să cânte numele tău, Preaînaltule!»

4. Veniți și vedeți lucrurile Domnului și judecățile

lui cele infrișoșate asupra fiilor oamenilor!

5. Că el a prefăcut marea în uscat și râul l-am trecut cu piciorul, veselita-ne-am acolo de dănsul.

6. Că el prin puterea sa domnește în veac și ochii lui privesc peste popoare, să nu se înalțe răzvrătitorii!

7. Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeul nostru și faceți să răsună văzduhul de laudele lui!

8. Că el ne-a păstrat viu sufletul și n'a lăsat să șovăiască picioarele noastre.

9. Cercatu-ne-ai, Dumnezeule, și ne-ai lămurit, cum se lămurește argintul prin foc.

10. Prinsu-ne-ai pe noi în laț și sarcină grea ai pus pe umerii noștri.

11. Pus-ai oameni pe capul nostru și am trecut prin foc și prin apă, dar ne-ai scos pe noi la odihnă.

12. Intra-vou dară în casa ta cu ardere de tot și-mi voi împlini juruințele mele.

13. Pe care le-au rostit buzele mele și le-a grăit gura mea în necazul meu.

14. Aduce-ți-vou ardere de tot grase, grășime de berbeci vou arde pe jertfelnic și-ți vou înjunghia boi și țapi.

15. Veniți și ascultați toți cei ce vă temți de Domnul, că vou să vă

spun ce-a făcut el pentru sufletul meu!

16. Cu gura mea am strigat către dănsul și l-am înălțat cu limba mea.

17. De-aș fi avut ne-dreptate în inima mea, nu m'ar fi ascultat Domnul.

18. Dar iată Dumnezeu m'a ascultat și a luat a-minte la cererea mea.

19. Binecuvântat fie Dumnezeu cel ce n'a lepădat ruga mea, nici n'a depărtat mila lui dela mine.

PSALMUL 66.

Al lui David.

66 1. Dumnezeule, milostivește-te spre noi și ne binecuvintează! Fă să strălucească fața ta peste noi și ne miluește!

2. Ca să cunoaștem pe pământ calea ta și între toate popoarele ajutorul tău.

3. Preamărească-te popoarele, Dumnezeule, preamărească-te popoarele toate și neamurile să se veselească și să se bucure!

4. Pentrucă tu judeci popoarele cu dreptate și le povățuiești pe pământ.

5. Proslăvească-te popoarele, Dumnezeule, proslăvească-te popoarele toate, că pământul și-a dat roada sa!

6. Binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeule, Dumne-

zeul nostru! Dumnezeu să ne binecuvinteze și să se teamă de el toate marginile pământului!

PSALMUL 67.

Al lui David.

67 1. Să se scoale Dumnezeu, să se risipească vrăjmașii lui și să fugă dela fața lui cei ce-l urăsc pe dânsul.
2. Cum se stinge fumul, așa să se stingă, cum se topește ceara de fața focului, așa să piară păcătoșii dela fața lui Dumnezeu.
3. Iar dreptii să se bucore și să se veselască, să saltă de bucurie înaintea lui Dumnezeu.
4. Cântați Dumnezeului nostru! Cântați numelui lui! Preamăriți pe cel ce străbate cerurile! Domnul este numele lui.
5. Bucurați-vă înaintea lui, înaintea Dumnezeului ce locuiește în locul său cel sfânt!
6. Că el e tatăl orfanilor și apărătorul văduvelor!
7. Domnul dă casă celor părăsiți. El scoate pe cei din cătușă la fericire, iar pe cei neascultători îi lasă în pustii arzătoare.
8. Dumnezeu, când ai ieșit tu în fruntea poporului tău, când ai trecut tu în pustie,
9. Pământul s'a cutre-

murat și cerurile s'au topit de fața ta, Dumnezeu, și Sinaiul acesta s'a cutremurat la vederea lui Dumnezeu, la vederea Dumnezeului lui Israel.

10. Plonie din belșug ai vărsat, Dumnezeu, peste moștenirea ta și moștenirea ta cea istovită ai întărit-o.

11. Poporul tău locuiește întru înșă, în pământul pe care, după bunătatea ta, l-ai pregătit săracului, Dumnezeu.

12. Când Domnul apune un cuvânt, vestitorii cei buni sunt mulțime nenumărată.

13. Împărații cu oștirile lor fug și pier, iar cea care ședea acasă împarte prăzi.

14. Când v'ati așezat în hotarele voastre, atî ajuns ca o porumbiță cu aripi de argint, ca o porumbiță cu penele de aur curat.

15. Când Cel Preafalt a împrăștiat pe regii din țara aceasta, ajuns-a ea albă ca zăpada de pe Solomon.

16. Muntele Vasanului este muntele lui Dumnezeu! Muntele Vasanului este munte înalt!

17. Munti înalți, ce priviți cu pismă la muntele, unde a binevoit Dumnezeu să locuiască și unde va locui Domnul în veac!

18. Carele lui Dumnezeu sunt întunecate de întune-

ce, mi de mii, Domnul e în mijlocul lor, pe Sinai, în locul său cel sfânt.

19. Să-ți ieși la întâițe, făcându-te rob și dăruiri ai luat pentru oameni, așa ca și din protivnici să locuiască la Domnul Dumnezeu.

20. Binecuvântat fie Domnul în toate zilele, că oamenii de ne apasă, Dumnezeu ne mântuiește.

21. Dumnezeul nostru e Dumnezeu mântuitor și porțile morții sunt în stăpânirea Domnului atotputernicului.

22. Cu adevărat Dumnezeu zdrobește capul vrăjmașilor săi și creștetul cel pârșos al celor învecihiți în zile rele.

23. Zis-a Domnul: «Din Vasau îi voi întoarce, întoarce-voiu pe vrăjmașii tăi din adâncurile mării».

24. Ca să cufunde piciorul tău în sângele lor și limba căinilor tăi să-și ia partea din vrăjmașii tăi.

25. Văzut-am, Dumnezeu, intrarea ta, văzut-am intrarea Dumnezeului și împăratului meu în locul cel sfânt.

26. Înainte mergeau cei ce cântau din gură, în urmă veneau cei ce cântau din organe, iar la mijloc fecioarele din timpene ziceau:

27. «În adumări binecu-

vântați pe Dumnezeu! Binecuvântați pe Domnul, cel din neamul lui Israel!»

28. Acolo erau: Veniamin cel mai tânăr, domnul lor, domniul lui Iuda și ceața lor, boierii din seminția lui Zebulon și boierii din seminția lui Neftali și ziceau:

29. «Dumnezeule, arată-ți puterea ta! Desăvârșește, Dumnezeu, cele ce ai făcut pentru noi».

30. Pentru templul tău din Ierusalim, împărații îți vor aduce daruri.

31. Îngrozește fiara stufigurilor, mulțimile popoarelor care se infuriu ca o turmă de tauri și de viței, împotriva celor lămurii ca argintul, risipește neamurile care voiesc războaiele».

32. Veni-vor soli din Egipt, și Etiopia își va întinde mâinile către Dumnezeu, zicând:

33. «Cântați Domnului, împărații ale pământului, și dați laudă lui Dumnezeu».

34. Celui ce de vocuri se poartă peste cerurile cerurilor, că întâi face să se audă glasul său, glas plin de putere.

35. Dați slavă lui Dumnezeu în locul cel sfânt! Dumnezeu lui Israel dă putere și tărie poporului său. Binecuvântat fie Dumnezeu!»

PSALMUL 68.

Al lui David.

- 68 1. Mântuiește-mă, Dumnezeule, că apele amenință viața mea.
 2. Afundat-m'am în noroi adânc și nu am pe ce mă sprijini.
 3. Ajuns-am la adâncurile mării și năvala valurilor mă potopește.
 4. Ostenit-am strigând și gâtjeul mi-a amorțit, păienjenitu-mi-s'au ochii căutând spre Dumnezeul meu.
 5. Cei ce mă urăse fără vină, sunt mai mulți ca perii capului meu.
 6. Vrajmașii, cei ce mă prigonese pe nedrept, întăritu-s'au cu mult mai mult decât mine și trebuie să dau ceea ce n'am răpit.
 7. Dumnezeule, tu onorai răstăcirile mele și greșalele mele nu sunt ascunse de tine.
 8. Să nu se rușineze pentru mine cei ce nădăjdesc în tine, Doamne, Dumnezeul puterilor!
 9. Nici să nu fie umiliți din pricina mea cei ce te caută pe tine, Dumnezeul lui Israel!
 10. Că pentru tine sufăr ocară, și rușinea acopere obrazul meu.
 11. Străin am ajuns pentru frații mei și necunoscut pentru fiii mamei mele.
 12. Că râvna pentru casa ta mă mistre și ocările

vrajmașilor tăi au căzut asupra mea.

13. Plâng și-mi umilesc sufletul meu cu post, dar și pentru aceasta mă defaimă.

14. De mă îmbrac cu sac, în loc de haine, sunt pentru dănsii pricină de răs.

15. De mine grăiesc cei ce se adună pe la porți și pe socoteala mea fac glumă cei ce beau vin.

16. Iar eu la tine alerg cu rugăciunea mea, în casa îndurărilor tale, Doamne!

17. Auzi-mă, Dumnezeule, după marea mila ta, și cu adevărul tău mântuiește-mă!

18. Scoate-mă din noroi, ca să nu mă mai afund!

19. Ca să nu fiu lăsat de puterea valurilor și să nu mă înghită adâncul, nici să se închidă groapa peste mine.

20. Auzi-mă, Doamne, că bună este mila ta, cântă spre mine, după mulțimea îndurărilor tale!

21. Să nu-ți întorci fața ta dela sluga tă! De grab auzi-mă, că sunt în neaz!

22. Apropie-te de sufletul meu și-l izbăvește! Izbăvește-mă de vrajmașii mei!

23. Că tu cunosti smerenia mea, înfruntarea mea și rușinarea mea și toți

vrajmașii mei sunt înaintea ta.

24. Ocară apasă inima mea și mă istovește, așteptat-am mila, dar în zădar, mângâietori am căutat, dar n'am aflat.

25. Piere mi-au dat să mănânc și în setea mea m'au adăpat cu oțet.

26. Masa lor să fie cursă înaintea lor și liniștea lor ne lățe.

27. Intunece-se ochii lor, ca să nu vadă, și spinarea lor să fie pururea garbovă!

28. Varsă peste dănsii mânia ta și para urgiei tale să-i acopere!

29. Casele lor să fie pustii și în sălășurile lor să nu fie locuitori!

30. Că pe care tu l-ai bătut, ei l-au prigonit, și au sporit durerile celor răniți de tine.

31. Adauge-le lor păcat peste păcat și să nu aibă parte de dreptatea ta!

32. Ștergă-se din cartea celor vii și printre cei drepti să nu fie scriși!

33. Iar pe mine, cel sărac și necăjit, să mă sprijinească ajutorul tău, Dumnezeule!

34. Și voi lauda numele Dumnezeului meu cu cântare, cu laude îl voi prezenta mării.

35. Și acestea mai plăcut vor fi Domnului, decât

vițelul tânăr, căruia abia-i răsar coarne și unghii.

36. Vedea-vor aceasta cei necăjiți și se vor bucura și inima celor ce caută pe Domnul se va înviora.

37. Că aude Domnul cu bunăvoință pe cei necăjiți și nu trece cu vederea pe robii săi.

38. Să-l laude dar cerurile și pământul, marea și toate cele ce se mișcă întru inele!

39. Că Dumnezeu va mântui Sionul și va zidi iarăși cetățile Indei. Și se vor așeza acolo aleșii lui și-i vor moșteni.

40. Și neamul robilor lui Dumnezeu se va întări întru inul și se vor așeza întru inul cei ce iubesc numele lui.

PSALMUL 69.

Al lui David.

- 69 1. Grăbește-te, Dumnezeule, de-mi ajută! Doamne, vino de grab în ajutorul meu!
 2. Umiliți și rușinați să fie cei ce cântă sufletul meu!
 3. Cei ce se bucură de necazul meu să fie înfrânți și acoporiți de rușine!
 4. Și cei ce zic: Lasă, lasă! cu ocară să fie puși pe fugă,
 5. Iar toți cei ce te caută pe tine, Dumnezeule,

să se bucure și să se vese-
lească de tine!

6. Cei ce iubesc mântui-
rea ta să xie pururea:
Slavă lui Dumnezeu!

7. Dar eu sunt necăjit
și sărac, Dumnezeule, vino
de grab în ajutorul meu!
Nu zăbovi, Doamne, că tu
ești secul și izbăvitorul
meu.

PSALMUL 70.

Al lui David.

70 1. Doamne, tu ești nă-
dejdea mea, să nu
fiu rușinat în veac!

2. Apără-mă după drep-
tatea ta și mă izbăvește!
Pleacă urechea ta spre mi-
ne și mă mântuește!

3. Fii pentru mine ceta-
te taro, unde să mă adă-
postesc pururea, că tu ești
întărirea mea și scăparea
mea!

4. Dumnezeu meu, izbă-
vește-mă din mâna păcăto-
sului, din mâna călătoru-
lui do lege și a celui ce
face strâmbătate!

5. Că tu ești nădejdea
mea, Doamne Dumnezeu
meu, și în tine am nădăj-
duit din tinerețele mele.

6. Pe tine m'am bizuit
din pântecul maicii mele,
dela sânul maicii mele tu
ești ocrotitorul meu și
eu tine mă laud pururea.

7. Ca o arătare am
fost pentru mulți, dar tu

ești nădejdea mea cea ta-
re.

8. Să se umple gura mea
de lauda ta, ca să laud
toată ziua slava și mări-
rea ta.

9. În vremea bătrânețe-
lor mele să nu mă lepez,
să nu mă părăsești când
vor slăbi puterile mele!

10. Că vrăjmașii mei
grăiesc împotriva mea, și
cei ce pândesc sufletul meu
se sfătuiesc și zic:

11. «Părăsiu-l-a Dumne-
zeu, urmăriți-l și-l prin-
deți, că n'are cine să-l
izbăvească!»

12. Nu te depărta de
mine, Dumnezeule meu!
Dumnezeul meu, vino de
grab în ajutorul meu!

13. Să se rușineze și să
plară cei ce dușmănesc su-
fletul meu! Cei ce-mi voiesc
răul să se îmbrace în o-
cară!

14. Înă cu pururea voi
nădăjdui în tine și-ți voi
aduce tot felul de laude.

15. Gura mea va vesti
dreptatea ta, toată ziua va
spune facerile tale de bine,
al căror număr nu-l mai
țin minte.

16. Cânta-voiu să pă-
trund puterile tale, Doam-
ne Dumnezeule, și-mi voi
aduce aminte de dreptatea
ta.

17. Dumnezeule, din ti-
nerețele mele tu m'ai po-
vățuit și eu și astăzi ve-
stesc minunile tale.

18. Să nu mă părăsești
nici la bătrânețele mele.

19. Ca să vestesc tăria
ta neamului acestuia și pu-
terea ta la toți cei ce au
să vină.

20. Dreptatea ta, Dum-
nezeule, se înalță până la
ceruri, că lucruri minuna-
te ai făcut; cine este ase-
menea ție, Dumnezeule!

21. Multe necazuri ai
trimis asupra mea, dar ia-
răși m'ai însuflețit și din
fundul pământului m'ai
scos.

22. Înălță-mă și mă mân-
găie și acum, scoate-mă din
adâncurile pământului!

23. Și te voi lauda în
psaltiro pentru dreptatea
ta, Dumnezeule meu. Cânta-
voi ție din alăută, sfântul
lui Israhil!

24. Cânta-voiu ție și se
vor bucura buzele mele și
sufletul meu cel mântuit
de tine.

25. Ba încă și limba mea
toată ziua va vesti drep-
tatea ta, că ai rușinat și
ai umplut de ocară pe cei
ce-mi voiesc răul.

PSALMUL 71.

Al lui David.

71 1. Dumnezeule, jude-
că cata ta dă-o regelui,
și dreptatea ta fiului rege-
lui.

2. Ca să judece drept pe
poporul tău și pe săracii
tăi la judecată,

3. Încât munții să adu-
că oamenilor pace și dea-
lurile dreptate.

4. Ca să judece pe săra-
cii poporului și să mântu-
iască pe fiii celor nevoiași,
iar pe apăsător să-l ame-
rească.

5. Și se vor teme de tine
oamenii din neam în neam,
cât va fi soarele și va lu-
mina luna.

6. Ca să se coboare drep-
tatea ca ploaia pe câmpul
cosit și ca picătura ce fa-
ce să rodască pământul.

7. Ca să înflorească drep-
tatea în zilele lui și să
fie belsug de pace cât va
sta luna pe cer.

8. Ca să domnească el
dela o mare până la alta,
și dela râu până la margi-
nile pământului.

9. Ca să-și plece locito-
rii pustiei genunchii în-
aintea lui și vrăjmașii lui
să lingă țărâna.

10. Ca să-i plătescă bir
regii Tarsului și ai o-
stroavelor, și regii Arabiei
și ai Sabei să-i aducă da-
ruri.

11. Ca să se închine în-
aintea lui toți regii și toate
popoarele să-i slujească
lui.

12. Pentrucă va izbăvi
pe cel sărac de cel puter-
nic și pe cel lipsit și fără
niciun ajutor.

13. Va avea milă de cel
sărac și lipsit și va mân-
tui sufletele celor amăriți.

14. Izbăvi-va sufletele lor de huplare și silnicie, și sângele lor va fi scump înaintea lui.

15. Vin va fi și i se va da aurul Arabiei și rugăciuni necontenit se vor face pentru el și în toate zilele îl vor binecuvânta.

16. În țară va fi belșug de pâine până și pe vârful muntilor și holdele se vor pleca sub bătaia vântului, ca pădurea Libanului.

17. Și prin cetăți oamenii vor înflori, cum înfloresc iarba țarinilor.

18. Binecuvântat va fi numele lui în veac și va dura cât va fi soarele.

19. Prin el se vor binecuvânta toate națiile pământului și toate popoarele îl vor ferici.

20. Binecuvântat fie Domnul Dumnezeul lui Israel, singurul care face minuni!

21. Binecuvântată să fie mărirea numelui său, în veac și în veacul veacului!

22. Și slava lui să umple tot pământul! Amin! Amin!

PSALMUL 72.

Al lui Asaf.

72 1. Cât de bun este Dumnezeu pentru Israel, pentru cei cu inima curată!

2. Iar mie puțin de nu mi-au șovăit picioarele, pu-

țin de nu mi-au alunecat pașii,

3. Pentrucă am răvnit soarta necredincioșilor, văzând propășirea păcătoșilor.

4. Că n'au nicio suferință până la moarte și sunt plini de sănătate.

5. Cu oamenii la ostenele nu iau parte și nu sunt supuși la necazuri, ca ceilalți oameni.

6. De aceea se înfăsoară cu mândria ca cu o podobă și ca și cu un veșmânt se îmbracă cu trufia.

7. Obrazul le e umflat de grăsime și poftele le furcă prin inimă.

8. Răd de toată lumea și clevesc cu răutate și grăiesc de sus.

9. Până la cer își ridică făclile și cu limba mătură pământul.

10. De aceea poporul necredent se ia după ei și bca nelegiuirea din plin, ca apa.

11. Și zice: «Stie oare Dumnezeu? Cel Preaînalt are oare cunoștință?»

12. Și iată necredincioșii huzuresc în lumea aceasta și-și adună mereu bogății.

13. Zis-am: «Oare, nu în zadar mi-am curățit inima și mi-am spălat mâinile în nevinovăție?»

14. Oare, nu în zadar am fost chinuit în fiecare zi și în fiecare dimineață supus la ocări?»

15. De azi zice: «Așa voiu socoti, aș fi foarte vinovat înaintea neamului fiilor tăi.

16. Gânditu-m'am: «Cum aș putea oare să pricep aceasta?» Dar aceasta s'a părut tare greu pentru mine,

17. Până ce am intrat la altarul lui Dumnezeu și am înțeles sfârșitul păcătușilor.

18. Pentru vicleșugul lor dară, îi pui pe căi alunecoase și-i lași să cadă în prăpastie!

19. Cât de repede au ajuns la pustire, s'au stins deodată pentru fără-de-legele lor.

20. Ca visul după deșteptare, așa, Doamne, deșteptându-te, pierzi planurile lor!

21. Când fierbea inima mea și lăuntru meu mă chinuia,

22. Prost eram înaintea ta.

23. Dar eu pururea sunt cu tine și tu mă ții de dreapta mea,

24. Cu sfatul tău mă vei povățui și mă vei primi în slava ta,

25. Căci afară de tine pe cine mai am în cer? Și cu tine ce-mi mai lipsește pe pământ?

26. De-mi slăbește trupul și inima, Dumnezeu este tăria inimii mele și partea mea în vezi.

27. Cu iată, cei ce se depărtează dela tine pierd-vei pe toți cei ce se abat dela tine la necredință,

28. Iar pentru mine bine e să mă lipsesc de Dumnezeu! Să-mi pun nădejdea în Domnul Dumnezeul meu, ca să vestesc toate laudele lui în porțile fiicei Sionului.

CARTEA A TREIA

PSALMUL 73.

73 1. Pentru ce ne-ai lepădat cu totul, Dumnezeu, și fumești mânia ta asupra oilor păstoriei tale?

2. Adu-ți aminte de adunarea ce din vechime ți-ai câștigat-o și de secp-trul moștenirii tale, pe care l-ai răscumpărat, de mun-

tele Sionului, pe care ai locuit!

3. Indreaptă-ți pașii spre aceste dăruimări de veacuri, că vrăjmasul a sfărâmat toate în locașul tău cel sfânt.

4. Vrăjmașii tăi mugesc în vremea sărbătorilor tale și în locul steagurilor noastre au pus steagurile lor.

5. Intrat-au în locașul

tău, ca cei ce intră cu to-
poarele în pădure

6. Și iată cu securi și
cu ciocane au stricat fără
crutare toate podurile lui.

7. Ars-au cu foc biscria
ta, și locașul nunchi tău
l-au făcut una cu pământul.

8. Și ziceau în inima lor:
«Să dărâăm toate!» Și au
ars toate locașurile lui
Dumnezeu din țară.

9. Semne noi nu mai ve-
dem, nici proroc nu se
mai află printre noi și ni-
meni nu știe până când vor
fi toate acestea?

10. Până când, Dumne-
zeule, ne va ocări vrăjma-
șul, și protivnicul va huli
numele tău?

11. Pentru ce îți tragi
mâna tu și dreapta ta?
Scoate-le din sânul tău și-i lo-
veste!

12. Dumnezeu, împăra-
tul nostru, de veseuri ne
lucrezi mântuire în mijlo-
cul pământului!

13. Tu ai despărțit cu
puterea ta marea și ai sfă-
rânat capetele șerpilor în
apă.

14. Tu ai sfărâmat capul
balaurului și l-ai dat spre
mâncare locuitorilor pustiu-
lui.

15. Tu ai scos izvoare și
râuri din stâncă și ai scos
râurile cele mari.

16. A ta este ziua și a
ta este noaptea, tu ai fă-
cut lumina și soarele.

17. Tu ai așezat toate
hotarele pământului, vara
și iarna tu le-ai rânduit.

18. Adu-ți aminte, că
vrăjmașul necinstește pe
Domnul, și poporul celi smin-
tit hulește numele tău!

19. Să nu dai fiarelor
sufletul ce te mărturisește,
și viețea săracilor tăi n'o
uita merou!

20. Caută la așezămân-
tul tău, că s'au umplut de
sălaşurile nelegiurii toate
ascuțiturile țării!

21. Cel împilat să nu se
întoarcă rușinat, săracul și
cel necăjit să dea slavă nu-
melui tău.

22. Scoală, Dumnezeu,
și apără lucrul tău! Adu-ți
aminte de ocara cu care
merou te ocărăște cel fără
de minte!

23. Nu uita strigătele
vrăjmașilor tăi și răzvră-
tirea protivnicilor tăi, care
merou se ridică împotriva
ta!

PSALMUL 74.

Al lui Asaf.

74 1. Slăvi-te-vom, Dum-
nezeule, slăvi-te-vom!
Chema-vom numele tău și
vom vesti toate minunile
tale!

2. Căci tu ai zis: «La
timpul hotărât, voi judeca
cu dreptate».

3. Atunci pământul se va
cutremura cu toți cei ce
trăiesc pe dânsul, dar eu
voi întări stălpul lui.

4. Celor mândri le voi
zice: Nu vă mândriți! Și
celor răi le voi spune:
Nu vă ridicați capul!

5. Nu vă ridicați dar
fruntea și nu grăbiți cu tru-
fie împotriva Domnului!

6. Căci nu dela răsărit
sau dela apus, nu din pu-
stie sau din munți vine a-
jutorul.

7. Ci Dumnezeu singur
este judecător și el pe unul
înaltă și pe altul smerește.

8. Domnul ține în mână
palatul, în care spumegă
vin plin de amestecătură.

9. Și când îl varsă el și
îl deșartă până la fund,
beau din el toți păcătoșii
pământului.

10. Iară eu voi vesti pu-
rura acestor lucruri și voi
lăuda pe Dumnezeu lui Ia-
cov.

11. Sfărâma-voin fruntea
celor răi, iar fruntea drep-
ților se va înălța.

PSALMUL 75.

Al lui Asaf.

75 1. Cunoscut este Dum-
nezeu în Iuda, în Is-
rail mare este numele lui!

2. Cortul lui a fost în
Salim, și locuința sa este
în Sion.

3. Acolo a sfărâmat el
săgețile și areul, pârâza și
sabia și armele de război.

4. Strălucit și puternic
te-ai arătat tu, în acești
munți ai războinicilor.

5. Pradă au ajuns ace-

știa, nu s'au putut apăra și
au adormit somnul de veci.

6. De certarea ta, Dum-
nezeu lui Iacov, au încere-
ment și călăreți și cai.

7. Înfricoșat ești tu și
cine-ți poate sta împotriva,
când te mânia?

8. Din cer ai vestit ju-
decata, pământul s'a în-
grozit și a amuțit.

9. Când s'a sculat Dum-
nezeu la judecată, ca să
mântuiască pe cei necăjiți
de pe pământ.

10. Chiar mânia omului
se prelăce spre lauda ta,
când te înalță în toată
argin ta.

11. Faceți jurăminte Dom-
nului Dumnezeului vostru
și le împliniți! Toți cei
dimprejurul lui să aducă
dăruiri Dumnezeului celui
înfricoșat!

12. Că el domolește mâ-
nia domnitorilor și e înfri-
coșat pentru regii pământu-
lui.

PSALMUL 76.

Al lui Asaf.

76 1. Cu glasul meu că-
tău, glasul meu către Dum-
nezeu l-am înălțat și el m'a
auzit.

2. În ziua necazului meu
am căutat pe Dumnezeu,
noaptea mi-am întins mâi-
nile merou spre el și sufle-
tul meu nu vrea să se măn-
gâie.

3. Adusu-mi-am aminte

săturat, căci li se dase după dorirea lor.

30. Dar nu le trecuse încă pofta și mâncarea era încă în gura lor.

31. Când se aprinse asupra lor mânia lui Dumnezeu și a ucis pe cei mai tari dintre ei, doborâtă pe cei mai de seamă din tinerii lui Israel;

32. Dar ei tot au mai păcătuțit și n'au crezut în minunile lui.

33. Atunci el le-a stins zilele ca o suflare și anii printr'un sfârșit neașteptat.

34. Și când îi lovea cu moartea, îl cântau și se grăbeau să se întoarcă la Dumnezeu.

35. Iși aduceau aminte că Dumnezeu este scăparea lor și izbăvitorul lor este Cel de sus.

36. Dar îl înșelau cu bozele lor și cu limba lor îl mințeau.

37. Căci inima lor nu era dreaptă înaintea lui și ei nu erau credincioși așezământului lui.

38. Dar el, Cel pururea milostiv, care iartă nedreptatea și nu zdrobește îndată pe păcătos, n'a înecat a-și potoli mânia și nu s'a lăsat stăpânit de urgia sa.

39. Ci și-a adus aminte că trup erau, suflare ce trece și nu se mai întoarce.

40. De câte ori l-au amă-

rit în pustie și l-au mâniaț în țara cea nelocuită!

41. N'au conștient de a ispiți pe Dumnezeu și de a înfărâta pe Sfântul lui Israel.

42. Căci nădărnăc puterea brațului lui și zădărnăc în care-i scosese din robie.

43. Uitaseră de semnele pe care le făcuse în Egipt și de minunile lui cele din câmpul Toan.

44. Când prefăcuse râurile vrăjmașului în sânge, ca să nu poată bea apă.

45. Când trimisese asupra aceloră muște ca să-i întepie și broaște ca să-i piardă.

46. Le dăduse roadele la omizi și holdele muncite de ei la lăenște.

47. Bătuse viile lor cu hărmă și pomii lor cu grindină.

48. Cu grindină le ucisese turacii și vitele lor cu fulgere.

49. Trimisese asupra lor năra mănecii snle, iuțime, urgie și prăpădenie, solie de țigari răi.

50. Dăduse drum slobod mănecii sale, nemăntinându-le sufletele dela moarte, nici vitele lor dela chumă.

51. Lovise pe toți întâii născuți în Egipt, părga puterii din corturile lui Ham.

52. Și ridicase pe poporul său, ca pe niște oi, și-l porătoise ca pe o turmă în pustie.

53. Il povățuise nepri-

mejdut și fără teamă, iar pe vrăjmași îi înghitise marea.

54. Și i-a adus în țara sa cea sfântă, la muntele acesta pe care l-a dobândit cu dreapta sa.

55. A alungat națiile dinaintea lor, cu furie le-a împărțit moștenirea aceloră și la corturile lor a așezat semințiile lui Israel.

56. Dar ei tot s'au răzvrătit împotriva Celui de sus și l-au mâniaț, nepăzind poruncile lui.

57. S'au abătut și au fost necredincioși ca și părinții lor, abătutu-s'au ca un arc înșelător.

58. Întărită-au mânia lui Dumnezeu cu înălțimile lor și cu idolii lor au sfârșit răvnia lui.

59. Auzit-a Dumnezeu și s'a aprins și a urgisit foarte pe Israel.

60. A părăsit locuința din Silo, cortul unde locuisă el între oameni.

61. A dat în robie mărirea sa și mândria sa în mâinile vrăjmașilor.

62. Dat-a pe poporul său săbiei și s'a mâniaț pe moștenirea sa.

63. Focul a mâncat pe tinerii lor și fecioarelor lor nu li s'a cântat cântarea de nuntă.

64. Preoții lor au căzut de sabie și văduvele lor nu i-au boct.

65. Apoi s'a deșteptat

Domnul ca din somn, ca un viteaz după beție.

66. Și a lovit pe vrăjmași săi în fugă, acoperindu-i cu ocară veșnică.

67. Totuși a lepădat cortul lui Iosif și seminția lui Efraim n'a ales.

68. Ci a ales seminția lui Iuda, muntele Sionului, pe care l-a iubit.

69. Și a zidit templul său măreț ca cerul și trainic pe vecie ca pământul.

70. Și a făcut să se aleagă David, pe care l-a iubit dela turmele de oi.

71. Din mijlocul oilor l-a adus, ca să pască pe Iacov, poporul său, și pe Israel, moștenirea sa.

72. Și David i-a păstorit cu inimă înțeleaptă și cu mână pricepută i-a povățuit.

PSALMUL 78.

Al lui Asaf.

78. 1. Dumnezeu, păgânii au năvălit în moștenirea ta, pângărit-au biserica ta cea sfântă și Ierusalimul l-au prefăcut într-o movilă de moloz.

2. Dat-au trupurile elujitorilor tăi să le mănânce pasările corului și cârnurile curvieilor tăi le-au dat fiarelor pământului.

3. Vărsat-au sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului și nu era cine să-i îngroape.

4. Ajuns-am ocară veci-

de Dumnezeu și m'am cutremurat, gânditu-m'am la ei și sufletu-mi se istovește.
4. Nu pot nici ochii să-i închid, de ncliniste nu pot grăbi.

5. Cugetat-am la zilele cele de demult, la anii voacilor treceate m'am gândit.

6. Mă gândeam noaptea în inima mea, socoteam și sufletul meu se întreba:

7. «Au doară m'a lepădat Domnul pe vecie? Au nu și va mai arăta bunăvoința sa?»

8. Au doară tăiatu-mi-a mila pe totdeauna și cuvântul și l-a curmat pe vecii vecilor?

9. Uitat-a oare Dumnezeu să miluiască și în mânia sa și-a închis oare îndurarea?»

10. Zis-am atunci: «Aceasta este durerea mea, că dreptă celui de sus nu-mi mai e ceruitoare.

11. De-mi aduc aminte de lucrurile Domnului, de-mi aduc aminte, Dumnezeule, de minunile tale cele de demult.

12. De cuget la toate lucrurile tale și de pătrund faptele tale cele mari,

13. Văd că sfântă este calea ta! Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești, Dumnezeule, cel ce faci minuni!

14. Cunoscută ai făcut puterea ta prin popoare și ai mântuit cu brațul tău

pe poporul tău, pe fiii lui Iacov și ai lui Iosif.

15. Văzutu-te-au apele, Dumnezeule, văzutu-te-au apele și s'au temut, cutremuratu-s'au adâncurile.

16. Norii au vărsat ape, dat-au norii glas, și săgețile tale au sburat.

17. Glasul tunetului tău a răsunat în bolta cerească, fulgerele au luminat lumea și pământul s'a clătuit și s'a cutremurat.

18. Post-a calea ta prin mare și cărările tale prin apele cele mari și urmele tale nu s'au cunoscut.

19. Povățuit-ai ca o turmă pe poporul tău, prin mâna lui Moise și a lui Aaron.

PSALMUL 77.

Al lui Asaf.

1. Ia aminte, poporul meu, la legea mea, plecându-ți urechea la cuvintele gurii mele.

2. Că am să rostesc pilde cu gura mea și am să vestesc cuvinte adânci din trecut.

3. Câte am auzit și am aflat și câte părănii noștri ne-au povestit.

4. Nu le vom ascunde de copiii lor, ci vom vesti neamului ce vine slava și puterea Domnului și faptele lui cele minunate.

5. Căci el a ridicat măruri în Iacov și a poruncit părănților noștri să le vestească.

rinților noștri să le vestească copiii lor.

6. Ca să le știe neamul ce vine și copiii ce se vor naște să le povestească copiii lor.

7. Ca să-și pună în Dumnezeu nădejdea lor și să nu uite lucrurile lui Dumnezeu, ci să păzească poruncile lui.

8. Să nu fie, ca părinții lor, neam răzvrătit și îndărătnic, neam cu inimă nestatornică și cu suflet necredincios lui Dumnezeu.

9. Fiii lui Eifrom, înarmați cu arcuri, au întors spatele la vreme de război.

10. Și n'au păzit așezământul lui Dumnezeu și legea lui n'au vrut s'o urmeze.

11. Ci au uitat facerile de bine ale lui și minunile ce le-a arătat ei.

12. Căci el făcuse minuni înaintea părinților lor, în pământul Egiptului, în câmpul Toan.

13. Desfăcuse marea și le deschisese drum, făcuse apele perete la dreapta și la stânga lor.

14. Și-i povățuise zina cu nor și toată noaptea cu lumină de foc.

15. Apoi în pustie despica stâncă și-i adăpase ca dintr'un adânc mare.

16. Din stâncă făcuse să țâșnească pâraie și apele se vărsaseră ca niște râuri.

17. Și au adăpat ei a pă-

cății și a mâniei pe Cel de sus în pustie.

18. Ispitit-au pe Dumnezeu în inima lor, cerând mâncare după pofa lor.

19. Cărtălit-ai împotriva lui Dumnezeu și au zis: «Putea-va oare Dumnezeu să gătească masă în pustie?»

20. Iată a lovit stâncă și a curs apă și s'a vărsat ca niște râuri, putea-va el oare să ne dea și pâine, sau să gătească și carne poporului său?»

21. Auzit-a Domnul aceasta și s'a umplut de mânie, foc s'a aprins asupra lui Iacov și s'a stărnit urgie asupra lui Israel.

22. Pentru că nu s'au încrezut în Dumnezeu, nici n'au nădăjdut în ajutorul lui.

23. Și a poruncit el norilor de sus și a deschis porțile cerului.

24. Și le-a plodat masă să mănânce, data-a poporului său pâine cerească.

25. Pâine îngerească a mâncat omul și le-a trimis bucate până la sațiu.

26. Căci a stărnit sub cer vânt dela răsărit, cu puterea lui a adus vântul de miazăzi.

27. Și a plopat peste ei carne cu pulbere și pasări sburătoare ca nisipul mării.

28. A făcut să cadă în mijlocul taberei și împrejurul colibelor lor.

29. Și au mâncat și s'au

nilor noștri, batjocura și râsul celor dimprejurul nostru!

5. Până când, Doamne, vei fi tot mâniș? Până când va arde ca focul mânia ta?

6. Varsă-ți mânia peste neamurile, care nu te cunosc și peste împărățiile, care nu chiamă numele tău!

7. Că acelea au mâncat pe Iacov și au pustit locuința lui.

8. Nu ne socoti nouă păcatele părinților noștri, ci de grabă să ne întâmpine îndurările tale, că suntem peste măsură umiliți.

9. Ajută-ne, Dumnezeuule, mântuitorul nostru, pentru slava numelui tău! Izbăvește-ne și ne iartă păcatele pentru numele tău!

10. La ce să zică păgânii: «Unde este Dumnezeuul lor?» Sub ochii noștri să se facă cunoscută întro păgân răzbușarea sângelui vărsat al robilor tăi!

11. Suspiciile celor încetușăți să ajungă până la tine și păzește cu brațul tău cel puternic pe cei rănduiți la moarte!

12. Întotdeauna înșepit, în sânul vecinilor noștri, batjocurile ce ți le-au aruncat ție, Doamne!

13. Iară noi, poporul tău și oile pășunii tale, te vom mări purtarea pe tine și vom vesti lauda ta din neam în neam.

PSALMUL 79.

Al lui Asaf.

79 1. Păstorul lui Israel, pleacă-ți urechea! Cel ce paști pe ai lui Iosif, ca pe o turmă, arată-te!

2. Cel ce sezi pe heruvim, deșteptă puterea ta, înaintea lui Efraim și a lui Veamin și a lui Manase și vino, ca să ne mântuești pe noi!

3. Ridică-te iar, Dumnezeuule, arată-ne fața ta și ne vom mântui!

4. Doamne, Dumnezeul ostirilor, până când te vei mânia pe rugăciunea poporului tău?

5. Că ne hrănești cu pâine de lacrimi și cu lacrimi ne adăpi din belșug!

6. Lăsați-ne-al să fim nedreptățiți de vecinii noștri și vrăjmașii noștri își bat joc de noi.

7. Dumnezeul ostirilor, ridică-ne iar, arată-ne fața ta și ne vom mântui!

8. Din Egipt ai mutat via aceasta și ai isgonit neamuri, ca să o sădești.

9. Pregătit-ai pentru ea loc și ai înfipt rădăcinile ei și ea a umplut țara aceasta.

10. Acoperită-a munții umbra ei și vîile ei erau ca cedrii lui Dumnezeu.

11. Întinsu-și-a ea coardecile până la mare și lăstarii ei până la râul Eufratului.

12. Pentru ce ai surpat gardul ei, de o fură toți cei ce trec pe cale,

13. De o rămă mistrețul din pădure și fiarele cele din câmpie o puse?

14. Dumnezeul ostirilor, întoarce-te dar și cantă din cer și vezi și cercetează via aceasta,

15. Pe care a sădit-o dreapta ta și o desăvârșește pe ea și vîstarul pe care l-ai ales.

16. Că e arsă cu foc și e tăiată și de certarea feței tale pierie toată.

17. Mîna ta să sprijinească pe omul dreptei tale și pe fiul omului pe care l-ai ales.

18. Și nu ne vom mai despărta dela tine! Dă-ne viața și vom chema numele tău!

19. Doamne, Dumnezeul ostirilor, ridică-ne iar! Arată-ne fața ta și ne vom mântui!

PSALMUL 80.

Al lui Asaf.

80 1. Cîntați cu bucurie lui Dumnezeu, țîră noastră! Înălțați strigăte de bucurie Dumnezeului lui Iacov!

2. Cîntați cîntece! Bateți toba! Luați harfa și alăuta cea dulce la viers!

3. Sunați din trâmbiță la lună nouă, la lună plină, la ziua cea vestită a sărbătorii noastre!

4. Că pentru Israel aceasta e lege și poruncă a Dumnezeului lui Iacov.

5. Aceasta a așezat-o el mîrturie pentru Iosif, când a ieșit acesta din pămîntul Egiptului, unde a auzit graiu în limbă necunoscută:

6. «Întă ți-am luat povara din spinare și mîinile ții sunt scutite de cărat cu coșul.

7. În neazul tău m'ai chemat și te-am izbăvit, din mijlocul tunetelor te-am auzit și te-am cercat la apa Meriba.

8. Ascultă, poporul meu, și te voi sfătu! O, de m'ai asculta, Israele!

9. Să nu ai Dumnezeu străin, nici să nu te închini la alți dumnezei!

10. Că eu sunt Domnul Dumnezeuul tău cel ce te-am scos din pămîntul Egiptului, deschide-ți gura și o voi umplea.

11. Dar poporul meu n'a ascultat glasul meu și Israel nu mi s'a supus.

12. De aceea i-am lăsat în îndărăntăia inimii lor, ca să umble în cugetele inimii lor.

13. De m'ar fi ascultat poporul meu și de ar fi umblat Israel în căile mele,

14. Corînd aș fi amerit pe vrăjmașii lor și mi-aș fi îndreptat mîna mea asupra celor ce-i necăjesc.

15. Cei ce urăsc pe Dom-

nul s'ar fi gudurat înaintea lor, iar fericirea lor ar fost veșnică.

16. I-ai fi hrănit cu grăsimi de grâu și cu miere din stăncă i-aș fi săturat.

PSALMUL 81.

Al lui Asaf.

81 1. Stătu-a Dumnezeului în adunarea judecătorilor și în millocul lor judecă pe judecători și zice: 2. «Până când veți judeca nedrept, și veți părtini pe cei răi?»

3. Dați dreptate orfanzului și celui slab, săracului și celui necăjit faceți-le dreptate!

4. Izbăviți pe cel lipsit și pe nevoiași și-i scăpați din mâna păcătosului!»

5. Dară ei nu vor să știe, nici să priceapă, ci băjbesc prin întunecare și de aceea se sdruncină toate rândurile în țară!

6. Eu am zis: «Sunteți dumnezei, toți sunteți fiii Celui de sus,

7. Iar voi ca niște oameni murii și cădeți cu oricare din boierii!»

8. Scală, Doamne, de judecă pământul, că toate popoarele sunt ale tale!

PSALMUL 82.

Al lui Asaf.

82 1. Dumnezeule, nu tăceai! Nu tăcea nici tu odihnii, Dumnezeule!

2. Că iată vrăjmașii tăi

s'au întărit și cei ce te urăse și-au ridicat capul.

3. Urzesc planuri împotriva poporului tău și se sfătuiesc asupra celor ocrotiți de tine.

4. Zis-au: «Venii să-i stărpim dintre popoare și să nu se mai pomenească numele de Israel!»

5. Sfătuitu-s'au cu toții împreună și s'au unit împotriva ta:

6. Corturile lui Edom și Ismailiții, Moab și Agareni.

7. Ghehal și Amon și Amalec, Filistoni cu locuitorii Tirului.

8. Asur încă s'a unit cu ei și și-a dat mâna cu fiii lui Lot.

9. Fă cu dăruie cum ai făcut cu Madian, cu Sisera și Isbăr la râul Kison.

10. Care, pierduți fiind în Fin-Dor, au ajuns îngrășăminte pământului.

11. Fă cu mai-marii lor, cum ai făcut cu Oreb și cu Zeeb și cu povățuitorii lor, ca și cu Zeeb și cu Salmun.

12. Căci aceștia au zis cândva: «Să punem stăpânire pe locașurile lui Dumnezeu!»

13. Dumnezeuul meu, fă-i ca praf în vânt, ca pleava înaintea viforului!

14. Cum arde focul pădurea, cum dogorește pârjolul munții,

15. Așa să-i urmărești cu

viforul tău, și cu vijelia mâniei tale să-i umpli de groază!

16. Acopere fața lor cu ocări, ca să caute numele tău, Doamne!

17. Să se rușineze și să piară!

18. Și să cunoască ei că Domnul e numele tău și că numai tu ești Cel Preaînalt peste tot pământul.

PSALMUL 83.

Al fiilor lui Cori.

83 1. Cât sunt de dorite locașurile tale, Doamne al puterilor!

2. Sufletul meu suspină și tânjește după curțile Domnului. Inima mea și carnea mea se istovesc de dorul Dumnezeului celui viu.

3. Pasărea și-a găsit și-a casă și rândunica cuib pentru puii săi,

4. La altarele tale, Doamne al puterilor, împăratul meu și Dumnezeul meu!

5. Ferice de cei ce locuiesc în casa ta, căci ne conținu te pot lăuda!

6. Ferice de omul pe care-l ajută tu și de cei ce cunosc cărările tale!

7. Căci când străbat ei valoa pustie, o prefac în loc plin de izvoare și ploaia o acopere de binecuvântare

8. Și trecând din putere în putere, se înfățișează la Dumnezeu în Sion.

9. Doamne, Dumnezeul puterilor, ascultă răgăciu-

nea mea! Pleacă-ți urechea, Dumnezeul lui Iacov!

10. Dumnezeule, apărătorul nostru, pleacă-te, și caută la fața unsului tău!

11. Căci mai bine o zi în curțile tale, decât mii între străini; voiesc mai bine să fiu lăpădat la pragul casei lui Dumnezeu, decât să locuiesc în locașurile păcătoșilor,

12. Căci soare și scut e Dumnezeu. Domnul dă har și mărire, și pe cei ce umblă în neprihănire nu-i lipsește de niciun bine.

13. Doamne, Dumnezeul puterilor, ferice de omul ce nădăjduiește în tine!

Al fiilor lui Cori.

PSALMUL 84.

84 1. Milostivitu-te-ai, Doamne, spre țara ta și ai întors din robie pe ai lui Iacov.

2. Nedreptățile poporului tău le-ai iertat și ai acoperit toate păcatele lui.

3. Potolitu-ți-ai toată mânia ta, și aprinderea urgiei tale ai abătut-o.

4. Bîdică-ne iar, Dumnezeule mîntuirii noastre, și-ți abate mânia ta dela noi!

5. Au doară pururea vei fi mânia pe noi? Sau vei întinde mânia ta dela neam la neam?

6. Nu ne vei dăruir oare iarăși viața, ca poporul tău să se bucură de tine?

7. Arată-ne, Doamne, mila

ta, și mântuirea ta dăne-o!

8. Asculta-voi ce-mi va spune Domnul Dumnezeu, ei va vesti pace peste poporul său.

9. Și peste slugile sale credincioase, dar să nu se mai întorcă la nebulia lor.

10. Aproape este mântuirea de cei ce se tem de dănsul și slava sa se va sălășlui în țara noastră.

11. Mila și adevărul se vor întâmpina, dreptatea pacea se vor săruta.

12. Adevărul din pământ va răsări și dreptatea din cer va privi.

13. Domnul va revărsa bunătața sa și pământul nostru roada-și va da.

14. Dreptatea va merge înaintea lui și va găti calea pentru pașii săi.

PSALMUL 85.

O rugăciune a lui David.

85. urechea ta și mâna auzi, că strig și necăjit sunt eu!

2. Păzește sufletul meu, că sunt credincios înaintea ta, măntuiește, Dumnezeule, pe robul tău, cel ce nădărduește în tine!

3. Ai milă de mine, Doamne, căci către tine strig toată ziua!

4. Veselește sufletul robului tău, căci către tine, Doamne, înalță sufletul meu!

5. Că bun și milostiv ești tu, Doamne, și mult

îndurat către toți cei ce te cheamă pe tine.

6. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte la glasul cererii mele!

7. La vreme de necaz către tine am strigat și m'ai auzit, Dumnezeule!

8. Nu este nîi Dumnezeu ca tine, Doamne, nici lucruri ca lucrurile tale!

9. Toate națiunile câte ai făcut vor veni și se vor închina înaintea ta, Doamne, și vor slăvi numele tău.

10. Că mare ești tu și faci minuni și numai tu singur ești Dumnezeu!

11. Învață-mă, Doamne, căile tale și voi merge în adevărul tău! Întărește în sufletul meu frica de numele tău!

12. Doamne, Dumnezeul meu, lăuda-te-voi din toată puterea mea și pururea voi da slavă numelui tău!

13. Că mare este mila ta spre mine, că ai izbăvit sufletul meu din fundurile infernului!

14. Dumnezeule, sculatu-s'au cei mândri asupra mea și cei răzvrățiți, caută sufletul meu, fără să se uite la tine!

15. Dar tu, Doamne, Dumnezeul îndurării, cel milostiv, îndehung răbdător, bun și adevărat,

16. Caută spre mine și mă miluiește! Dă slugii tale tărie ta și măntuiește pe fiul slujnicii tale!

17. Arată-mi semnul bunăvoinței tale, ca să vadă cei ce mă urăse și să se rușineze, că tu, Doamne, m'ai ajutat și m'ai mângâiat.

PSALMUL 86.

Al fiilor lui Core.

86. 1. Temeliile Ierusalimului sunt așezate pe muntele cel sfânt. Domnul iubeste porțile Sionului mai mult decât toate locașurile lui Iacov.

2. Lucrări slăvite se spun despre tine, cetatea lui Dumnezeu.

3. Pomeni-vei printre cei ce te cunosc de Raav și Babilonul, înafă Filistenii și Tirul cu Etiopia vor zice:

«Cutare s'a născut acolo».

4. Iar de Sion se va zice: «Cutare bărbat s'a născut într'insul, că fusese Cel de sus l'a întărit pe dănsul».

5. Domnul scrie în cartea popoarelor: «Cutare s'a născut acolo».

6. Cei ce cântă și cei ce cântăreșc strigă: «În tine sunt toate izvoarele bucuriei mele!»

PSALMUL 87.

Al fiilor lui Core.

87. 1. Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea strig înaintea ta.

2. Să pătrundă rugăciunea mea până la tine! Pleacă urechea ta la rugă mea!

3. Căci s'a săturat de ne-cazuri sufletul meu și viața mea s'a apropiat de iad.

4. Socotit sunt eu cei ce se cotoără în mormânt și am ajuns ca un om fără putere, aruncat laolaltă cu cei morți.

5. Ajuns-am ca ucișii ce zac în morminte, care au fost lepădați de mâna ta și de care nu-ți mai aduci aminte.

6. Aruncatu-m'ai în groapa iadului, într' întunec și în umbra morții.

7. Apăsă-ta mânia ta asupra mea și toate valurile tale le-ai adus asupra mea.

8. Depărtat-ai pe cunoșcutii mei dela mine și urit m'ai făcut înaintea lor.

9. Strămtorat sunt și nu văd nicio scăpare, ochii mei au slăbit de suferință.

10. Strigat-am către tine, Doamne, toată ziua și am fatina către tine mâinile mele.

11. Oare pentru cei morți vei face minuni, sau morții se vor senla și te vor lăuda?

12. Povesti-se-va oare în mormânt mila ta și dreptatea ta în locașul stricăciunii?

13. Cunoaște-se-va oare minunile tale într' întunec și adevărul tău în pământul uitării?

14. Dar eu, Doamne, către tine am strigat și rugăciunea mea disedimi-nează te va întâmpina!

15. Pentru ce, Doamne, lepeși sufletul meu și-ți întorci fața ta dela mine?

16. Necăjit și chinuit sunt eu din tineretele mele, apăsător de bătăile tale și turburat.

17. Trecură-au peste mine urgiile tale și amenințările tale mă istovesc.

18. Toată ziua mă împresoară ele ca apa și toate mă potopesc deodată.

19. Depărtat-ai dela mine pe prietenii și pe cunoșcuții mei și cei de aproape ai mei s'au făcut verăzuși.

PSALMUL 88.

O încredințare a lui Etam Ezrahiteanul.

88. 1. Millele tale, Doamne, în veac le voi lauda, vesti-voi adevărul tău cu gura mea din neam în neam.

2. Că pe veci ai întemeiat mila și ai așezat în ceruri adevărul tău, când ai zis:

3. «Încheiat-am așezământ cu alesul meu și m'am jurat robului meu David, zicând:

4. Neamul tău și voiu întări pe veci și voiu întări scaunul tău din neam în neam».

5. Cerurile mărturisesc minunile tale, Doamne, și adunarea sfinților mărturisește adevărul tău.

6. Că în ceruri cine e asemenea Domnului, sau

printre fiii lui Dumnezeu cine se va asemăna lui?

7. Dumnezeu e preamărit în sfatul sfinților, mare și înfricoșat este peste toți cei dimprejurul lui!

8. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine e asemenea ție? Taro ești, Doamne, și adevărul tău e împrejurul tău!

9. Tu înfricoșezi albatăcia mării, când se ridică valurile ei, tu le potolesti.

10. Tu ai bătut Egiptul ca pe un neputincios și cu brațul tău cel tare ai risipit pe vrăjmașii tăi.

11. Ale tale sunt cerurile și pământul este al tău, tu ai întemeiat lumea împreună cu toate cele dintr'însa.

12. Tu ai făcut miez-noaptea și amiaza. Taborul și Ermonul se bucură în numele tău.

13. Brațul tău e puternic, tare e mâna ta și dreapta ta ridicată.

14. Judecata și dreptatea sunt temelile tronului tău, mila și adevărul merg înaintea ta.

15. Ferice de poporul care cunoaște glasul trâmbiței și umblă întru lumina feței tale, Doamne.

16. Oclăi se va bucura mereu întru numele tău și cu dreapta ta se va lauda.

17. Că tu ești podoaba puterii lui și prin bunăvoința ta se va înalța fruntea noastră.

18. Domnul este scutul nostru și regele nostru este sfântul lui Israel.

19. Grăit-ai carecând în vedenie unui sfânt al tău, zicând: «Eu am dat ajutor viteazului și am înălțat pe alesul poporului meu.

20. Aflat-am pe robul meu David și eu mirul meu cel sfânt l-am uns.

21. Fi-va mâna mea cu dânsul și brațul meu îl va întări.

22. Vrăjmașul nu-l va birui, nici cel rău nu-l va apăsa.

23. Sfărâma-voi înaintea lui pe vrăjmașii lui și voi bate pe cei ce-l urăsc.

24. Adevărul meu și mila mea vor fi cu dânsul și fruntea lui se va înălța prin numele meu.

25. Pune-voi mâna lui peste mare și peste râuri dreapta lui.

26. El îmi va zice: Tu ești tatăl meu, Dumnezeuul meu și cetatea mea de mântuire!

27. Iar eu îl voi face întâiul născut al meu și cel mai înalt dintre regii pământului.

28. Păstra-i-voi pe totdeauna mila mea și așezământul încheiat cu el va fi neschimbat.

29. Prelungi-voi în veac seminția lui și tronul lui va dura cât zilele cerului.

30. De vor părăsi fiii lui legea mea și nu vor umbla după poruncile mele,

31. De vor călca așezământul meu și nu vor păzi poruncile mele,

32. Le voi pedepsi fărădelegile cu toiagul și nedreptățile lor cu bătăi,

33. Iar mila mea nu o voi lua dela dânsul, nici nu-mi voi schimba credincioșia mea.

34. Așezământul meu nu-l voi rupe, nici nu voi schimba ceea ce a ieșit din gura mea.

35. Odată ce m'am jurat pe sfințenia mea, minți-voi eu oare lui David?

36. Seminția lui va rămânea în veac și scaunul lui va fi înaintea mea ca soarele.

37. Avea-va tărie deapureri ca luna și în ceruri mărturie credincioasă.

38. Dar acum ai lepădat și ai urgisit pe unsul tău, pentrucă to-ai mâniat pe dânsul.

39. Nesocotit-ai așezământul încheiat cu robul tău și ai aruncat la pământ coroana lui.

40. Toate zidurile lui le-ai sfărâmat și ai prefăcut în ruină toate cetățile lui.

41. Și toți cei ce trec pe cale îl jefuiesc, ajuns-a de răsul vecinilor săi.

42. Înălțat-ai dreapta vrăjmașilor lui și pe toți protivnicii lui i-ai bucurat.

43. Așcutișul săbiei lui l-ai tâmpit și în război nu l-ai întărit.

44. Luat-ai dela dânsul strălucirea și tronul lui l-ai doborât la pământ.

45. Zilele veacului lui le-ai scurtat și l-ai acoperit do rușine.

46. Până când, Doamne, te vei tot ascunde? Până când va arde ca focul mânia ta?

47. Adu-ți aminte, ce este vaneul meu. Oare în deșert ai zidit pe toți fiii oamenilor?

48. Care din oameni a trăit și n'a văzut moartea? Cine și-a izbăvit sufletul din mâna iadului?

49. Undo sunt, Doamne, îndurările tale de altădată, pe care le-ai jurat lui David într-adevărul tău?

50. Adu-ți aminte, Doamne, de înjosirea robilor tăi, pe care o port în sânul meu, și de ocările multor neamuri!

51. Vezi, Doamne, cum ocărăsc vrăjmașii tăi și cum batjocoresc urmele unsului tău.

52. Binecuvântat fie Domnul în veac. Amin. Amin.

PSALMUL 89.

O rugăciune a lui Moise, omul lui Dumnezeu.

89. 1. Doamne, tu ai fost scăparea noastră din neam în neam.

2. Mai înainte de a se naște munții și de a se zi-

di pământul și lumea, din veșnicia veșnicilor, tu ești Dumnezeu.

3. Tu întorești pe muritori în pământ și zici: «Întoarceți-vă, fiii oamenilor, în minciuna de unde ați ieșit!»

4. Căci înaintea ochilor tăi mia de ani e ca ziua de ieri ce a trecut și ca o strajă de noapte.

5. Ca un șuvoiu îi iei și viața lor e ca un vis, ca iarba, ce răsare dimineața,

6. Ce răsare dimineața și înflorește, iar seara se taie și se usucă.

7. Așa ne mistuim și noi de mânia ta și pierim în fața urgiei tale.

8. Când pui fără-de-legile noastre înaintea ta și cele tănuite ale noastre sub lumina feței tale.

9. Toate zilele noastre s-au scurs în mânia ta și am ni se pierd ca un sunet.

10. Zilele vieții noastre sunt șaptezeci de ani, iar pentru cei mai tari optzeci de ani, iar ce este mai mult nu-i decât osteneală și durere.

11. Așa trece viața noastră, iute și sburâm cum zboară pasărea în văzduh.

12. Cine știe puterea mănii tale și cine socotește urgia ta după teama datorită ției?

13. Învăță-ne dară așa să socotim zilele noastre, ca să dobândim inimă înțeleaptă.

14. Întoarce-te, Doamne! Până când te vei mânia? Milostivește-te spre robii tăi!

15. Umple-ne dimineața do mila ta și ne vom bucura, veseli-ne-vom în toate zilele vieții noastre.

16. Veselește-ne pentru zilele cele de umilință, pen-

tru anii în care am suferit necazurile!

17. Caută spre robii tăi, spre lucrurile tale și îndreptează pe fiii lor!

18. Doamne, Dumnezeual nostru, să fie binecuvântarea ta peste noi! Povățuește mâinile noastre la lucru și desăvârșește lucrul mâinilor noastre!

CARTEA A PATRA

PSALMUL 90.

O cântare de laudă a lui David.

90. 1. Cel ce locuiești sub acoperământul Cehi Preainalt și odihnești sub umbra celui atotputernic,

2. Zi către Domnul: «Tu ești scăparea mea, tu ești apărătorul și Dumnezeual meu în care mă încredințez eu!»

3. Că el te izbăvește de lațul vânătorului și de moțina ucigătoare,

4. Cu penele sale te umbrește și sub aripile lui ești scutit de primejdii, că adversarul lui e scut și pavăză.

5. Nu te vei teme de năluca noptea, de săgeata ce zboară ziua,

6. De ciuma ce se încredințează în negură și de moțina ce bântuie la miazăzi.

7. Cădea-vor nui la stânga ta și la dreapta ta zeci de mii, iar de tine moarte nu se va apropia,

8. Ci vei căuta cu ochii tăi și pedepsirea păcătoșilor vei vedea,

9. Pentru că și zici: «Doamne, tu ești scăparea mea», și ți-ai ales de liman pe Cel Preainalt.

10. De aceea niciun rău nu te va ajunge și boala nu se va apropia de casa ta,

11. Că el a poruncit îngurilor săi să te păzească în toate căile tale.

12. Și pe mâini te vor ridica, ca să nu se lovacă de piatră piciorul tău.

13. Peste aspidă și vasilișe vei păși și vei călești peste lei și peste balauri.

14. «Pentru că m'a iubit, îl voi izbăvi», zice Domnul despre tine. «Apără-l-voin, că a cunoscut numele meu».

15. Când va striga către mine, îl voi suia și la vreme de necaz voi fi eu dânsul, mântui-voin și-l voi preamări.

16. Încărea-l-voin de zile multe și-i voui arăta lui mântuirea mea».

PSALMUL 91.

Alcătuît pe vremea lui Izechia.

91 1. Bine este a lăuda pe Domnul și a cânta numele tău, Procnalte,

2. A vesti dimineața mila ta și adevărul tău în toată noaptea,

3. Cu psaltirea cu zece strune și cu cântare din a-lăută,

4. Că m'ai veselit, Doamne, prin faptele tale și lucrurile mâinilor tale mă minunează,

5. Cât de mari sunt lucrurile tale, Doamne, și cugetele tale cât de adânci sunt!

6. Omul întunecat nu le cunoaște și cel neluminat nu-și dă seama de ele.

7. Cei răi răsar ca iarba și călcătorii de lege înfloresc, ca să piară pentru vecii vecilor,

8. Iară tu, Doamne, pururea ești preînalt!

9. Că iată vrăjmașii tăi, Doamne, iată vrăjmașii tăi vor pieri și toți cei ce fac rele se vor risipi,

10. Iar fruntea mea o vei înălța ca și corul înrogului și cu untdelemn proaspăt mă vei unge.

11. Ochiul meu va vedea căderea vrăjmașilor mei și urechea mea va auzi de

pedeapsa celor ce se scoală asupra mea.

12. Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul din Liban se va înălța.

13. Cei răsădiți în casa Domnului înflori-vor în curțile Dumnezeului nostru.

14. Aceștia și la bătrânețe vor înmuguri și vor fi verzi și plini de vlagă,

15. Ca să dea de veste că Domnul, țâria mea, e drept, și nu se află într'in-sul nedreptate.

PSALMUL 92.

Al lui David.

92 1. Domnul împărătește și e înbrăcat cu slavă, înbrăcatu-s'a Domnul cu slavă și s'a încins cu puterea.

2. Întărit-a lumea care nu se va clăti.

3. Scannul tău e întemeiat din veșnicie, că din veșnicie ești tu, Doamne!

4. Ridică și răurile Doamnei! Ridică și răurile glasurilor lor, ridică și valorile lor.

5. Înfricoșat e mugetul apelor mării, înfricoșate sunt valorile mării, dar mai înfricoșat e Domnul sus în ceruri.

6. Legea ta, Doamne, este neștrămutată și casa ta sfântă pentru toate timpurile.

PSALMUL 93.

Al lui David.

93 1. Dumnezeule al răz-

buării! Doamne,

Dumnezeul răzbuării, arată-te întru slava ta!

2. Scoală-te, judecatorul al pământului, și dă celor mândri după faptele lor!

3. Până când păcătoșii, Doamne, până când păcătoșii vor propăși?

4. Până când vor arunca ei vorbe nedrepte și se vor fâli cei ce lucrează fără-de-lege?

5. Aceștia, Doamne, apasă pe poporul tău și împilează moștenirea ta,

6. Pe văduvă și pe străin îi mănâncă, iar pe cel orfan îl ucid.

7. Și zic: «Nu va vedea Domnul, Dumnezeul lui Iacov ru va lua aminte».

8. Întelepțiți-vă dar, nepricepuților! Nebunilor, când veți pricepe voi oare?

9. Cel ce a făcut urechea, nu aude oare? Și nu vede oare, cel ce a făcut ochiul?

10. Sau nu va pedepsi cel ce pedepsește popoarele și cel ce învață pe om minte?

11. Cunoaște Domnul cugetele omului și știe că deșarte sunt.

12. Ferice de omul pe care-l certă tu, Doamne, și-l înveți legea ta.

13. Că că-i dai liniște la vreme de neceaz, până se va săpa groapa celui rău.

14. Că nu va lepăda Domnul pe poporul său și

moștenirea sa nu o va părăsi.

15. Că judecata iarăși va fi cu dreptate și o vor urma toți cei droști la inimă.

16. Cine se va scula pentru mine împotriva făcătorilor de rele, sau cine se va pune pentru mine împotriva celor nelegiuți?

17. De n'ar fi fost Domnul sprijinitorul meu, de mult sufletul meu s'ar fi sălășluit în iad.

18. Când zic: «Iată se clatină picioarele mele», atunci mă sprijinește mila ta, Doamne,

19. Și când se înmulțesc amărăciunile în inima mea, mângâierile tale îndulcesc sufletul meu.

20. Putea-va oare să stea în preajma ta scannul pierzătorilor și al celor ce uneltesc nelegiuiri împotriva legii?

21. Aceștia tabără asupra sufletului celui drept și osândesc sânge nevinovat.

22. Domnul însă este scăparea mea și Dumnezeu e liuanul meu cel tare.

23. El va întoarce fără-de-lege lor asupra lor și prin răutatea lor îi va pierde, pierde-i va pe ei Domnul, Dumnezeul nostru.

PSALMUL 94.

Al lui David.

94 1. Veniți să cântăm cu veselie Domnului

și să strigăm cu bucurie către Dumnezeu, stâncă noastră de scăpare,

2. Să ieșim într-o întămpinare a lui cu laude și cu cântările noastre să-l preamărim,

3. Că Domnul este Dumnezeu mare și mare împărat peste toți dumnezeii.

4. În mâna lui sunt așezările pământului și înălțimile munților sunt ale lui.

5. A lui este marea, că el a făcut-o și pământul e al lui, pentru că el l-a zidit.

6. Veniți să închinăm Domnului, să plecăm genușii înaintea Păcătorului nostru!

7. Pentru că el este Dumnezeu nostru, iar noi poporul păstoriei lui și turma cea păstorie de mână lui. O! de i-ați auzi astăzi glasul care zice:

8. «Nu vă învârtosiți inima ca la Meriba, ca în ziua ispitirii în pustie,

9. Unde m'au ispitit părinții voștri și m'au pus la încercări, deși văzuseră lucrurile mele.

10. Patruzeci de ani am fost supărat pe neamul acesta și am zis: Acest popor are inimă răstăcită și n'a priceput căile mele.

11. De aceea m'am jurat în inima mea, să nu intru în odihna mea».

PSALMUL 95.

Al lui David.

95 1. Cântați Domnului cântare nouă! Cântați Domnului tot pământul!

2. Cântați Domnului! Binecuvântați numele lui și vestiți din zi în zi măntuirea lui.

3. Vestiți slava lui printre popoare! Spuneți minunile lui la toate neamurile!

4. Că mare este Domnul și vrednic de laudă și mai înfricoșat e decât toți dumnezeii!

5. Căci toți dumnezeii păgânilor sunt idoli, iară Domnul a făcut cerurile.

6. Slava și mărirea e înaintea lui, puterea și strălucirea e în locul lui cel sfânt.

7. Dați Domnului, popoare păgâne, dați Domnului slavă și cinste!

8. Dați Domnului slavă pentru numele lui! Aduceți daruri și intrați în curțile lui!

9. Închinați-vă înaintea Domnului în podobe sfinte. Tot pământul să tremure înaintea lui!

10. Spuneți popoarelor: Domnul împărățește, că a întemeiat lumea și nu se va clădi. El va judeca popoarele cu dreptate.

11. Să se veselească cerurile și pământul să se bucure! Să dea glas ma-

rea și toate cele dintr'însa!

12. Să se bucure câmpia și toate cele dintr'însa. Toți arborii pădurii să se scutură strigăte de bucurie înaintea Domnului!

13. Că iată-l, vine să judece pământul, să cărnuțască lumea cu dreptate și popoarele cu adevărul său!

PSALMUL 96.

Al lui David.

96 1. Domnul împărățește, să se bucure pământul și mulțimea oștroavelor să se veselească!

2. Negură și nori sunt împrejurul lui și temeliiile troului său sunt judecata și dreptatea.

3. Eoc merge înaintea lui și arde împrejur pe vrăjmașii lui.

4. Fulgerele sale luminează lumea și pământul se cutremură la vederea lui.

5. Munții se topește ca ceara înaintea Domnului, înaintea stăpânului a tot pământul.

6. Cerurile vestesc dreptatea lui și slava lui o văd toate popoarele.

7. Să se rușineze toți cei ce se închină la chipuri cioplite și cei ce se laudă cu idoli lor! Toți dumnezeii să se închine înaintea lui!

8. Auză Sionul și să se bucure de aceasta și fiicele lui Iuda să se veselească de judecățile tale, Doamne!

9. Că tu, Doamne, ești înălțat peste tot pământul și mai presus decât toți dumnezeii.

10. Cel ce iubiți pe Domnul, uriați răutățile! Domnul păzește sufletele cuvioșilor săi și le izbăvește din mâinile păcătoșilor.

11. Lumină răsare el pentru cei drepti și bucurie pentru cei cu inimă dreaptă.

12. Bucurați-vă, drepti, în Domnul și slăviți pomenirea lui cea sfântă!

PSALMUL 97.

Al lui David.

97 1. Cântați Domnului cântare nouă, că nimănui a făcut Domnul biruită cu dreptă și cu brațul său cel sfânt.

2. Arătat-a Domnul mântuirea sa și dreptatea sa a descoperit-o înaintea neamurilor.

3. Adusu-și-a aminte de mila sa cea către Iacov și de credincioșia sa către casa lui Israel și toate marginile lumii au văzut mântuirea Dumnezeului nostru.

4. Strigați către Dumnezeu toți cei de pe pământ, prizonieri, veseliți-vă și cântați!

5. Cântați Domnului din alăută! Cântați-i cântece din harfă și din gură!

6. Sunați din trâmbiță și din corn și scotoți strigăte de bucurie înaintea Domnului împărat!

7. Să freacă marea și toate cele dintr'nsa, lumea și toți cei ce o locuiesc!
8. Râurile să bată din palme și munții să se veselească împreună înaintea Domnului.
9. Că iată-l vine, vine să judece pământul, să cărmuiască lumea cu dreptate și popoarele cu credincioșie.

PSALMUL 98.

Al lui David.

98 1. Domnul împărătește, să tremure popoarele! Domnul s'a suit pe heruvimi, să se cutremure pământul!
2. Mare este Domnul în Sion și preînălțat peste toate popoarele!

3. Să dea slavă numelui său celui mare și înfricoșat, că sfânt este!

4. Puterea împăratului stă în iubirea dreptății, tu ai întemeiat dreptatea și tu faci judecată și dreptate în Iacov.

5. Lăudați pe Domnul, Dumnezeul nostru, și vă închinați la așternutul picioarelor lui, că sfânt este!

6. Moise și Aaron dintre preoții lui și Samuil dintre cei ce cheamă numele lui strigat-au către Domnul și el i-a auzit pe dânsii.

7. Din stălpul de nor le-a grăit, că ei păzeau poruncile lui și legea ce le-a dăduse el.

8. Auxilia-i-ai, Doamne, Dumnezeul nostru, și ai fost pentru dânsii nu numai Dumnezeu iertător, dar și pedepsitor al păcatelor lor.
9. Înălțați pe Domnul, Dumnezeul nostru, și vă închinați în muntele cel sfânt al lui, că sfânt este Domnul, Dumnezeul nostru!

PSALMUL 99.

Al lui David.

99 1. Strigați către Domnul toți cei ce de pe pământ! Slujiți Domnului cu veselie și cu bucurie ieșiți întru înfrățirea lui.

2. Cunoașteți că Domnul este Dumnezeul nostru pentru că el ne-a făcut și ai lui suntem. Suntem poporul lui și oile pășunii lui.

3. Intrați pe porțile lui cu laude! Cu cântări intrați în curțile lui! Să vădă și laudați numele lui!

4. Că bun este Domnul. Mîla lui rămâne din veac în veac și credincioșia lui din neam în neam.

PSALMUL 100.

Al lui David.

100 1. Cânta-voiu mîla și dreptatea! Pe tine, Doamne, te voiu cânta!

2. Călea neprihănită voiu păzi. Când oare vei veni la mine? În casa mea, cu inimă curată mă voiu purta.

3. Înaintea ochilor mei nu voi suferi nicio faptă petrebnică, purtarea nele-

giuită o voiu urî și nu se va lipi de mine.

4. Inimă îndărătnică va fi depărtată dela mine și pe cel rău nu vreau să-l cunosc.

5. Pe cel ce elevetește în ascuns pe vecinul său, pe acela îl voi pierde. Pe cel ce are ochiul mândru și inimă semeșă, pe acela nu-l voi suferi.

6. Ochii mei vor fi peste credincioșii pământului, ca să vadă aceia împreună cu mine. Cel ce umblă în cale neprihănită, acela va sluji mie.

7. Iar cel ce umblă cu vicieșug, nu va locui înăuntrul casei mele, nici nu va sta în preajma ochilor mei cel ce spune minciună.

8. În toată dimineața voi pierde pe toți ticăloșii din țară, ca să stărpesc din cetatea Domnului pe toți cei ce fac fără-de-lega.

PSALMUL 101.

Rugăciunea unui necăjit.

101 1. Doamne, auzi rugăciunea mea și strigarea mea să ajungă la tine!

2. Să nu-ți întorești fața dela mine! În zi de necaz pleacă spre mine urechenta!

3. În orice zi te voi chema, do grabă mă auzi!

4. Că se sting ca fumul zilele mele și oasele mele sunt ares ca tăciunele.

5. Inima îmi este rănită și ca iarba se usucă, uitat-am să-mi mănânc pâinea.

6. Din pricina suspinelor noale, mi s'au lipit oasele de piele.

7. Asemănatu-m'am cu pelicanul din pustie și am ajuns ca bufnița din zidurile părăsite.

8. De dormit nu dorm, ci stau ca pasărea singuratică de pe acoperișuri.

9. Vrajmașii mei mă defăimă toată ziua și cei ce mă urăsc au jurat să mă piardă.

10. În loc de pâine, cenușă am mâncat și băutura mea cu lacrimi am amestecat-o.

11. Aceasta pentru urgia ta și pentru mânia ta, căci tu m'ai înălțat și m'ai aruncat.

12. Zilele mele trec ca umbra și eu ca iarba mă usuc.

13. Iar tu, Doamne, în veac rămâi și pomenirea ta ține din neam în neam.

14. Tu, milostivindu-te, vei mântui Sionul, că a venit vremea lui, venit-a vremea să-l mântuești.

15. Că slugile tale au iubit pietrele lui și de țărâna lui le e milă.

16. Teme-se vor popoarele de numele Domnului și toți împărații pământului de slava ta.

17. Că va zidi Domnul

Sionul și se va arăta în alava sa.

18. Rugăciunea celor fără de ajutor va asculta și cererea lor nu o va trece cu vederea.

19. Să se scrie aceasta pentru neamul ce vine și poporul ce are să se nască va lăuda pe Domnul.

20. Că el privește din înălțimea cea sfântă a sa, din cer se uită Domnul peste pământ.

21. Ca să audă gemetele celor din robie și să deslege pe cei rănduiți la moarte.

22. Ca aceștia să vestască în Sion numele Domnului.

23. Când se vor aduna popoarele împreună și împărățiile să slujească Domnului.

24. Sfărâșanțu-mi-a el puterea în cale și a scurtat zilele mele.

25. Zis-am: «Nu mă răpi la mijlocul zilelor mele! Anii tăi sunt veacurile veacurilor.

26. De mult ai întemeiat tu pământul și cerurile sunt lucrul mâinilor tale.

27. Acelea vor pieri, iar tu vei rămânea, toate ca o haină se vor învechi, ca pe un veșmânt le vei schimba și schimbate vor fi.

28. Iar tu același ești și anii tăi nu se vor sfârși.

29. Trăi-vor fiii robilor tăi și urmașii lor se vor înălța înaintea feței tale.

PSALMUL 102.

Al lui David.

102 1. Binecuvintează, suflă al meu, pe Domnul și toate cele din launtrul meu să binecuvinteze numele cel sfânt al lui!

2. Binecuvintează, suflă al meu, pe Domnul și nu uita toate binefacerile lui!

3. Căci el iartă toate fără-de-legile tale și toate boalele tale le vindecă.

4. El izbăvește de morământ viața ta, el te încununază cu milă și cu îndurări.

5. El umple de bunătați dorirea ta, înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

6. Domnul face judecată și dă dreptate tuturor celor ce li se face strâmbătate.

7. Arătat-a căile sale lui Moise, fiilor lui Israel le-a arătat minunile sale.

8. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult iubitor.

9. Nu pentru totdeauna se va mâniș, nici în veac va îngrozi.

10. Nu după păcatele noastre ne-a făcut nouă, nici după fără-de-legile noastre ne-a răsplătit.

11. Căci, cât e de sus cerul deasupra pământului, atât de mare e bunătața sa spre cei ce se tem de dânsul.

PSALMUL 103.

Al lui David.

13. Cât de departe e răsaritul de apus, atât a de pârțat el de noi fără-de-legile noastre.

13. Cum miluește un tată pe copiii săi, așa miluește Domnul pe cei ce se tem de dânsul.

14. Căci el cunoste făptura noastră și-și aduce aminte că fără-nă suntem.

15. Orău! Ca iarba sunt zilele lui, înflorirea lui ca floarea câmpului!

16. Un vânt trece peste ea și nu mai este, nici locul nu i se mai găsește.

17. Iară mila Domnului veșnic e peste cei ce se tem de dânsul și dreptatea lui e peste fiii și nepoții lor.

18. Cei ce păzesc așezământul lui și-și aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă po ele.

19. Domnul în cer și-a pus scaunul său și împărăția lui pe toți stăpânește.

20. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii lui cei tari în virtute, care implinți poruncile lui și ascultați glasul cuvintelor lui.

21. Binecuvântați pe Domnul toate oștile lui, slugile lui, care faceți voia lui!

22. Binecuvântați pe Domnul, toate lucrurile lui, în tot locul stăpânirii lui, binecuvintează, suflă al meu, pe Domnul!

103 1. Binecuvintează, suflă al meu, pe Domnul! Doamnă, Dumnezeu meu, mare și minunat ești tu, cu slavă și cu strălucire împodobit!

2. Tu te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, tu întinzi cerul ca un cort.

3. Tu din ape îți faci locașurile oale de sus, norii sunt carul tău și te porți pe aripile vânturilor.

4. Tu faci vânturile trimișii tăi și flăcările focului sunt slugile tale.

5. Tu ai așezat pământul pe temeliiile lui și nu se va povârni în veacul veacului.

6. Cu adâncul ca și cu un veșmânt l-ai îmbrăcat și apele acopereau înălțimile lui.

7. La porunca ta ele au fugit, la glasul tunetului tău repede au curs.

8. S'au ridicat munți, s'au coborât văi, la locul ce tu le-ai rânduit.

9. Pus-ai hotar apelor, peste care nu vor trece, nici se vor întoarce, ca să acopere pământul.

10. Tu ai trimis izvoare în văi, printre munți curg ape.

11. Din ele s'adapă fiarele câmpului, asinii sălbateci setea-și potolesc.

12. Peste acelea locuiesc

pasările cerului, de prin ramuri răsună glasul lor.

13. Tu adăpi munții din înălțimile tale, din roada lucrurilor tale se satură pământul.

14. Tu faci să răsară iarbi pentru dobitoace și verdețură pentru trebuința omului, tu scoți hrană din pământ:

15. Pâinea, care întărește inima omului, untdelemnul, care-i luminează fața și vinul, care veseleşte inima omului.

16. Sătura-se vor copacii dumbrăvi și cedrii Libanului cei sădiți de mâna ta.

17. Într'înșii pasările și fac cuiburi, chiparoșii sunt locuința cocostărilor.

18. Munții cei înalți sunt sklăgul câprioarelor și stâncile scorburoase adăpost ființelor fricoase.

19. Făcut-ai luna, ca să arate timpurile și soarele, care-și cunoste apusul său.

20. Tu presari întunericul și se face noapte, în care mișună toate fiarele pământului.

21. Leii mângese după pradă și-și cer mănecare dela Dumnezeu.

22. Dar răsare soarele și ei fug, în culcușurile lor se ascund.

23. Atunci iese omul la lucru său și la munca sa până seara.

24. Cât de minunate sunt lucrurile tale, Doamne, toa-

te cu înțelepciune le-ai făcut și e plin pământul de făptura ta!

25. Iată, maroa acesata e întinsă și largă, într'însa sunt tărtoare nenumărate, vietăți miei cu mari.

26. Pe dânsa plutesc corăbiile, acolo-i balaurul, ce l-ai făcut să se joace într'însa.

27. Toate dola tine așteaptă, să le dai hrană la vreme.

28. De le-o dai, ele-o primesc, de-ți deschizi tu mâna, toate se umplu de bunătați.

29. Iar do-ți întorci tu fața, se ofilesc; de le lei duhul, mor și în țărână se prefac.

30. De privești pământul, el tremură; de te atingi de munți, ei fumegă.

31. Când trînzi tu înșă Duhul tău, toate iarăși se zidesc și înnoiesc fața pământului.

32. Fie Domnul în veci slăvit! Veselească-se Domnul de lucrurile sale!

33. Toată viața mea Domnului voi cânta, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi trăi!

34. Plăcută să-i fie lui cântarea mea și cu mă voi veseli de Domnul.

35. Piară păcătoșii de pe pământ și nelegiții să nu mai fie! Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul. Aliluia.

PSALMUL 104.

104 1. Lăudați pe Domnul și chemați numele lui.

2. Cântați, cântați în cinstea lui!

3. Lăudați-vă cu numele lui cel sfânt, bucura-se inima celor ce-l caută pe dânsul.

4. Alergați la Domnul și la ajutorul lui. Cântați purura fața lui!

5. Neamul lui Avraam, sluga lui, fiii lui Iacov, aleși lui.

6. Aduceți-vă aminte de minunile ce-n făcut el, de semnele și de judecălii gurii lui.

7. Căci Domnul este Dumnezeu nostru și dreptatea lui e peste tot pământul!

8. El pururea își aduce aminte de așezământul său de făgăduință dată pentru o mie de neamuri.

9. De legătura făcută cu Avraam și de jurământul său către Isaac.

10. Jurământ pus ca o lege pentru Iacov și ca o legătură veșnică pentru Israel.

11. Zicând: «Ție îți voi da pământul Canaan ca parte a ta de moștenire».

12. Ei atunci erau puțini la număr și străini în țara aceasta.

13. Și treceau dela popor la popor și dela o împărăție la altă împărăție.

14. Dar el n'a lăsat pe nimeni să-i apese și a pedepsit regi pentru ei, zicând:

15. «Nu vă atingeți de unșii mei și prorocii mei nu le faceți rău!»

16. Chemată a foamea pe pământ și a stărpit tot paul de grân.

17. Trimis-a înaintea lor un om, pe Iosif care a fost vândut ca rob.

18. Strâns-a în cătuși picioarele lui, în lanțuri a fost pus.

19. Până s'a împlinit cuvântul Domnului, cuvântul Domnului care l-a cercat.

20. Atunci a trimis regele să-l deslege, datu-i a slobozenie stăpânul țării.

21. Și l-a pus domn peste casa sa și cărmuitor peste toate câte avea.

22. Ca să învețe pe boerii lui după voia sa și pătrânilor lui să le arate înțelepciunea.

23. Atunci a intrat Israel în Egipt, strămutatu-i a Iacov în pământul lui Han.

24. Și a famlițit Dumnezeu foarte pe poporul său.

25. Stărnit-a în inima lor ură asupra poporului său, ca să urzească vicieșug asupra slugilor lui.

26. Dar a trimis pe Moi-

se, sluga sa și pe Aaron, alesul său,

27. Caro cu puterea cuvântului lui făcură semne în mijlocul lor. Minuni făcură în pământul lui Ham.

28. Trimis-a întineric și s'au întunecat, pentru că se împotrivise cuvântului său.

29. Apele lor în sânge le-a proțieut și a omorât toți peștii lor.

30. Broaște mișunau în toată țara lor până și în cămările regilor.

31. Zis-a și-au venit muște venincase, muște rele în toată țara lor.

32. În loc de ploaie, le-a dat grindină și flăcări de foc în țara lor.

33. Și-a bătut vîile și smochinii lor și-a stricat toți pomii în tinutul lor.

34. La porunca sa a venit lăcustă și omidă multă fără număr.

35. Care au mîncat toată iarba țării și toată roada din câmpurile lor.

36. Ucis-a pe toți întâii născuți în țara lor, toată pîrga puterii lor.

37. Și a scos pe ai săi cu argint și aur, și în seminiile lor un bolnav nu era.

38. Bucuratu-s'a Egiptul de plecarea lor, căci frică mare căzuse peste el.

39. Trimis-a nor să-l umbrească și foc să lumineze noaptea.

40. Cert-au și le-a trimis

prepelește și cu pâine cerească i-a hrănit.

41. Despicaț-a stîncă și au țâșnit ape și s'au vărsat în pustie ca un râu.

42. Căci și-a amintit de cuvântul său sfînt și de Avraam, sluga sa.

43. Și a scos pe poporul său cu veselie. Scos-a pe aleși săi în strigăte de bucurie.

44. Și le-a dat țările păgînilor și au moștenit ei rodul muncii străinilor.

45. Ca să păzească poruncile lui și legile lui să le fie. Aliluia!

PSALMUL 105.

105 1. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila lui!

2. Puterile Domnului cine le va spune și cine va vesti toate laudele lui?

3. Ferice de cei ce păzesc legea și fac dreptate în toată vremea!

4. Adu-ți aminte de mine, Doamne, din bunăvoință, și mă cercetează cu ajutorul tău, pentru poporul tău!

5. Ca să văd fericirea aleșilor tăi, să mă bucur de bucuria poporului tău și să mă laud cu moștenirea ta!

6. Greșit-am eu și părinții noștri, făcut-am nelegiuire și strămbătate.

7. Părinții noștri în Egipt n'au luat aminte la minunile tale și de mulțimea biruitorilor tale nu

și-au adus aminte, ci s'au răzvrătit când se suiau la Marea Roșie,

8. Dar el i-a mîntuit pentru numele său, ca să-și arate puterea sa.

9. Certat-a Marea Roșie și a secat și i-a trecut prin adîncuri, ca pe uscat.

10. Izbăvit-i-a din mîna apăsătorului, din mîna vrăjmașului i-a scăpat.

11. Apele au acoperit pe protivnicii lor și niciunul din ei n'a scăpat.

12. Atunci au crezut în cuvintele lui și au cântat lauda lui.

13. Dar curînd au uitat lucrurile lui și n'au așteptat împlinirea hotărîrii lui.

14. Cuprîși au fost de poftă în pustie și-au ispitit pe Domnul în locuri fără de apă.

15. Și el le-a împlinit cererea lor, dar a trimis boala în trupurile lor.

16. Zavistuiți-au în tabără pe Moise și pe Aaron, sfîntul Domnului.

17. Atunci s'a deschis pămîntul și a înghițit pe Datan, și ceata lui Aviron a mîncat-o adîncul.

18. Focul le-a ars ceata și para focului a mistuit pe cei răi.

19. La Horeb au făcut un vițel și s'au închinat la chip cioplit.

20. Au schimbat pe cel ce era slava lor cu chipul unui bou ce păște iarba

21. Și au uitat pe Dumnezeu, mîntuitorul lor, care făcuse lucruri mari în Egipt.

22. Minuni în pămîntul lui Ham și semne la Marea Roșie.

23. Atunci a fost zis să-i piardă, însă Moise, alesul său, a stătit înaintea lui la gura peșterii și i-a abătut mânia, ca să nu-i piardă.

24. Ei însă au dispreguit țara sfîntă și n'au crezut în cuvântul lui.

25. Cărtit-au prin corturile lor și n'au ascultat de glasul Domnului.

26. Atunci el și-a ridicat mîna asupra lor și s'a jurat să-i piardă în pustie.

27. Să arunce neamul lor printre popoare și să-i risipească prin alte țări.

28. Lăpitu-s'au ei de Bal-Poor și au mîncat din jertfele morților.

29. Mînat-au pe Domnul prin fapte lor și s'a jertit asupra lor.

30. Atunci sculându-se Finceș, a făcut dreptate și îndată a conștientat bătaia.

31. Accasta i s'a socotit lui dreptate, din neam în neam pînă în veci.

32. Și iar au mîniat pe Domnul la apele Meribă și a suferit și Moise din pricina lor.

33. Căci i-au amărit duhul lui și el a greșit cu buzele sale.

34. Apoi n'au stărpit po-

poarele, pe care zisese Domnul să le piardă,

35. Ci s'au amestecat cu păgânii și s'au deprins cu faptele lor.

36. Și au slujit idolilor lor, care s'au făcut cursă pentru ei.

37. Au jertfit pe feciorii lor și pe fetele lor la idoli.

38. Și au vărsat sânge nevinovat, sângele feciorilor și fetelor lor, pe care i-au jertfit idolilor din Canaan și au spurcat țara cu sânge.

39. Ba și ei s'au spurcat cu faptele lor și cu izvoarele lor s'au desfrânat.

40. Atunci se aprinsă mânia lui Dumnezeu asupra poporului său și a urgisit moștenirea sa.

41. Datu-i-a în mâna păgânilor și le-au ajuns stăpâni cei ce-i urau.

42. Vrajmașii lor i-au împilat și au fost umiliți sub mâna lor.

43. De multe ori fi izbăvise Domnul, dar ei îl amărau prin purtarea lor și prin nelegiuirile lor cădeau.

44. Când vedea strămtorarea lor și când auzea strigătele lor,

45. Iși aducea aminte de spețământul său și din buimăte se milostivea spre ei.

46. Și stărnea milă către dânzii, în cei ce-i duseseră în robie.

47. Măntuiește-ne, Doamne, Dumnezeul nostru, și

ne adună de prin popoare, ca să slăvim numele tău cel sfânt și să ne fălim cu slava ta!

48. Binecuvântat fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, în veacurile veacurilor tot poporul să zică: Amin!

PSALMUL 106.

106 1. Lăudați pe Domnul, că este bun, căci în veac este mila lui!

2. Așa să zică cei răscumpărați de Domnul, pe care i-a izbăvit din mâna vrăjmașilor.

3. Și din toate țările i-a adunat, dela răsărituri, dela apusuri, dela minănoapte și dela mare,

4. Căci rățaceau prin pustie fără apă, negăsind cetate pentru locuit,

5. Sufereau de foame și de sete și li se istovea sufletul într'insii,

6. Dar în strămtorarea lor au chemat pe Domnul și el i-a izbăvit din necazurile lor.

7. Și i-a porărit pe calea cea dreaptă, ca să ajungă la cetatea cea de locuit.

8. Să laude dară pe Domnul pentru milele lui și pentru minunile ce-a făcut el pentru fiii oamenilor.

9. Căci el a săturat sufletul însetat, sufletul flămând l-a umplut de bunătați.

10. Cei ce ședeau în întunec și în umbra morții, fereceți cu înfrustare și cu lanțuri,

11. Pentrucă nu se supuseseră poruncilor Domnului și disprețuiseră sfatul Celui Preaînalt.

12. Și de aceea le smerise inima cu suferințe și cădeau și n'avea cine să-i ridice,

13. În strămtorarea lor au chemat pe Domnul, și el i-a izbăvit din necazurile lor,

14. Scosu-i-a din întunec și din umbra morții și a rupt lanțurile lor.

15. Să laude dară pe Domnul pentru milele lui, pentru minunile ce-a făcut el pentru fiii oamenilor!

16. Căci el a sfărâmat porțile de aramă și zăvoarele de fier le-a rupt.

17. Nepricușii, prin purtarea lor vinovată și prin nedreptățile lor, au ajuns iarăși la necaz.

18. Sufletul le era desguștat de orice hrană și ajunaseră până la porțile morții.

19. Dar în strămtorarea lor au chemat pe Domnul și el i-a izbăvit din necazurile lor,

20. Trimis-a cuvântul său să-i vindece și i-a smuls chiar din morminte.

21. Să laude dară pe Domnul pentru milele lui și pentru minunile ce-a fă-

cut el pentru fiii oamenilor!

22. Să-i aducă jertfă de mulțumire și cu bucurie să vestească lucrurile lui!

23. Cei ce umblă cu corăbii pe mare și lucrează pe apele cele mari,

24. Aceia văd lucrurile Domnului și minunile lui în sămurile adâncului.

25. Ei zice și se stărnesc furtuna, care ridică valurile mării!

26. Și ei se înalță până la cer, până în adâncuri se coboară și sufletul lor încremenește de groază.

27. Ca omul beat se clatină când umblă și toată înțelepciunea le pierce.

28. Dar în strămtorarea lor chiamă pe Domnul și el îi izbăvește din necazurile lor.

29. Oprește furtuna și se face liniște și valurile se potolesc iute.

30. Toți se bucură că s'a făcut liniște și-i va duce Domnul la limanul dorit.

31. Să laude dară pe Domnul pentru milele lui, și pentru minunile ce-a făcut el pentru fiii oamenilor.

32. Să-l laude în adunarea popoarelor și în sfatul bătrânilor să-l preamărească!

33. El prefăce râurile în pustiu, izvoarele de apă în pământ sterp.

34. Și țara roditoare în-

sărătură, pentru răutățile locuitorilor ei.

35. El face din pustiu iezir de apă, în izvoare preface pământul sec.

36. Și așază acolo pe cei flămânzi, ca să-și zidescă cetate de locuit.

37. Să semene ogoare și să sudească vie, de unde adună roade din belsug.

38. El îi binecuvintează să se înmulțescă și vitele lor nu se împuținează.

39. Impuținați fuseseră

și apăsați de împilare, de necazuri și de suferințe,

40. So vărsase urgia peste boierii lor și-i făcuse să rătăcească în pustiu fără drumuri.

41. Dar el ridică pe cel sărac din necaz și înmulțește neamul lui ca o turmă.

42. Văzând acestea dreptii se veselesc, iar cei răi gura își astupă.

43. Cine-i înțelept să ia seama la toate și să pricieapă mila Domnului!

CARTEA A CINCIA

PSALMUL 107.

Al lui David.

107 1. Gata este inima mea, Dumnezeu, gata este inima mea!

2. Cânta-voi și voi face să sbârâne coardele, că aceasta-i lauda mea.

3. Deșteptăți-vă, harfă și alăută, și zările să tresară!

4. Lăuda-te-voi printre popoare, Doamne, în mijlocul neamurilor te voi cânta.

5. Căci bunătatea ta se înalță până la ceruri și credincioșia ta până la nori.

6. Înălță-te peste ceruri, Dumnezeu, și slava ta să încească peste tot pământul.

7. Ca să se izbăvească cei iubiți de tine! Auzi-ne

și ne mântuiește cu dreapta ta.

8. Zis-a Dumnezeu în locașul său: «Voiu birui! Impărți-voi Siheemul și valea Sihot voiu măsura,

9. Al meu este Galaad și Manase al meu. Efraim îmi este coif și Iuda e tolagul meu.

10. Moab e vasul meu de spălat, spre Iordania îmi îndrept sandalele și asupra Filistenilor scot strigăte de bucurie.

11. Cine mă va povățui până în valea Petra? Sau cine mă va călăuzi la Iordan?

12. Au nu tu, Dumnezeu, care ne lepădaseși? Au nu tu, Dumnezeu, care nu mai ieseai cu oștile noastre?

13. Dă-mi ajutor la vre-

me de necaz, căci ajutorul omenesc e deșertăciune.

14. Cu Dumnezeu vom face lucruri mari, căci el va zdrobi pe vrajmașii noștri.

PSALMUL 108.

108 1. Dumnezeu! laudei mele, nu tăcea, că s'au deschis asupra mea buze necredincioase, buze viclene și limbă mincinoasă îmi vorbesc!

2. Cuvinte de ură mă împoșcă din toate părțile și fără pricină se războiesc asupra mea.

3. În schimbul dragostei mele mă dușmănesc, iar eu mă rog pentru ei.

4. Pentru bine îmi plătesc cu rău și pentru iubire cu ură.

5. Pune peste el pe cel necredincios și diavolul să stea la dreapta lui!

6. De va intra la judecată, să iasă osândit, și rugăciunea lui să se profacă în păcat.

7. Pașine să fie zilele lui și dregătoria lui să o ia altul!

8. Copiii lui să ajungă orfani și femeia lui văduvă!

9. Să rătăcească copiii lui și să corpească, să ceară departe de casa lor dărâmată!

10. Detornicul să pună mâna pe toate ale lui și străinii să jefuiască rodul muncii lui!

11. Nimănui să nu-i fie jale de dânsul, nici milă de orfanii lui.

12. Urmasii lui meniți să fie pieirii și într'un neam să se stingă numele lor!

13. Să se pomenească la Domnul nedreptăța părinților lui și păcatul mamei lui să nu se șteargă!

14. Să fie pururea înaintea Domnului și să piară de pe pământ pomenirea lui,

15. Pentru că nu și-a adus aminte să facă milă, ci a prigonit pe cel nevoiaș și sărac.

16. Și pe cel cu inima înfrizată, ca să-l onoare.

17. A iubit blestemul. Să cadă dar asupra lui.

N'a iubit binecuvântarea. Să se depărteze dar de el.

18. Să se îmbrace cu blestemul ca și cu haina lui și să pătrundă ca apa în lăuntru lui și ca întdelemnul în oasele lui!

19. Să-i fie ca un veșmânt, cu care se îmbrace și ca un brâu, cu care pătura se înceagă!

20. Aceasta să fie plata prigonitorilor mei și a celor ce mă grăiesc de rău!

21. Iar tu, Doamne Dumnezeu, fă-mi bine pentru numele tău! Că mare este bunătatea ta, mântuiește-mă!

22. Că neăjit și sărac sunt eu și inima mea e rănită înăuntrul meu.

23. Pier ca umbra trecă-

toare și ca lăcusta sunt alungat.

24. Genunchii mei sunt slăbiți de post și trupul meu e istovit de lipsa undelemnului.

25. De oară am ajuns înaintea lor și ei mă privesc și dau din cap.

26. Ajută-mi, Doamne, Dumnezeul meu! Miluiește-mă cu bunătatea ta!

27. Ca să cunoască ei că aceasta-i mâna ta și că tu, Doamne, ai făcut aceasta.

28. De blestemă ei, tu binecuvintează, de se scoală, să fie acoperiți de rușine și sluga ta se va bucura.

29. Să se îmbrace prigonitorii mei cu necinste și ca și cu o manta să se acopere cu rușinea lor.

30. Lăuda-voiu foarte pe Domnul cu gura mea, în mijlocul mulțimii fi voi da laudă.

31. Pentrucă stă de-a dreapta celui sărac, ca să-l izbăvească de cei ce osândește sufletul lui.

PSALMUL 109.

Al lui David.

109. Domnului meu:

Sezi de-a dreapta mea, până voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale!

2. Toașgul puterii t-ai va trimite Domnul din Sion.

Domnește în mijlocul vrăjmașilor tăi!

3. În ziua biruinței tale, poporul tău va fi cu tine, împodobit cu sfințenie, din pânțele mai înainte de lăcașul te-am născut.

4. Jurat s-a Domnul și nu-l va păcă rău. Tu ești preot în vece, după rânduiala lui Melchisedec.

5. Domnul, la dreapta ta, va sfărâma împărații, în ziua mâniei sale.

6. Judeca-va neamurile și va umplea pământul de coi căzuți.

7. Sdobi-va în multe țări capetele vrăjmașilor săi. În cale va bea din pârâu, pentru aceea va înălța capul.

PSALMUL 110.

Scris pe vremea lui Neemia.

110. 1. Cu toată inima mea voi lăuda pe Domnul, în adunarea și în sfatul dreptilor.

2. Mari sunt lucrurile Domnului și dorite sunt de toți cei ce fac voile lui!

3. Lucrul lui e slavă și frumusețe și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

4. Vestite a făcut minunile sale, înduratul și milostivul Dumnezeu.

5. Cel ce dă hrană celor ce se tem de dânsul și puterea își aduce aminte de așezământul său.

6. Arătat-a poporului său puterea lucrurilor sale, ca

să-i dea moștenirea păgânilor.

7. Adevărul și dreptatea sunt lucrul mâinilor sale, toate poruncile sale sunt numai adevăr.

8. Pe adevăr și pe dreptate întemeiat și întărit pe vece și pe vecei vecilor.

9. El a trimis izbăvire poporului său și așezământul său l-a întemeiat pe vece, înfricosat și sfânt este numele lui!

10. Tomereca de Domnul este începutul înțelepciunii, înțelepciunea partea celor ce caută poruncile lui, slava lui dăinuiește în veacul veacului.

PSALMUL 111.

Scris pe vremea lui Neemia.

111. 1. Ferice de omul, care se teme de Domnul și dorește să păzească poruncile lui!

2. Neamul lui va fi puternic pe pământ, că neamul celor drepti se binecuvintează.

3. Bogăție și belșug va fi în casa lui și dreptatea lui va dăinui în veac.

4. Celui drept lumină îi răsare în întunec, că-i bun și milostiv și îndurat.

5. Omul bun se îndură și împrumută și cu judecată își rânduește vorba.

6. Vesnică va fi pomenirea dreptului și în veac nu se va clăti.

7. Grăit de rău fiind, nu se va teme, că inima lui e întărită cu nădejdea în Domnul.

8. Întărită e inima lui și de nimic nu se va teme, până va vedea pe vrăjmașii săi rușinați.

9. Imparte, dă la săraci în greapta și în stângă, dreptatea lui dăinuiește în veacul veacului și fruntea se înalță cu slavă.

10. Păcătoșul vede și se mânie, scrâșnește cu dinții și tânjește, dar pofta lui nu se împlinește. Alina!

PSALMUL 112.

Alina.

112. 1. Lăudați, slugi, pe Domnul! Lăudați numele Domnului!

2. Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac.

3. Dela răsariturile soarelui până la apusuri, lăudat fie numele Domnului!

4. Înalt este Domnul peste toate popoarele și slava lui e mai presus de ceruri!

5. Cine este ca Domnul Dumnezeu nostru, cel ce locuiește întru cele înalte?

6. El spre cele sursele privește, în cer și pe pământ.

7. El ridică pe cel necăjit din pulbere și din gunoieră scoală pe cel sărac, ca să-l așeze cu boierii poporului său.

8. El dă casă ca să locuiască ceea ce mai înainte era stearpă, ca mamă ce se bucură de copiii săi. *Aliluia.*

PSALMUL 113.

Aliluia.

113 1. Când a ieșit Israel din Egipt și casa lui Iacov dintr-o casă de alt neam,

2. Făcutu-s-a Iuda locaș sfânt al lui și Israel a ajuns moștenirea lui.

3. Văzut-a marea și a fugit, Iordanul s'a întors înapoi,

4. Munții au sălit ca berbecii și dealurile ca niște miei.

5. Ce ai, mare, de ai fugit, și tu, Iordane, de te-ai întors înapoi?

6. Ce aveți, munți, de săltați ca berbecii și voi, dealuri, de săriți ca niște miei?

7. Clăditu-s'a pământul de fața Domnului, de fața Dumnezeului lui Iacov,

8. Cel ce a prefăcut pământul în iezăr și stâncă în izvor de apă curgătoare.

9. Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui tău dă slavă, pentru bunătatea și pentru dreptatea ta!

10. De ce să zică neamurile: Unde este Dumnezeul lor?

11. Dumnezeul nostru în

cer și pe pământ, răndu-este toate câte vrea,

12. Iar idoliilor lor sunt argint și aur, lucruri de mână omenească.

13. Gură au, dar nu grăiesc, ochi au, dar nu văd,

14. Urechile au, dar nu aud, nări au, dar nu pot mirosi,

15. Mâini au, dar nu pipăesc, picioare au, dar nu umblă, nici nu glăsuiesc cu gâtiele lor.

16. Asemenea lor să fie cei ce-i fac și toți cei ce nădăjduiesc într'înșii!

17. Casa lui Israel, nădăjduiește în Domnul, că el e ajutorul și ocrotitorul nostru!

18. Casa lui Aaron nădăjduiește în Domnul, că el e ajutorul și ocrotitorul nostru!

19. Toți cei ce vă temeți de Domnul, nădăjduiți în Domnul, că el e ajutorul și ocrotitorul nostru!

20. Aduce-și-va aminte de noi Domnul și ne va binecuvânta, binecuvânta-va casa lui Israel, binecuvânta-va casa lui Aaron.

21. Binecuvânta-va pe cei ce se tem de Domnul, pe cei miei și pe cei mari.

22. Domnul să vă umple de bunătăți pe voi, pe voi și pe fiii voștri!

23. Binecuvântați să fiți de Domnul, cel ce a făcut cerul și pământul!

24. Cerurile? Cerurile sunt ale Domnului, iar pământul l-a dat fiilor oamenilor!

mântul l-a dat fiilor oamenilor!

25. Morții nu te vor lăuda, Doamne, nici toți cei ce se coboară în mormânt,

26. Ci noi cei vii vom binecuvânta pe Domnul, de acum și până în veac. *Aliluia!*

PSALMUL 114.

Aliluia.

114 1. Mă bucur că a auzit Domnul glasul meu și rugăciunea mea,

2. Că a plecat spre mine urechea sa. Toată viața mea îl voi chema.

3. Legăturile morții mă înfășuraseră, mă cuprinseseră chinurile iadului și eram pradă întristării și durorii,

4. Dar am chemat numele Domnului, zicând: «Rogu-te, Doamne, mântuește sufletul meu!»

5. Milostiv și drept este Domnul, Dumnezeul nostru este îndurat!

6. Și Domnul, cel ce păzește pe cei fără de răutate, m'a izbăvit din necaz.

7. Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că a făcut Domnul bunătate cu tine!

8. A izbăvit sufletul meu de moarte, scăpat-a ochii mei de lacrimi și picioarele mele de cădere.

9. De aceea eu dreptate voi umbla înaintea Domnului, în pământul celor vii. *Aliluia!*

PSALMUL 115.

Aliluia.

115 1. Crezut-am, pen-tru aceea am și grăit. Necăjit sunt peste măsuri!

2. Și în turburarea mea ziceam: Tot omul este mincinos!

3. Dar eu ce voi răsplăti Domnului, pentru toate câte mi-a făcut mie?

4. Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema.

5. Împlin-voiu făgăduințele date Domnului, înaintea a tot poporul lui.

6. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor lui.

7. Sluga ta sunt, Doamne, sluga ta și fiul slujnicii tale, că tu ai rupt cătușele mele!

8. Aduce-ți-voiu jertfă de laudă și numele Domnului voi chema.

9. Împlin-voiu făgăduințele date Domnului, înaintea întregului său popor,

10. În curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime. *Aliluia!*

PSALMUL 116.

Aliluia.

116 1. Lăudați pe Domnul toate neamurile! Lăudați-l pe el toate popoarele!

2. Că mare este mila lui spre noi și adevărul Domnului!

nului rămâne în veac. Aliluia!

PSALMUL 117.

Aliluia.

117 1. Lăudați pe Domnul, că este bun, că în veac este mila lui!

2. Zică dar casa lui Israel, că este bun, că în veac este mila lui!

3. Zică dar casa lui Aaron, că este bun, că în veac este mila lui!

4. Zică dar toți cei ce se tem de Domnul că este bun, că în veac este mila lui.

5. Din strămtoare am chemat pe Domnul, auzitu-m'a și m'a scos la larg.

6. Domnul este ca mine și de nimic nu mă voiu teme, că ce poate să-mi facă mie omul!

7. Domnul este ajutorul meu și fără teamă voiu privi pe vrăjmașii mei.

8. Mai bine este a nădăjdui în Domnul, decât a nădăjdui în oameni!

9. Mai bine este a nădăjdui în Domnul, decât a nădăjdui în boieri!

10. Toate neamurile m'au impresurat, dar în numele Domnului le-am înfrânt.

11. Impresuratu-m'au și m'au înconjurat, dar în numele Domnului le-am doborât.

12. Impresuratu-m'au ca albinele faurul și m'au pârjolit ca focul spinii, dar

în numele Domnului le-am biruit.

13. Izbitu-m'au cu putere, ca să cad, dar Domnul m'a sprijinit.

14. Domnul este tăria și lauda mea, făcutu-s'a el mântuitorul meu.

15. Strigăte de bucurie și de biruință răsună în corturile dreptilor, zicând: Dreapta Domnului și-a arătat puterea!

16. Dreapta Domnului s'a preamărit! Dreapta Domnului și-a arătat puterea!

17. De aceea nu voiu muri, ci voiu trăi și voiu povesti lucrurile Domnului.

18. De certat m'a certat Domnul, dar morții nu m'a lat.

19. Deschideți-mi porțile lăptății și intrând, voiu lăuda pe Domnul.

20. Aceasta este poarta Domnului, prin aceasta vor intra cei drepti.

21. Slăvesc-te, Doamne, că m'ai auzit și te-ai făcut izbăvitorul meu!

22. Pînă, pe care n'au șocotit-o ziditorii, a ajuns în capul unghiului.

23. Dela Domnul s'a făcut aceasta și este minunată întru ochii noștri.

24. Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'însa!

25. O, Doamne, mântuiește! O, Doamne, dă belșug!

26. Binecuvântat fie cel ce vine în numele Domnului! Binecuvântănu-vă pe voi din casa Domnului.

27. Dumnezeu este Domnul și s'a arătat nouă! Aduceți jertfele voastre! Aduceți-le până la cornele altarului!

28. Tu ești Dumnezeu! meu și te voi lăuda, Dumnezeu! meu ești și te voi prealăuda!

29. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

PSALMUL 118.

Aliluia.

A.

118 1. Ferice de cei ce-și păzesc neprimărită calea, care urmează legea Domnului!

2. Ferice de cei ce păzesc învățăturile lui și de cei ce-l cântă cu toată inima,

3. Că aceia nu fac fărâ-de-legi, ci umblă în căile lui.

4. Tu ai poruncit ca legiunile tale să fie păzite cu sfințenie.

5. O, do s'ar îndrepta căile mele, spre paza legiunilor tale!

6. Atunci nu m'as rușina în fața oricăreia din poruncile tale.

7. Ci te-ai lăuda cu inimă credincioasă, învățând judecățile tale cele drepte.

8. Legiunilor tale voiu fi credincioși, nu mă părăsi pentru totdeauna!

B.

9. Cum va păstra un tânăr curată calea sa? Așa, povățuindu-se de cuvântul tău.

10. Cu toată inima mea te-am căutat, nu mă lăsa să mă abat dela poruncile tale!

11. Primit-am cuvântul tău în inima mea, ca să nu greșesc înaintea ta.

12. Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă legiunile tale!

13. Cu buzele mele am vestit toate hotărârile gurii tale.

14. Căci, păzirea hotărârilor tale îmi dă mai multă desfătare decât toată bogăția.

15. În poruncile tale pătrunde cugetul meu și ochii mei urmăresc căările tale.

16. La legile tale voiu cugeta și nu voiu uita cuvintele tale.

C.

17. Arată milă robului tău și voiu trăi și cuvintele tale le voiu păzi!

18. Deschide ochii mei, ca să văd minunile din legea ta!

19. Nemernice sunt eu pe pământ, nu ascunde de mine poruncile tale!

20. Istovit este sufletul meu pururea de dorul judecărilor tale.

21. Certat-ai pe mândrii cei blestemați, care se abat dela poruncile tale.

22. Ia de pe mine ocara și defăimarea, că învățăturile tale le-am păzit.

23. Zădărnice stau boierii și mă clovețesc, că robul tău se îndestălește cu învățăturile tale.

24. Desfătare îmi sunt învățăturile tale și poruncile tale sunt povățuitorii mei.

D.

25. Sufletul meu e aruncat la pământ, ridică-mă după făgăduința ta!

26. Căile mele ți-am mărturisit și m'ni auzit, învăță-mă poruncile tale.

27. Fă-mă să pricep calea legiunilor tale și la minunile tale voi eu cugeta.

28. Intristarea istovește sufletul meu, întărește-mă după cuvântul tău!

29. Depărtează dela mine calea minciunii și dăruie-mi să urmez legea ta!

30. Calea adevărului mi-am ales și judecățile tale nu le-am uitat.

31. Lipitu-m'am de învățăturile tale, nu lăsa, Doamne, să fiu rușinat!

32. Pe calea poruncilor tale voi eu alerga, că prin ele ai desfătat inima mea.

E.

33. Învăță-mă, Doamne, calea legilor tale și mă voiu ține pururea de dăna.

34. Dă-mi pricepere să înțeleg legea ta și o voiu păzi cu toată inima mea.

35. Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor tale, că aceasta e dorirea mea.

36. Pleneă inima mea la învățăturile tale, iară nu la dorința de căstigi.

37. Abate ochii mei dela desertăciuni și mă înviorază în căile tale!

38. Împlineste făgăduința dată robului tău, pentru frica ce o am înaintea ta.

39. Depărtează dela mine ocara ce mă întristează, că judecățiile tale sunt bune.

40. Iată am dorit să împlinesc poruncile tale, înviorază-mă cu dreptatea ta!

F.

41. Să vie peste mine mila ta, Doamne și mărirea ta după făgăduința ta.

42. Și voi eu da răspuns celor ce mă ocărise, că mă dăduese în cuvântul tău.

43. Nu lua de tot cuvântul adevărului din gura mea, că judecățile tale sunt audejdea mea.

44. Păzi-voiu legea ta pururea, în veac și în veacul veacului.

H.

45. Umbla-voiu întru lărgime, că poruncile tale le-am căutat.

46. Înaintea regilor voi eu spune învățătura ta și nu mă voiu rușina.

47. Desfăta-mă-voiu întru poruncile tale, pentru că foarte, foarte îmi sunt iubite.

48. Ridica-voiu mâinile mele la poruncile tale, pe care le iubesc și la legile tale voi eu cugeta.

G.

49. Adu-ți aminte de cuvântul dat robului tău, în care mi-ai poruncit să nădăjducesc.

50. Aceasta mă mângăie la vreme de necaz, că cuvântul tău îmi dă viață.

51. Cei mândri m'au batjocorit peste măsură, dar dela legea ta nu m'au abătut.

52. Adusu-mi-am aminte de judecățile tale cele din veac și m'am mângăiat, Doamne!

53. Măhnirea mă cuprinde când văd pe cei răi, care părăsesc legea ta!

54. Învățăturile tale erau cântecul meu prin locurile pribeziei mele.

55. Și noaptea mi-aduceam aminte de numele tău și păzeam legea ta, Doamne!

56. Aceasta se petrecea cu mine, pentru că păzeam poruncile tale.

I.

57. Făcut-ai bine robului tău, după făgăduința ta, Doamne!

58. Învăță-mă buna pricepere și înțelepciunea, căci cred în poruncile tale.

59. Înainte de a suferi am păcănit, dar acum păzesc cuvântul tău.

60. Bun și binefacitor ești Doamne, învăță-mă legile tale.

61. Trufașii născocesc

mineiuni împotriva mea, eu însă cu toată inima păzesc poruncile tale.

70. Inima lor e nesimțitoare ca soul, iar eu mă mângâi cu legea ta.

71. Bine e că m'ai smerit, căci am învățat să păzesc legea ta.

72. Mai scumpă-mi este legea gurii tale, decât mii de comori de aur și de argint.

J.

73. Măinile tale m'au făcut și m'au zidit, înțelepțeste-mă și voi învăța poruncile tale!

74. Cei ce se tem de tine se bucură când mă văd, căci în făgăduințele tale nădăjduiesc.

75. Cunoscute-am, Doamne, că judecățile tale sunt drepte și că după dreptate m'ai pedepsit.

76. Fie dar mila ta mângâierea mea, precum ai făgăduit robului tău.

77. Să vie peste mine îndurările tale și voi trăi, căci legea ta este mângâierea mea.

78. Rușinați să fie trufășii ce fără vină mă apasă, căci învățăturile tale le cercetez.

79. Să se întoarcă la mine cei ce se tem de tine și cei ce cunosc învățăturile tale.

80. Fie inima mea fără

prihană sub povăța poruncilor tale, ca să nu fiu rușinat.

K.

81. Sufletul mi se istește în așteptarea ajutorului tău, dar în făgăduința ta nădăjduiesc mereu.

82. Păienjenitu-mi s'au ochii așteptând făgăduința ta, și-ni zice: Când oare mă voi mântui?

83. Ajuns-am ca o pică pusă la fum, dar legile tale nu le-am uitat.

84. Câte sunt oare zilele robului tău și când vei oșândi oare pe prigonitorii mei?

85. Spusu-mi-au călătorii de lege bărfeli, dar nu sunt ca legea ta, Doamne!

86. Toate poruncile tale sunt adevăr. Ajută-mi, că pe nedrept sunt prigonit!

87. Puțin de nu m'au șters de pe pământ, dar poruncile tale nu le-am părăsit.

88. Dăruiește-mi viață după mila ta și învățăturile tale voi păzi.

L.

89. Pentru voce, Doamne, cuvântul tău a întărit cerurile.

90. Tu ai întenciat pământul și rămâne, adevărul tău rămâne din neam în neam.

91. Prin porunca ta până azi toate se țin, că toate sunt aluzile tale.

92. De n'ar fi fost legea ta mângâierea mea, ași fi pierit în necazurile mele.

93. Niciodată nu voi uita poruncile tale, căci prin ele lui dai viață.

94. Al tău sunt eu, mântuiește-mă, că poruncile tale am căutat.

95. Necredincioșii mă pândesc să mă piardă, iar eu cercetez învățăturile tale.

96. La toată desăvârșirea am văzut sfârșit, numai porunca ta sfârșit nu are.

M.

97. Cât am iubit legea ta, Doamne! toată ziua ea e gândirea mea.

98. Căci mă face mai înțelept decât vrăjmașii mei și niciodată nu mă părăsesc.

99. Ajuns-am mai învățat decât toți învățătorii mei, pentrucă învățăturile tale sunt gândirea mea.

100. Mai priceput decât cei bătrâni am ajuns, pentrucă păzesc poruncile tale.

101. Dela toată enclărea am oprit picioarele mele, ca să urmez cuvintele tale.

102. Dela judecățile tale nu m'am abătut, că tu ești învățătorul meu.

103. Cât de dulci sunt cuvintele tale pentru gât-

lejul meu! Pentru gura mea ele sunt mai dulci ca mierea!

104. Poruncile tale mă fac priceput, pentru aceea am ținut toată calea cea mincinoasă.

N.

105. Cuvântul tău e făclie piciorilor mele și lumină pentru cărările mele.

106. Jurat-am să păzesc judecățile tale cele drepte și mă voi ține de jurământul meu.

107. Intristat sunt peste măsură, Doamne, viază-mă după cuvântul tău!

108. Binevoiește, Doamne, a primi jertfa de bună voie a gurii mele și mă învăță judecățile tale!

109. Sufletul îmi e pururea în primejdie, dar legea ta n'am uitat.

110. Cei neclegiuiți curse mi-au întins, dar dela poruncile tale n'am rățăcit.

111. Mostenit-am pe vecie învățăturile tale, că ele sunt bucuria inimii mele.

112. Pus-am gând în inima mea să păzesc poruncile tale, că aceasta aduce răsplata veșnică.

O.

113. Născocirile omenești le urăsc, iar legea ta iubesc.

114. Tu ești adăpostul și

ascutul meu și în cuvântul
tău nădăjducesc eu.

115. Depărtați-vă dela
mine cei nelegiuți, că voi
păzi poruncile Dumnezeului
meu.

116. Sprijinește-mă după
cuvântul tău, ca să trăiesc
și nu lăsa să fiu rușinat în
nădejdea mea.

117. Ajută-mi și mă voi
aminti și pururea voi lua
aminte la legile tale.

118. Disprețuit-ai pe toți
cei ce se depărtează de le-
gea ta, că născocirile lor
sunt mincinoase.

119. Ca agura și măturat
pe cei răi de pe pământ,
de aceea am iubit învăță-
turile tale.

120. De frica ta mi se
înfinșă carnea și mă tem
de judecățiile tale.

P.

121. Făcut-am judecată
și dreptate, nu mă da celor
ce-mi fac strâmbătate!

122. Ia sub ocrotirea ta
binele robului tău, ca să nu
mă nedreptățescă cei mân-
dri.

123. Ochi mi se sting,
așteptând mântuirea ta și
dreptatea ce mi-ai făgă-
duit.

124. Fă milă cu robul
tău după bunătatea ta și
mă învăță legiunile tale!

125. Robul tău sunt eu,
înțelepțește-mă, ca să pri-
cep învățăturile tale!

126. Venit-a vremea să
lucreze Domnul, că oamenii
au stricat legea ta.

127. Eu însă am iubit
poruncile tale, mai mult de-
cât aurul și pietrele scum-
pe.

128. De aceea la învăță-
turile tale am alergat și
toată calea nedreptății am
urit.

R.

129. Mînnate sunt învă-
țăturile tale! De aceea le
cercetează sufletul meu.

130. Descoperirea cuvîn-
telor tale luminează și dă
înțelepciune celor nevinova-
ți.

131. Gura mea am des-
chis și am suspinat, că de
poruncile tale sunt înse-
lat.

132. Caută spre mine și
mă miluește, cum cauți spre
cei ce iubesc numele tău.

133. Întărește pașii mei
să umnez cuvântul tău și
să nu mă stăpânească nici-
o fără-de-lege.

134. Izbăvește-mă de cle-
vetirea oamenilor și voi
păzi poruncile tale.

135. Fă să strălucească
fața ta peste robul tău și
mă învăță legiunile tale.

136. Râuri de apă varsă
ochii mei, pentru că nu se
păzește legea ta.

S.

137. Drept ești tu, Doam-

ne, și drept sunt judecă-
țile tale!

138. Învățăturile date de
tine sunt dreptate și întru
total prea adevărate.

139. Topitu-m'am de
răvnire, văzând că vrăjma-
șii tăi nesocotesc învățătu-
rile tale.

140. Cuvântul tău e lă-
murit și curat și robul tău
l-a iubit și l-a prețuit.

141. Mie și luat în sea-
mă am fost, dar legile tale
nu le-am uitat.

142. Dreptatea ta e drep-
tate în veac și legea ta e
adevărul curat.

143. Necazuri și nevoi de
mă impresară, poruncile
tale sunt mângâierea mea.

144. Dreptatea învățătu-
rilor tale e veșnică, dă-mi
înțelepciunea și voi trăi.

T.

145. Chematu-te-am din
toată inima mea, auzi-mă
Doamne, și voi păzi așe-
zămintele tale.

146. Către tine am strigat,
măntuiește-mă și voi
urma legiunile tale.

147. Până nu răsar zo-
rile to chem, căci în cuvân-
tul tău nădăjducesc.

148. Înainte de straja
dimineții deschid ochii mei,
ca să-i adăncesc în învăță-
turile tale.

149. Auzi, Doamne, gla-
sul meu, după bunătatea ta,

și după voința ta dăruie-
ște-mi viață.

150. Apropiatu-s'au cei
ce cugetă vicleșuguri și
dola legea ta s'au depăr-
tat.

151. Aproape ești și tu,
Doamne, și toate poruncile
tale sunt adevăr.

152. Dela început învă-
țăturile tale le-am cunoscut,
că pentru totdeauna le-ai
intemeiat.

U.

153. Vezi strămtorarea
mea și mă izbăvește, că le-
gea ta n'am uitat.

154. Ia-mi partea și mă
apără, după cuvântul tău
mă înviorază.

155. Departe este măn-
tuiră de cei păcătoși, că
povețele tale n'au căutat.

156. Multe sunt îndurări
tale, Doamne, dăruie-
ște-mi viață, după făgădu-
ințele tale.

157. Mulți sunt cei ce mă
prigonesc și mă necheză,
dar dela învățăturile tale
nu m'am abătut.

158. Vânt-am pe vînză-
torii ticăloși și m'am scăr-
bit, că ei cuvintele tale nu
le păzesc.

159. Vezi cât iubesc po-
vețele tale, Doamne, viază-
mă după bunătatea ta.

160. Adevărul e temelie
cuvintelor tale și toată ho-
tărirea judecăților tale e
veșnică.

V.

161. Boierii mă prigonesc în zadar, că numai de judecățile tale mă tem.

162. Bucuratu-m'am de cuvintele tale, ca nml ce că de avuție multă.

163. Minciuna o urăse și o disprețuiește, iar legea ta o iubesc.

164. De șapte ori în zi te laud, Doamne, pentru judecățile tale cele drepte.

165. Cei ce iubesc legea ta de multă pace se vor bucura și nimic nu-i va împiedeca.

166. În ajutorul tău, Doamne, nădăjduiesc și poruncile tale le împlinesc.

167. Sufletul meu urmează învățăturilor tale și le iubeste mai presus de toate.

168. Păzit-am, Doamne, poruncile și legile tale și toate căile mele sunt înaintea ta.

Z.

169. Rugăciunea mea, Doamne, ajungă la tine, înțelepțește-mă după făgăduința ta.

170. La tine să străbătă cererea mea și mă izbăvește după cuvântul tău.

171. Laudă îți vor vesti buzele mele, că n'ai învățat poruncile tale.

172. Limba mea va vesti

cuvântul tău, că toate poruncile tale sunt drepte.

173. Să-mi vie mâna ta Doamne, în ajutor, că poruncile tale am alică.

174. Dorit-am, Doamne, mântuirea ta și legea ta e desfătarea mea.

175. Viu va fi sufletul meu și te va lauda și judecățile tale vor ajuta mie.

176. Rătăcit-am ca o oaie pierdută, caută pe robul tău, că poruncile tale nu le-am uitat.

PSALMUL 119.

O cântare a treptelor.

119 1. Către Domnul, când eram necăjit, am strigat și m'a auzit.

2. Izbăvește, Doamne, și acum sufletul meu de buze mincinoase și de limba viclenă!

3. Ce-ți va aduce, vrăjmașule, ce-ți va da limba cea viclenă a ta?

4. Săgoți ascuțite dela cel puternic și cărbuni aprinși de ienuper.

5. Vai de mine, că stau la Meșec și locuiesc în corturile lui Cedar!

6. De mult nemernicește sufletul meu printre cei ce urăse pacea!

7. Iubitor de pace sunt, dar un cuvânt și ei sunt gata de război!

PSALMUL 120.

O cântare a treptelor.

120 1. Ridicai-am ochii mei la munți, de unde vine ajutorul meu.

2. Ajutorul meu vine dela Domnul, cel ce a făcut cerul și pământul.

3. El nu va lăsa să sovăiască piciorul tău și cel ce te păzește nu va dormita.

4. Iată, nu va dormita, nici nu va adormi cel ce păzește pe poporul său.

5. Domnul este ocrotitorul tău, Domnul te va umbră din dreapta te.

6. Și ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.

7. Domnul te va păzi de tot răul, păzi-va sufletul tău Domnul.

8. Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta, de acum și până în veac.

PSALMUL 121.

O cântare a treptelor.

121 1. Bucuratu-m'am când mi s'a zis: «Să mergem în casa Domnului!»

2. Și iată picioarele noastre pășesc pragurile tale, Ierusalime.

3. Ierusalimul se înalță ca o cetate și e strâns unit laolaltă.

4. Acolo se sue semințele, semințele Domnului,

5. Ca să laude numele Domnului, după legea poporului său.

6. Că acolo sunt puse scaunele de judecată, scaunele casei lui David.

7. Urați pace Ierusalimului și ziceți: «Cei ce te iubesc să se bucare de ti-niste!»

8. Pacea să domnească între zidurile tale și în casele tale propășirea!

9. Din partea fraților și prietenilor mei îți zic: Pacea fie!

10. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru, îți dorește tot binele!»

PSALMUL 122.

O cântare a treptelor.

122 1. Spre tine îmi ridic ochii mei, cel ce locuiești în ceruri.

2. Iată precum ochii slugilor caută spre mâinile stăpânilor,

3. Precum ochii slujniei caută spre mâinile stăpânei sale,

4. Așa caută ochii noștri spre Domnul Dumnezeul nostru, până ce se va milostivi spre noi.

5. Miluete-ne, Doamne, miluete-ne, că ne-am săturat de oară.

6. Sufletul ne o sătul peste măsură de hula celor trufași și de defăimarea celor mândri!

PSALMUL 123.

O cântare a treptelor.

123 1. De n'ar fi fost
să zică adică poporul Dom-
nului —

2. De n'ar fi fost Dom-
nul cu noi, când s'au ri-
dicat oamenii asupra noa-
stră,

3. Ne-ar fi înghițit pe
toți de vii, când s'a a-
prins mânia lor asupra noa-
stră.

4. Atunci ne-ar fi po-
topit ca niște ape, cu niște
șuvoae ar fi trecut peste
sufletul nostru.

5. Atunci ar fi trecut
peste sufletul nostru, ca
niște valuri înspăimântă-
toare.

6. Binecuvântat fie Dom-
nul, că nu ne-a dat pradă
dintilor lor.

7. Sufletul nostru a scă-
pat, cum scapă pasărea din
cursa vânatului. Cursu
s'a sfârșit și noi ne-am
izbăvit.

8. Ajutorul nostru e în
numele Domnului, cel ce
a făcut cerul și pământul.

PSALMUL 124.

O cântare a treptelor.

124 1. Cei ce nădăjdu-
esc în Domnul nu
se vor clăti în veac, ca
muntele Sionului cel pe veci
intenciat.

2. Cum ocrotese munții
Ierusalimul, așa va ocroti
Domnul poporul său, de a-
cum și până în veac.

3. Că nu va lăsa Dom-
nul toiagul păcătoșilor pe-
ste soarta dreptilor, ca să
nu-și întindă dreptii la fă-
ră-de-legi mâinile lor.

4. Fă bine, Doamne, celor
buni și celor drepti la ini-
mi!

5. Iar pe cei ce se abat
la căi strâmbe, pedepsi-i va
Domnul, ca pe făcătorii de
rău. Pacea peste poporul
Domnului!

PSALMUL 125.

O cântare a treptelor.

125 1. Când a întors
Domnul robinea Si-
onului, păruți-mi s'a că vi-
săm!

2. Atunci gura noastră
s'a umplut de râs și limba
noastră de cântare veselă.
Atunci se zicea printre po-
poare: «Minuni a făcut
Domnul cu dânșii!»

3. Cu adevărat minuni a
făcut Domnul cu noi și
suntem plini de veselie.

4. Întoarce, Doamne, pe
toți robii noștri, ca râurile
dela miazăzi!

5. Cei ce au semănat cu
lăcrimi, cu bucurie vor se-
cera.

6. Cel ce mergea și se-
măna plângând, cântând
se întorcea, aducându-și
snopii săi.

PSALMUL 126.

O cântare a treptelor.

126 1. De n'ar zidi
Domnul casa, în za-
dar s'ar ostemi ziditorii;
de n'ar păzi Domnul ce-
tatea, în zadar ar veghea
păzitorii.

2. În zadar vă sculați
discedimineață, în zadar ge-
deți până târziu și mân-
cați pâinea necăjită, dacă
nu v'ar da Domnul pacea
inimii voastre.

3. Iată copiii sunt o mo-
glenire dela Domnul și voa-
da pântecului o răsplătire.

4. Ceea ce sunt săgețile
pentru un oștean aceea sunt
pentru un tată copiii din
tinerețe.

5. Ferice de omul, care
și-a umplut casa de ei! Că
nu va roși când va grăi
vrăjmașilor în porți.

PSALMUL 127.

O cântare a treptelor.

127 1. Ferice de tine,
cel ce te temi de
Domnul, care umbli în căile
lui!

2. Că te vei bucura de
munca mâinilor tale, feri-
cit vei fi și bine-ți va mor-
ge.

3. Femeia ta va fi ca o
viță rodită înăuntrul casei
tale și copiii tăi vor fi ca
niște mlădițe tinere de mă-
slin înprejurul mesei tale.

4. Așa se binecuvintează

omul, care se teme de Dom-
nul.

5. Binecuvânta-te va
Domnul din Sion și vei ve-
dea fericirea Ierusalimului
în toate zilele vieții tale.

6. Vedea-vei pe fiii fil-
lor tăi. Pacea peste poporul
Domnului!

PSALMUL 128.

O cântare a treptelor.

128 1. Din tinerețele
mele se luptă cu
mine, să zică poporul Dom-
nului de vrăjmași săi.

2. Din tinerețele mele se
luptă cu mine, dar nu m'au
biruit.

3. Arat-au pe spinarea
mea și brazde lungi au
tras.

4. Dar Domnul este drept
și a rupt funiile păcătoși-
lor.

5. Rușinați și înfrânți
să fie toți cei ce urăsc Si-
onul!

6. Să fie ca iarba de pe
acroprișuri, care se usucă
înainte de smulgere,

7. Din care secerătorul
nu-și umple mâna, nici bra-
țul său cel ce leagă snopii

8. Și trecătorii nu vor zi-
ce: «Binecuvântarea Dom-
nului fie peste voi!» sau:
«Vă binecuvântăm în nu-
mele Domnului!»

PSALMUL 129.

O cântare a treptelor.

129 1. Din adâncuri
strig către tine,

Doamne, auzi glasul meu!
2. Fie urechile tale cu
toare aminte la glasul ru-
gădunii mele.

3. De-ai ține seamă de
păcate, Doamne, Doamne,
cine ar mai rămănea?

4. Dar la tine este ier-
tarea, toți să se închine
înaintea ta!

5. La Domnul înii e nă-
dejdea și în el nădăjducește
sufletul meu.

6. Sufletul meu așteap-
tă pe Domnul, mai mult
decât străjerii zorilor.

7. Să nădăjduiască Isra-
il în Domnul, că dela Dom-
nul este îndurarea.

8. Milostivire multă e la
el și el va izbăvi pe Israel
de toate fără-de-legile lui.

PSALMUL 130.

O cântare a treptelor.

130 1. Doamne, inima
mea nu s'a mân-
drit, nici ochii mei nu s'au
semetit. După lucruri prea
mari n'am umblat, nici
după celo peste puterile
mele.

2. N'am avut eu oare
sufletul blând și smerit,
ca un prunc înfărcat dela
sănul mamei sale? Așa a
fost sufletul meu înăun-
tul meu, ca un prunc în-
fărcat dela sănul mamei
sale.

3. Să nădăjduiască po-
porul Domnului în Domnul
de acum și până în veac!

PSALMUL 131.

O cântare a treptelor.

131 1. Adu-ți aminte,
Doamne, de David
și de toate blândețele lui,
2. Care s'a jurat Dom-
nului și făgăduință a dat
Puternicului lui Iacov, zi-
când:

3. «Nu voi intra în cor-
tul meu, nici în patul meu
nu mă voi sui,

4. Nu voi da soma o-
chilor mei, nici genelor me-
le aștăpire,

5. Până nu voi găsi loc
pentru Domnul, o locuință
pentru Puternicul lui Ia-
cov!»

6. Iată am auzit de cort
în Efrata și l-am găsit la
țarina lui Iaar.

7. Să mergem dar la
ăsternutul piețoarelor lui,

8. Zicând: «Scală
Doamne, și vino la odihna
ta, tu și arca măririi tale!

9. Preoții tăi cu drepta-
tea se vor îmbrăca și cre-
dincioșii tăi vor scoate
strigăte de bucurie.

10. Pentru David, sluga
ta, nu-l lepăda pe unsul
tău!»

11. Jurat-a Domnul cre-
dincios lui David și nu
se va lepăda de jurămân-
tul său. «Pe tronul tău —
a zis el — voi pune un
rod al pântecului tău.

12. Dacă fiii tăi vor pă-
zi așezământul meu și po-
runcile pe care le dau eu, a-

tunei și fiii lor vor ședea
totdeauna pe tronul tău».

13. Căci Domnul a ales
Sionul și a voit să-i fie lo-
cuință, zicând:

14. «Acolo e pe veci lo-
cul meu de odihnă, acolo
voi locui, că l-am voit.

15. Rondele lui le voi
binecuvânta și pe săracii
lui îi voi sătura de pâine.

16. Pe preoții lui îi voi
îmbrăca cu mătase și slu-
gile lui vor scoate strigăte
de bucurie.

17. Înalta-voi acolo pu-
terea lui David și acolo
voi găti făclia unsului
meu.

18. Pe vrăjmașii lui îi
voi îmbrăca cu rușine și
asupra lui va străluci alin-
tenia mea».

PSALMUL 132.

O cântare a treptelor.

132 1. Cât este de bine
și cât e de frumos,
să locuiască frații în uni-
re!

2. Aceasta este ca o mi-
reasmă frumoasă pe cap,
ca mirul ce s'a turnat pe
barba lui Aaron, ce s'a co-
borât pe marginea veșmîn-
telor lui.

3. Aceasta este ca roua
Ermonului, ca roua ce se
coboară pe munții Sionu-
lui. Că unde e unire, Dom-
nul trimite viață și bine-
cuvântări nesfârșite.

PSALMUL 133.

O cântare a treptelor.

133 1. Iată acum bine-
cuvântați pe Dom-
nul, toate slugile Domnu-
lui, care stați în casa Dom-
nului, în curțile casei Dum-
nezeului nostru!

2. Ridicați și noaptea
mășinile spre locașul sfânt
și binecuvântați pe Dom-
nul!

3. Și te va binecuvânta
din Sion Domnul, cel ce a
făcut cerul și pământul.

PSALMUL 134.

Aliluia.

134 1. Lăudați numele
Domnului, lăudați-l,
slugile Domnului,

2. Care stați în casa
Domnului, în curțile casei
Dumnezeului nostru!

3. Lăudați pe Domnul,
că este bun! Dați slavă nu-
melui lui, că este bun!

4. Că Domnul și-a ales
pe Iacov de moștenire, pe
Israel și l-a ales să fie al
lui.

5. Cunoscent-am că este
mare Domnul și Domnul
nostru este peste toți dum-
nezeii.

6. Toate câte a vrut
Domnul a făcut, în cer și
pe pământ, în mare și în
toate adâncurile.

7. El ridică norii dela
marginile pământului, el
aduce ploaia și fulgerole,

el se poate vânturile din vizierile sale.

8. El a lovit pe totai-născuții Egiptului, dela om până la dobitoac.

9. Trimis-a semne și minuni în mijlocul tău, Egipte, împotriva lui Faraon și a slugilor lui.

10. El a bătut neamuri multe și a ucis împărați tari:

11. Pe Sihon, împăratul Vasanului și toate împărățiile Canaanilor,

12. Iar țările lor le-a dat moștenire lui Israel, poporului său.

13. Doamne, numele tău e veșnic și pomenirea ta este din neam în neam!

14. Domnul face dreapta-te poporului său și spre slugile sale se milostivește.

15. Idoli neamurilor sunt argint și aur, lucruri de mână omenească.

16. Gură au și nu vorbesc; ochii au și nu văd.

17. Urechile au și nu aud, căci nu este suflare în gura lor.

18. Ca ci să fie cei ce-i fac și toți cei ce nădăjduiesc într'insii!

19. Casa lui Israel binecuvintează pe Domnul! Casa lui Aaron, binecuvintează pe Domnul!

20. Casa lui Levi, binecuvintează pe Domnul! Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe Domnul!

21. Binecuvântat este

Domnul din Sion, cel ce locuiește în Ierusalim! Aliluia.

PSALMUL 135.

Aliluia.

155 1. Lăudați pe Domnul, că este bun, că în veac este mila lui!

2. Lăudați pe Dumnezeu, Dumnezeul Domnezelor, că în veac este mila lui!

3. Lăudați pe Domnul domnilor, că în veac este mila lui!

4. Că numai el a făcut minuni mari, că în veac este mila lui!

5. El a făcut cerurile cu înțelepciune, că în veac este mila lui!

6. El a așezat pământul pe ape, că în veac este mila lui!

7. El a făcut luminători mari, că în veac este mila lui!

8. Soarele ca să lumineze ziua, că în veac este mila lui!

9. Luna și stelele, ca să lumineze noaptea, că în veac este mila lui!

10. El a bătut Egiptul cu întâi-născuții lui, că în veac este mila lui!

11. Și a scos pe poporul său din mijlocul lor, că în veac este mila lui!

12. Cu mână tare și cu braț înalt, că în veac este mila lui!

PSALMUL 136.

Aliluia.

136 1. La răurile Babilonului am sezut și am plâns, când ne-am adus aminte de Sion!

2. În sălile, pe malurile lor, am spânzurat harpele noastre.

3. Că acolo cei ce ne robiseră ne cereau să le cântăm și apăsătorii noștri ne ziceau: «Cântați-ne și nouă din cântările Sionului!»

4. Cum vom cânta cântarea Domnului în pământ străin!

5. De te voui uita, Ierusalime, uitată să fie dreapta mea!

6. Să mi se lipească limba de gâtlee, de nu mă voi gândi la tine, de nu voi pune Ierusalimul începutură a bucuriei mele!

7. Adu-ți aminte, Doamne, de fiii lui Elom, care ziceau în ziua cuceririi Ierusalimului: Stricați-l, stricați-l până în temelii!

8. Fieca Babilonului, dornică de pustire, ferice de cel ce-ți va plăti după fapta ce ne-ai făcut tu nouă, ferice de cel ce va lua și va lăsa de piatră pruncii tăi.

PSALMUL 137.

Al lui David.

137 1. Slăvi-te vou, Doamne, din toată

13. El a despărțit Marea Roșie în două, că în veac este mila lui!

14. Și a trecut pe poporul său prin mijlocul ei, că în veac este mila lui!

15. Iar pe Faraon și oștirea lui i-a aruncat în Marea Roșie, că în veac este mila lui!

16. El a povățuit pe poporul său în pustie, că în veac este mila lui!

17. El a bătut împărați tari, că în veac este mila lui!

18. El a ucis împărați mari, că în veac este mila lui!

19. Pe Sihon, împăratul Amoreilor, că în veac este mila lui!

20. Și pe Og, împăratul Vasanului, că în veac este mila lui!

21. El a dat țările celor de moștenire, că în veac este mila lui!

22. De moștenire lui Israel, slugii sale, că în veac este mila lui!

23. El și-a adus aminte de noi în neazul nostru, că în veac este mila lui!

24. Și ne-a izbăvit de apăsătorii noștri, că în veac este mila lui!

25. El dă hrană la tot trupul, că în veac este mila lui!

26. Lăudați pe Dumnezeu cerurilor, că în veac este mila lui!

inima mea și înaintea îngărilor te voi cânta, că ai ascultat toate graiurile gurii mele.

2. Închina-mă-voi la biserică ta cea sfântă și voi slăvi numele tău, pentru mila și credințioșia ta, că ți-ai prămărit peste tot numele tău.

3. În orice zi te-am chemat, de grab m'ai auzit și ai sporit puterea sufletului meu.

4. Toți împărații pământului te vor slăvi, Doamne, când vor auzi toate graiurile gurii tale.

5. Căile Domnului vor lăuda, că mare este slava lui.

6. Înalt este Domnul și la cei asvirați privește și pe cei mândri de departe-i cunoaște.

7. De ajuns la neam, tu mă înviezi, îți lași mâinile peste urgia vrăjmașilor mei și dreapta ta mă izbăvește de ei.

8. Tu, Doamne, răsplătește pentru mine! Doamne, mila ta e veșnică, lucrările mâinilor tale nu le trec cu vederea!

PSALMUL 138.

Al lui David.

138 1. Cercatu-m'ai, Doamne, și mă cunoști. Tu știi când sed și când mă scol și gândurile mele de departe le pricepi.

2. Tu știi când merg și când mă odihnesc și toate căile mele dinainte le cunoști.

3. Nu apucă cuvântul s'ajungă pe limba mea și tu, Doamne, îl știi deplin.

4. Din toate părțile mă impresori și-ți pui peste mine mâna ta.

5. Minunată este atotștiința ta pentru mine, înaltă este și n'o pot pătrunde!

6. Unde mă voi duce dela dăbul tău și dela fața ta unde voi fugi?

7. De mă voi sui în cer, acolo ești, de mă voi cobori în iad și acolo ești!

8. De voi sbura pe aripile zorilor și mă voi muta la marginile mării,

9. Și acolo mă va povățui mâna ta și dreapta ta mă va sprijini.

10. Zis-am: «Poate întunerecul mă va ascunde și lumina dimprejur se va face noapte!»

11. Dar înaintea ta nici întunerecul nu e întunecos și noaptea ca ziua strălucește.

12. Înaintea ta, cum o lumina, așa e și întunecul.

13. Tu ai făcut cele dinăuntru ale mele și m'ai ținut în pânțele micii mele.

14. Slăvescu-te că sunt minunat întocmit, minunate sunt lucrurile tale și re-

cunoaște această sufletul meu.

15. Oasele mele nu-ți erau ascunse, când mă urzeam în taină și mă țeseam în adâncurile pântecelui.

16. Văzutu-au ochii tăi sămăruțele din care am răsarit și în cartea ta se scriese toate zilele sortite mie, înainte de-a fi fost vreuna din ele.

17. Cât de înalte sunt pentru mine cugetele tale și cât de multe sunt ele, Dumnezeu!

18. Să le număr care? Dar sunt mai multe ca nisipul! Treaz de sunt înaintea ta, tot îmi pare că visez.

19. Dumnezeu, de-ai lovi pe cel necredincios! În lături dela mine cei doriți de sânge!

20. Aceștia te grăiesc de rău, Doamne, și vrăjmașii îți hulesc numele.

21. Cum să un-i urăsc, Dumnezeu, pe cei ce te urăsc? Și cum să nu disprețuiesc pe cei ce se ridică împotriva ta?

22. Cu ură desăvârșită îi urăsc și vrăjmașii îmi sunt!

23. Cearcă-mă, Dumnezeu, și cunoaște inima mea! Cercetează-mă și află cugetele mele!

24. Vezi de nu mă afla pe cale greșită, și mă îndreptează pe calea cea veșnică!

PSALMUL 139.

Al lui David.

139 1. Scapă-mă, Doamne, de omul viclen și de bărbatul nedrept mă izbăvește!

2. Aceștia plânesc nedreptate în inima lor și pururea se găsesc de războiu.

3. Ca șerpii își ascut limbile și pe buze au venin de scorpie.

4. Păzește-mă, Doamne, de mâna nelegiuitului și mă ferește de camenii nedrepti, care gândesc să împiedec pașii mei!

5. Cei mândri mi-au întins curse și lațuri, mreje au întins picioarelor mele și pe lângă cărare mi-au pus capcane.

6. Zis-am către Domnul: «Tu ești Dumnezeul meu! Ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele!»

7. Doamne, Dumnezeu, tăria și măntuirea mea, cei ce m'ai apărât capul în vreme de războiu.

8. Nu împlini, Doamne, dorința celui rău și să nu izbutească gândul lui, că so va trufii!

9. Asupra capului celor ce mă impresoră să vie răutatea plănuită de inșeși buzele lor!

10. Să cadă asupra lor cărăbuni aprinși! Aruncă-i în para focului și din prăpastie să nu mai iasă!

11. Clevetitorul nu se va întemeia pe pământ, pe omul nedrept răutatea îl va duce la pierd.

12. Știu că Domnul va apăra pînă la sfîrșit și va face dreptate celui nedrept.

13. Și așa dreptii vor da slavă marelui tîn și cei nevinovați vor locui înaintea ta.

PSALMUL 140.

Al lui David.

140 1. Doamnă, strigat-am către tine, auzi-mă! la aminte la glasul rugăciunii mele, cînd strig către tine!

2. Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tîmăla înaintea ta, ridicarea mîinilor mele ca jertfa de seara!

3. Pune, Doamnă, strajă gurii mele și ușa de stăpînire asupra buzelor mele!

4. Nu lăsa inima mea să se abată la cuvinte viclene, ca să apar faptele cele păcătoase.

5. Cu oamenii cei ce lucrează fără-de-lege nu mă voi însoți la desfătările lor.

6. Cîntă-mă va dreptul și milă va fi pentru mine, mustrarea lui ca undele mării va unge capul meu.

7. Dar rugăciunea mea e împotriva celor răi, prăbușească-se de pe stîncă

povățitorii lor! Auzi-se vor atunci graiurile mele, că sunt dulci.

8. Ca o bradă ce se taie din pământ, să se risipească casele lor lângă iad!

9. Că spre tine sunt, Doamnă, ochii mei, Doamnă, la tine am nădăjdut, să nu îmi sufletețuie!

10. Păzește-mă de cursa ce mi s'a întins și de lațurile celor ce fac fără-de-lege.

11. Să cadă păcătoșii în mreaja lor, iară eu ferit să fiu pînă ce voi trece.

PSALMUL 141.

O rugăciune a lui David.

141 1. Cu glasul meu strigat, cu glasul meu către Domnul m'am rugat, Domnul m'am rugat.

2. Vărsat-am înaintea lui rugăciunea mea, neceazul meu înaintea lui.

3. Cînd se istețea în mine duhul meu, tu ai cunoscut căsările mele!

4. În calea pe care umblam, pe ascuns capcană ai s'a întins.

5. Cîntat-am la dreapta și am privit și iată nu era dîne să mă cînoască.

6. Pierise orice scăpare pentru mine și n'avea cine să îngrijească de sufletul meu.

7. Strigat-am către tine, Doamnă, și am zis: Tu ești scăparea mea, tu ești par-

tea mea în pămîntul celor vii!

8. Ia aminte la rugăciunea mea, că necăjit sunt foarte!

9. Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s'au întărit mai mult decît mine.

10. Scoate din temniță sufletul meu, ca să proslăvesc numele tău.

11. Aduna-se vor droptii împrejurul meu, cînd îmi vei arăta tu bunătatea ta.

PSALMUL 142.

Al lui David.

142 1. Doamnă, auzi rugăciunea mea, ascultă cîntarea mea în credincioșia ta, auzi-mă întru dreptatea ta!

2. Să nu intri în judecată cu robul tău, că nimeni din cei vii nu este drept înaintea ta!

3. Văjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare, făcutu-m'a să locuiesc la întuneric, ca cei de veacuri morți!

4. Măhnit e duhul meu în mine și inima încremenită înăuntrul meu.

5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult, cîntat-am la toate lucrurile tale, la faptele mîinilor tale m'am gândit.

6. Întins-am către tine mîinile mele și sufletul

meu ca un pămînt însetat.

7. De grab anzi-mă, Doamnă, că a slăbit duhul meu! Nu-ți întoarce fața dela mine, ca să nu seam celor ce se coboară în mormînt!

8. Fă să aud dinnețea mila ta, că la tine îmi este nădejdea! Arată-mi calea pe care să merg, că spre tine-mi ridic sufletul meu!

9. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la tine alerg, Doamnă!

10. Învăță-mă să fac voia ta, că tu ești Dumnezeu! Duhul tău cel bun să mă povățuiască la pămîntul dreptății!

11. Pentru numele tău, Doamnă, dăruiește-mi viața! Întru dreptatea ta scoate din neceaz sufletul meu!

12. Fă bunătate de stîrpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul tău!

PSALMUL 143.

Al lui David.

143 1. Binecuvîntat fie Domnul, tîria mea, cel ce deprinde mîinile mele la luptă și degetele mele la război.

2. Mila și înțîrirea mea, cetatea mea și izbăvitorul meu, scutul în care mă dăduese eu, care m'a supus pe poporul meu!

3. Doamne, ce este omul, ca să îți seamă de el, sau fiul omului, ca să-l socotești!

4. Omul e ca o suflare! Zilele lui trecătoare ca umbra!

5. Doamne, pleacă-ți cerurile și te coboară! Atinge-te de munți, ca să fumege!

6. Aruncă fulgere și îngrozește pe vrăjmași! Sloboade săgățile tale și-i pune pe fugă!

7. Întinde-ți mâna dintru înălțime și mă izbăvește din apele cele mari, scapă-mă din mâna celor de alt neam!

8. A căror gură grăiește minciună și dreapta căroră e dreapta strâmbătății.

9. Cântare nouă îți voi cânta, Dumnezeule! În psaltire cu zecce strune te voi lauda.

10. Oă tu dai mântuire împăraților și izbăvești pe David, sluga tă, de sabia cumpătită.

11. Scapă-mă și mă izbăvește din mâna celor de alt neam, a căror gură grăiește minciună și dreapta căroră e dreapta strâmbătății!

12. Feciorii noștri să fie ca plantele, care au crescut bine în tinerețea lor! Fetele noastre să fie ca stâlpii sculptați, care fac poada palatelor bogate!

13. Hainbarele noastre

să fie pline și încălțate de tot felul de roade! Oile noastre să se înmulțească cu miile și cu zecile de mii în pășunile noastre!

14. Vacile noastre să fie fătătoare și boii noștri grași să fie! Să nu fie în zidurile noastre crăpătură sau spărtură și nici plânset pe ulitele noastre!

15. Ferice de poporul, la care sunt toate acestea! Ferice de poporul, căruia Domnul este Dumnezeu!

PSALMUL 144.

O laudă a lui David.

144. 1. Înălța-te-voiu, Dumnezeule meu, împăratul meu, și voi binecuvânta numele tău în veac și în veacul veacului!

2. În toate zilele te voi binecuvânta și voi lauda numele tău în veac și în veacul veacului!

3. Mare este Domnul și mult lăudat și mărire lui nu se poate încerca.

4. Neam după neam vor lauda lucrurile tale și a totputernicia ta vor vesti.

5. Strălucirea slăvită a răzvirii tale vor grăi și lucrurile tale cele minunate vor povesti.

6. Puterea lucrurilor tale celor înfricoșate vor spune și vor povesti mărirea ta.

7. Pomenirea mulțimii

bunătății tale vor vesti și dreptatea ta vor cânta.

8. Indurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milostiv.

9. Bun este Domnul pentru toți și mila lui e peste toate făpturile lui.

10. Slăvească-te, Doamne, toate lucrurile tale și toți sfinții tăi să te binecuvinteze!

11. Slava împărăției tale să propovăduiască și să povestească puterea ta!

12. Ca să facă fiilor omenesci cunoscute minunile tale și slava cea strălucită a împărăției tale.

13. Împărăția ta o împărăția tuturor veacurilor și stăpânirea ta este peste toate neamurile.

14. Credincios este Domnul în toate cuvintele sale și sfânt în toate lucrurile sale.

15. Sprijinește Domnul pe cei ce se poticnesc și pe toți cei ce cad să-i ridice.

16. Ochii tuturor spre tine cântă, Doamne, și tu le dai hrană în vreme.

17. De-ți deschizi tu mâna ta, saturi de bunătăți tot ce e viu.

18. Drent este Domnul în toate căile sale și sfânt în toate lucrurile sale.

19. Aproape este Domnul de toți cei ce-l chiamă, de toți cei ce-l chiamă cu inimă curată.

20. Dorința celor ce se

tem de el va împlini, ascultă-va plângerile lor și-i va mântui.

21. Domnul păzește pe toți cei ce-l iubesc, iar pe cei nelegiuți îi va pierdo.

22. Lauda Domnului va grăi gura mea și să binecuvinteze tot trupul numelui cel sfânt al lui, în veac și în veacul veacului.

PSALMUL 145.

Al lui Agheu și Zaharia.

145. 1. Laudă, suflete al meu, pe Domnul! Lauda-voiu pe Domnul în viața mea. Cânta-voiu Dumnezeului meu cât voi trăi!

2. Nu vă nădăduiți în boieri, în fiii oamenilor, la care nu este mântuire!

3. Își-va duhul lor și în pământ se vor întoarce!

4. În zina aceea vor pieri toate gândurile lor!

5. Ferice de cel ce are într'ajutor pe Domnul Dumnezeul lui Iacov, de cel ce își pune nădeșdea în Domnul Dumnezeul lui!

6. Care a făcut cele ce sunt într'insule,

7. Care păzește adevărul în veac, care face dreptate celor năpăstuiți, care dă hrană celor flămânzi.

8. Domnul deslăngă pe cei ferecați în oaze, Domnul deschide ochii orbilor, Domnul ridică pe cei căzuți, Domnul iubește pe

cei drepti, Domnul păzește pe cei pribezi.

9. Pe săracii și pe văduva va sprijini și gândurile păcătoșilor va rădăcini.

10. Împărăți-va Domnul în veac, Dumnezeuul tău, Sioane, va domni din neam în neam.

PSALMUL 146.

Al lui Agheu și Zaharia.

146 1. Lăudați pe Domnul, că bine este a cânta Dumnezeului nostru! Plăcut o și se cuvine să-l lăudăm.

2. Domnul iarăși va zidi Ierusalimul și va aduna pe cei risipiți ai poporului său.

3. El vindecă pe cei cu inima zdrobită și tămăduiește rănilor.

4. El hotărăște numărul stelor și la toate le dă nume.

5. Mare este Domnul nostru și mare este puterea lui și înțelepciunea lui e nemăsurată!

6. Domnul înalță pe cei smeriți și pe păcătoși smerite până la pământ.

7. Cântați Domnului cântare de mulțumire! Cântați Dumnezeului nostru din alăută!

8. Căci el îmbracă cerul cu nori, el trimite pământului ploaie, el face să răsară iarba în munți și ver-

deața pentru trebuințele oamenilor.

9. El dă hrană dobitoacelor și puilor de corb ce strigă către dânsul.

10. El nu se uită la puterea celui, nici nu caută cu drag în omul sprinten la picior.

11. Ci bunăvoința Domnului e spre cei ce se tem de dânsul, spre cei ce nădăjduiesc în bunătața lui.

PSALMUL 147.

Al lui Agheu și Zaharia.

147 1. Laudă, Ierusalim, pe Domnul! Laudă pe Dumnezeul tău, Sioane!

2. Că el a întărit zăvoarele porților tale și a binecuvântat pe fiii tăi înăuntrul tău.

3. El pune pace în hotarele tale și cu grăsimi de grâu te satură.

4. El trimite pământului poruncile sale și cuvântul său inte aleargă.

5. El face să cadă zăpada ca lăna și cu cenușa presară bruma.

6. El aruncă ghiata sa în bucați și fața gerului său cine poate să o înfrun- te?

7. Dar la porunca lui toate se tocesc, la suflarea vântului său apele curg.

8. El a vestit cuvântul său lui Iacov, lui Israel a

spun poruncile și legile

148 9. Cu niciunul din popoare n'a făcut așa și ele n'au cunoscut judecățile lui.

PSALMUL 148.

Al lui Agheu și Zaharia.

148 1. Lăudați pe Domnul, cei din ceruri! Lăudați-l cei din înălțimi!

2. Lăudați-l toți îngerii lui! Lăudați-l toate ostirile lui!

3. Lăudați-l, soare și lună! Lăudați-l toate stelele cele luminoase!

4. Lăudați-l, ceruri ale cerurilor! Și apele cele mal presus de ceruri, lăudați numele Domnului!

5. Că el a zis și toate s'au făcut, el a poruncit și toate s'au zidit.

6. Intenționa-le-a pe vezi și pe vezi vecilor. Le-a pus și nu o vor cădea.

7. Lăudați pe Domnul, cele de pe pământ, pești cei mari și toate adâncurile,

8. Focul și grindina, zăpada și bruma, vântul și furtuna, care faceți poruncile lui.

9. Munții și toate dealurile, pomii cei roditori și toți cedrii.

10. Fiarele și toate dobitoacele, târtoarele și pasările zburătoare,

11. Regii pământului și toate popoarele, domni și toți judecătorii pământului.

12. Tinerii și fecioarele, bătrânii și copiii.

13. Toate să laude numele Domnului, că singur numele lui e preamărit și slave lui e în cer și pe pământ!

14. El a înălțat fruntea poporului său, pentru care îl laudă toți curioșii lui, fiii credincioși, poporul cel de aproape al său.

PSALMUL 149.

Alituta.

149 1. Cântați Domnului cântare nouă, cântați laudele lui în adunarea credincioșilor!

2. Să se bucure Israel de cel ce l-a făcut, fiii Sionului să se veselască de împăratul lor!

3. Să laude numele lui cu jocuri, în timpane și psaltire să-i cânte!

4. Că Domnul iubeste pe poporul său și cu mântuirea îmbracă pe cei smeriți.

5. Dreptii să se bucure de izbănda lor și să cânte cu bucurie în așternuturile lor!

6. În gură să aibă lauda lui Dumnezeu și sabie cu două tăisuri în mâinile lor!

7. Ca să-și răzbune asu-

pra păgânilor și să pedepsească pe cei necredincioși.

8. Ca să lege pe împărații lor cu lanțuri și pe domnitorii lor cu cătușe de fier,

9. Ca să facă între ei judecată, cum e scris. Aceasta slavă e a tuturor credincioșilor săi.

PSALMUL 150.

Aliluia.

150 1. Lăudați pe Domnul în locașul său cel sfânt! Lăudați-l sub boltă cerească, pe care strălucește puterea lui!

2. Lăudați-l după faptele lui cele mari! Lăudați-l după mulțimea măririi lui!

3. Lăudați-l în sunete de trâmbițe! Lăudați-l cu lira și cu harpa!

4. Lăudați-l cu tobe și jocuri! Lăudați-l cu cântări din strune și din flaut!

5. Lăudați-l cu țimbale armonioase! Lăudați-l cu

țimbale răsunătoare! Toată suflarea să laude pe Domnul!

PSALMUL 151.

151 1. Cel mai mic între frații mei eram, eram cel mai tânăr în casa părintească și păzeam oile tatălui meu.

2. Măinile mele au făcut flautul și degetele mele au întocmit psaltirea.

3. Cînd oare m'a vesit Domnului meu? Domnul singur m'a auzit.

4. Trimis-a pe slujitorul său și m'a luat dela oile tatălui meu și m'a miruit cu mirul cel sfânt al său.

5. Frații mei erau frumoși și mari, dar Domnul n'a binevoit să-i aleagă pe ei.

6. Iesit-am eu întru înțâmpinarea străinului și acela m'a blestemat cu idoli lui.

7. Dar eu, smulgându-i sabia, i-am tăiat capul și am spălat rușinea poporului meu.